

ПОНЕДЕЛНИК, 14 ДЕКЕМВРИ 2009 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

(Заседанието се открива в 17,00 ч.)

1. Възобновяване на сесията

Председател. – Възобновявам сесията на Европейския парламент, прекъсната в четвъртък, 26 ноември 2009 г.

2. Съобщения на председателя

Председател. – Откривайки последната сесия на Европейския парламент за 2009 г., искам най-напред да отправя към всички вас, колеги, искрените си пожелания за приближаващите коледни празници, за Ханука, който вече започна, и за Нова година. От името на всички членове на Европейския парламент отправям искрени пожелания и към администрацията, към всички, които работят пряко с Парламента и подпомагат нашата дейност.

Искам да спомена и нападението срещу министър-председателя на Италия, Силвио Берлускони, което недвусмислено осъждаме. Политическото обсъждане не трябва да протича по такъв начин. Вчерашният инцидент не трябваше да се случва. Надяваме се, че г-н Берлускони ще бъде изписан скоро от болницата и му пожелаваме бързо възстановяване.

С ваше позволение, искам да спомена и една годишнина, която е важна за мен лично. Вчера се навършиха 28 години от въвеждането на военно положение в Полша от тогавашния комунистически режим. В резултат на това почти 100 души загубиха живота си, включително и деветимата миньори, които бяха застреляни при стачката в мината „Вуек“. Хиляди и хиляди активисти на демократичната опозиция бяха интернирани, а други дори хвърлени в затвора. Целта беше да се унищожи профсъюзът „Солидарност“. Връщам се към тези събития, защото искам да обърна внимание на това, колко много се е променила Европа през последните две-три десетилетия, но и как трябва да се стремим към мир и защита на правата на човека на нашия континент и в целия свят.

Искам също да се възползвам от възможността да ви напомня, че в сряда от 12,00 ч. ще се проведе церемонията по връчването на наградата „Сахаров“ за свобода на мисълта. Тази година наградата беше присъдена на Людмила Алексеева, Сергей Ковалов и Олег Орлов, които представляват руската организация за защита на правата на човека „Мемориал“. Континентът ни премина през големи изпитания през XX век, така че много добре разбираме колко важен е стремежът към защита на правата на човека в целия свят, и особено на европейския континент. Затова събитието има особено голяма стойност за нас.

Francesco Enrico Speroni, от името на групата EFD. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, извинете, ако с намесата си нарушавам Правилника, но исках да изкажа моята – и тази на групата ми – солидарност към министър-председателя Берлускони.

Председател. – Говорех от името на целия Европейски парламент.

Gianni Pittella, от името на групата S&D. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, аз, г-н Sassoli и всички членове на Демократическата партия в групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент искаме да повторим думите Ви на солидарност към италианския министър-председател, Силвио Берлускони, и да подчертаем, че това е едно безобразно, недопустимо и неоправдано деяние.

Ревностно се противопоставяме на г-н Берлускони, но защото сме политически противници. Не считаме г-н Берлускони или който и да е от нашите опоненти за свой враг. Единственият начин за борба и победа е чрез политическа и гражданска битка. Няма да позволим на никого да насочи политическия дебат по опасния път на омраза и насилие, който е първата крачка към авторитарни и недемократични практики. Парламентът наистина за пореден път показва отлично самообладание, уважение и демократична зрялост.

Mario Mauro, от името на групата PPE. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, искам от мое име, както и от името на моята група, неофициално да изкажа сърдечна благодарност първо на вас, които назовахте

случилото се с най-подходящите думи, а именно „непристойно“, но още повече, ако е възможно, на италианските ми колеги, и в частност на г-н Pittella, за думите им.

Не възнамерявам да се занимавам с каквито и да е политически спекулации. Случилото се наистина може да ни отведе почти до ръба на пропастта, така че единодушният призив от страна на Парламента е единственото, което може да ни води в този труден момент. Затова благодаря на Парламента и на Европа за приноса към живота и демократичното развитие на Италия.

3. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

4. Искане за снемане на парламентарен имунитет: вж. протокола

5. Състав на комисиите и делегациите: вж. протокола

6. Тълкуване на Правилника за дейността: вж. протокола

7. Предаване на текстове на споразумения от Съвета: вж. протокола

8. Внесени документи: вж. протокола

9. Въпроси с искане за устен отговор и писмени декларации (вносяне): вж. протокола

10. Трансфер на бюджетни кредити: вж. протокола

11. Петиции: вж. протокола

12. Ред на работа

Председател. – Окончателният проект на дневен ред, изготвен от Председателския съвет на негово заседание от 10 декември съгласно член 137 от Правилника за дейността, е разпаден. Предложени са следните изменения:

Понеделник – няма предложения за промени

Вторник

Внесено е искане от групата „Европа на свободата и демокрацията“ за включване на въпрос с искане за устен отговор към Комисията относно принципа на субсидиарност. Искането е в писмена форма и е внесено в Бюрото на Европейския парламент. Предоставям думата на член на групата EFD за разяснение.

Francesco Enrico Speroni, от името на групата EFD. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, поискахме въпросът с искане за устен отговор да бъде включен в дневния ред, тъй като считаме, че Парламентът следва да получи подходящ отговор по един толкова важен въпрос, ето защо предлагаме това изменение към дневния ред.

(Парламентът приема искането)

Председател. – Госпожи и господа, моля да приемете за сведение, че въпросът ще бъде включен като последна точка от дневния ред на вечерното заседание във вторник. Крайният срок за внасяне на предложенията за резолюции е вторник, 15 декември, 10,00 ч., а за предложението за обща резолюция и измененията – сряда, 16 декември, 10,00 ч. Гласуването ще се проведе в четвъртък. И така, последната точка – утре, предложенията за резолюции – в сряда, а гласуването – в четвъртък.

Hannes Swoboda, от името на групата S&D. – (DE) Г-н председател, ако сме разбрали правилно, посочихте резолюция във връзка с първоначално внесеното предложение. Обаче не сме решили дали да има резолюция.

Председател. – Така е, наистина. Искането е внесено с резолюцията.

Сряда – няма предложения за промени

Четвъртък

Има ли забележки по отношение на четвъртък?

Fiorello Provera, *от името на групата EFD*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, за четвъртък са планирани няколко спешни въпроса. Един от тях засяга положението в Азербайджан. Медиите, в това число и западните, съобщават за сбиване между двама млади блогъри и други две лица на обществено място. Беше извършен арест, беше произнесена присъда и считам, че трябва да разучим нещата в детайли и да проверим дали всички действия са били законосъобразни.

В същото време обаче, във Филипините настъпиха изключително сериозни събития през последните дни: 57 души от конвоя на кандидат за поста на управител бяха избити от въоръжена група, която се възползва от революционната ситуация, за да се вдигне на оръжие срещу правителството, като се стигна до обявяване на военно положение във Филипините.

Затова предлагам, госпожи и господа, да заменим точка „Азербайджан“ с точка „Положението във Филипините“ като трета точка от дневния ред за четвъртък. Очевидна е разликата между сериозността на случилото се в Азербайджан в сравнение...

(Председателят отнема думата на оратора)

(Парламентът отхвърля искането)

Обсъждането относно Азербайджан остава в дневния ред и следователно дневният ред за четвъртък остава непроменен.

(С това редът на работа е определен)

13. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

14. Едноминутни изказвания по въпроси с политическа значимост

Председател. – Следващата точка е едноминутни изказвания по въпроси с политическа значимост.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Г-н председател, не знам дали това, което ще кажа, не се отнася до дневния ред, но считам, че сега е моментът да го спомена. Едно от следствията от Договора от Лисабон е, разбира се, че броят на членовете на ЕП ще се промени, а за Австрия това означава, че още двама членове ще се присъединят към Парламента. Те са готови, избрани са и е важно да пристигнат скоро.

Искам да Ви попитам какви стъпки са предприети, за да могат тези членове да заемат местата си тук в кратък срок, като наблюдатели или като пълноправни членове, или какво възнамерявате да направите, за да се случи това скоро.

Председател. – Първата стъпка по въпроса следва да направи Европейският съвет. Говорих в Европейския съвет миналия четвъртък и ясно заявих, че за Парламента е изключително важно Съветът да предприеме първоначалните правни стъпки, за да ни позволи да приемем допълнителните членове и да знаем от кои държави ще дойдат те. Това трябва да стане в съответствие с правните принципи и сега тази стъпка следва да предприеме Съветът. Постоянно призовавам Съвета да предприеме нужните действия. Следващите стъпки, след първоначалното решение на Съвета, следва да бъдат предприети от Парламента.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Г-н председател, осъждам постоянните провокации, злоупотребите с властта и заплахите на президента на Венецуела, Уго Чавес. С диктаторския си начин на управление той застрашава, наред с другото, свободата на словото във Венецуела и демократичния ред в Латинска Америка.

Президентът Чавес спря тридесет радиостанции и няколко телевизионни канала. Заплашва и наказва журналисти във Венецуела, защото не подкрепят диктаторския му режим.

Поради всичко това, г-н председател, следва да се отбележат също прекъсванията на електрическото захранване и недостигът на вода и храна във Венецуела, както и растящата бедност поради лошото управление на правителството на Чавес, които венецуелският тиранин се опитва да прикрие, като взривява гранични мостове и заплашва Колумбия. Той хвали международните терористи и се сравнява с деспотичните диктатори в света, а думите и речите му представляват постоянни провокации и военни призови, насочени към дестабилизиране на американския континент.

Затова Парламентът, ангажиран винаги със свободата и демокрацията навсякъде по света, трябва категорично да осъди авторитарната и диктаторска политика на Уго Чавес във Венецуела.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Г-н председател, бих искал по-подробна информация относно последиците от 40-процентното намаление на квотите за риба тон в световен мащаб.

На 15 ноември в Ресифе Международната комисия за опазването на видовете риба тон в Атлантическия океан (ICCAT) взе решение всички страни участнички да намалят размера на улова с най-малко 40%. Това означава, че световната квота за синьоперест тон ще бъде намалена от сегашните 22 000 т до 13 500 т през 2010 г.

Наистина, държавите от ICCAT решиха да се заемат със свръхкапацитета на риболовния си флот и да го намалят наполовина до 2011 г. Сезонът за улов на риба тон със сейнери също ще бъде ограничен на един месец, без възможност за удължаване. Тези мерки, които са необходими за опазване на вида и които ще бъдат транспонирани в законодателството на Европейския съюз, ще застрашат дейността на европейските рибари.

Искам да знам какви действия се предвиждат в подкрепа на поминъка на рибарите и за задържане на плановите за ограничаване на риболова. Какви мерки са предприети за ограничаване на значителните социално-икономически последици от транспонирането на решенията на ICCAT в законодателството на ЕС?

Vasileia Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Както е добре известно, прилагането на стратегиите и операционните програми за периода 2007–2013 г. все още е в начален етап, а Румъния има за пръв път възможност да се възползва от фондовете на ЕС като част от политиката на сближаване. Политиката за регионално развитие е една от най-важните и сложни политики на Европейския съюз. Целта ѝ трябва да бъде намаляване на съществуващите икономически и социални различия, но в различни региони на Европа.

Искам да спомена усилията на всички държави-членки да включат общите приоритети на политиката на сближаване в оперативните програми. Считаю обаче, че Европейският съюз трябва да играе стратегическа роля, за да могат оперативните програми да бъдат приложени в държавите-членки възможно най-бързо, като по този начин се насърчат мерките за укрепване на институционалния капацитет в съответствие с конкретните нужди на всяка държава-членка.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (EN) Г-н председател, искам да посоча дълбоката икономическа криза, в която каталонският и европейският сектор на черупковите плодове се намират от няколко години. Продължителният спад в цените на черупковите плодове застрашава бъдещето на европейските производители.

Искам да ви предупредя относно политиката за ненамеса на турското правителство. Турската държава складира 500 000 т черупкови плодове за продажба и възнамерява да ги продаде през януари 2010 г. С оглед на казаното от турските органи на двустранна среща с Европейския съюз, проведена на 2 октомври 2009 г., подобна ситуация може сериозно да навреди на европейските производители, довеждайки до нов драматичен спад в цените на черупковите плодове.

Отправих питане към Европейската комисия във връзка с това преди два месеца, но никоя от съществуващите специални предпазни мерки няма да бъде приложена в защита на нашите производители. Това исках да споделя с вас.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Г-н председател, госпожи и господа, както знаете, Румъния иска да стане член на Шенгенското пространство от 2011 г. Поради това беше подложена на няколко оценки – пет, за да бъдем точни, като четири от тях вече завършиха.

Искам да ви припомня в частност морската граница, която беше оценена толкова високо от експертите, че Румъния дори беше представена за модел за добра практика. Предстои ни още едно изпитание и съм сигурен, че ще го издържим успешно.

Предвид примера на Румъния, предлагам да погледнем на разширяването на Шенгенското пространство по-оптимистично. С други думи, вече не трябва да гледаме на процеса като на заплаха за нашите граници, а като възможност за задълбочаване на сътрудничеството между държавите-членки в пространството на правосъдие, свобода и сигурност.

Радвам се, че тези идеи бяха отразени и в Програмата от Стокхолм, приета от Европейския съвет миналата седмица. Програмата счита разширяването на Шенгенското пространство за приоритет на вътрешната политика на Европейския съюз.

Luis Yáñez-Barnuevo García (S&D). – (ES) Г-н председател, в Хондурас, както всички знаем, имаше преврат на 28 юни. Изминаха почти шест месеца, а Парламентът все още не е намерил време да осъди преврата. Нещо

повече, членове на ЕП от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските консерватори и реформисти посетиха държавата, за да подкрепят последиците от преврата с присъствието си. С това те объркаха Европейския парламент и политическите групи и демонстрираха одобрение на избори, проведени от *de facto* правителство в условия, които не гарантират тяхната легитимност.

В Хондурас се създава порочен прецедент, тъй като отсега нататък умерените, временни и относително безкръвни преврати не само ще бъдат приети от континенталното право, но и на практика ще бъдат приветствани и насърчавани от правото на Европа и Северна Америка. Случилото се в Хондурас е непростимо!

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Г-н председател, искам да изкажа възмущението си от силно обезпокоителното решение на турския конституционен съд от петък да забрани Партията за демократично общество, която представлява предимно кюрдските интереси, и да извади от политиката водещите ѝ представители. Това е сериозна стъпка назад, която ще бъде използвана от екстремистите като претекст да се върнат към насилието. Тя затваря вратите пред демократичната политика, която премиерът Ердоган заяви, че иска да следва.

Един от проблемите е, че правителството на Партията на справедливостта и развитието не реформира закона, с който именно беше забранена Партията за демократично общество – всъщност законът, с който и самата Партия на справедливостта и развитието едва не беше забранена. Така че това не е в интерес на турското правителство или на турския народ.

Групата ALDE ще призове за обсъждане на въпроса на пленарна сесия възможно най-скоро през новата година, защото това има наистина неблагоприятно въздействие за Турция.

Marina Yannakoudakis (ECR). – (EN) Г-н председател, всички знаем значението на рециклирането и е факт, че очакваме хартията, която използваме, да бъде впоследствие рециклирана.

Наскоро посетих печатница в моя избирателен район, Лондон, където се запознах по-обстойно с мастилено-струйния печат. Сложният процес на рециклиране на хартия след мастилено-струен печат осъжда операцията, а използването на допълнителни изобелващи вещества вреди на околната среда. Мастилото не може да се отстрани лесно от хартията, което означава, че голяма част от печатните материали днес не могат да бъдат рециклирани.

Дружествата, като посетено от мен в Лондон, които използват други форми на печат, щадящи околната среда, трябва да бъдат насърчавани и поощрявани, за да направим процеса икономически по-балансиран. Считаю, че е необходимо пазарно решение, подкрепено от държавите-членки, където производството се саморегулира от практическите норми, отчитайки на първо място екологичните аспекти.

При все това ЕС играе важна роля за по-пълното осведомяване по въпроса и за оказване на подкрепа за алтернативите на мастилено-струйния печат, когато и където е възможно.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, поисках думата, за да привлека вниманието на Европейския парламент към един от аспектите на имиграционната политика, който се отнася до правата на непридружените малолетни и децата – въпрос, на който трябва да обърне внимание Съюзът като цяло, а не само приемните държави, като Гърция например.

Както добре знаете, съгласно законодателството на Общността всяко искане за предоставяне на убежище или за пребиваване се разглежда в първата държава, в която влезе лицето, независимо от крайната му цел.

Това представлява тежест за структурите в тази държава и работи срещу правата на лицата, чиито искания се разглеждат анблок по най-кратката процедура. Често те биват препращани без никакви гаранции, че правата или животът им ще бъдат зачитани, или остават в същата държава без защита или социални грижи и в резултат от това, ако говорим за децата, стават жертва на измами и експлоатация от страна на различни банди.

Считаю, че Европейският парламент трябва да работи за промяна и адаптиране на общностното и националното законодателство, за да могат непридружените малолетни да стигнат до избраната от тях държава, да не бъдат депортирани и да им се гарантира достойно и безопасно пребиваване в Европейския съюз.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Г-н председател, миналата седмица се срещнах с различни политици от арабски държави, а именно Обединените арабски емирства, Египет и Йордания. Искам да предам опасенията им относно ядрената програма на Иран.

Срещнах се с израелци, които са изключително обезпокоени, най-вече заради подкрепата, която Турция понастоящем оказва на Иран. Попитах ме за официалното становище на Европейския съюз относно подкрепата

на премиера Ердоган за администрацията в Техеран и изявленията на г-н Ердоган, че ядрената програма на Иран е за мирни цели.

Трябва да признаем, че не знаем какво е официалното ни становище относно изявленията и поведението на Турция във връзка с ядрената програма на Иран. Докладът за напредъка твърди едно, а г-н Ердоган – друго.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Г-н председател, фактът, че тук присъстващият член на Комисията, г-жа Бюл, нарече текст от прегледа на бюджета на Общността във връзка с общата селскостопанска политика „неадекватен“ по време на публично заседание на парламентарната комисия по земеделие и развитие на селските райони, е добър знак.

Според мен при никакви обстоятелства обсъждането на финансовия преглед не трябва да изпреварва прегледа на общата селскостопанска политика за периода след 2013 г. Ние не призоваваме единствено да бъде определено съотношението на разходите за селско стопанство спрямо общия бюджет на Общността. Преди всичко призоваваме да бъде определена желаната селскостопанска политика, приносът на селскостопанския сектор към производството на обществени блага, и след това да се заделят средствата за заложените цели.

Това е посланието, което искам да отправя към г-жа Бюл.

Илиана Иванова (PPE). – Уважаеми г-н Председател, уважаеми колеги, дами и господа, свободното движение на хора е една от основните свободи на Европейския съюз, един от стълбовете на Единния пазар. Все още обаче редица държави-членки продължават да налагат ограничение пред българи и румънци относно достъпа до трудовия си пазар.

Аргументите за запазване на ограниченията са против пазарната логика, особено по време на криза. „Правото на работа в друга страна е основна свобода за хората в Европейския съюз“, заяви преди време и комисарят по заетостта. И е напълно прав. Запазването на тези ограничения пред работниците от новите държави-членки води до аномалии на пазара, противоречи на принципа на недискриминация, залегнал в Учредителните договори и нанася вреди на имиджа на Европейския съюз.

Призовавам Европейската комисия да координира с държавите-членки възможно най-бързото премахване на ограниченията пред пазара на труда за новоприсъединилите се страни членки. Колеги евродепутати, моля и за вашата подкрепа, за да постигнем наистина свободен пазар и равни права за всички европейски граждани.

Françoise Castex (S&D). – (FR) Г-н председател, искам да се върна към едно неотдавнашно събитие, а именно швейцарския референдум за минаретата. Вярно, гласуването се проведе в държава извън Европейския съюз, но засяга въпрос, който не ни е непознат.

Връщам се към събитието, защото то предоставя повод отново да поговорим за секуларизма, защото ние в тази зала никога не говорим достатъчно по този въпрос. Съществува неотложна необходимост принципът на секуларизма да ръководи организацията на нашето общество. Ще говоря просто и ясно.

Първо, обратното на секуларизма не е религиозността, а още по-малко – духовността. Обратното на секуларизма е религиозният комунитаризъм, чиито правила и закони стоят над гражданското право и който заключва лицата в инфра-социални групи.

Нашият Европейски съюз – в резултат от историята си – е мултикултурен и мултиетнически. Такъв е и ще бъде такъв във все по-голяма степен и само секуларизмът може да позволи на еманципираните лица и общностите им да живеят и процъфтяват.

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Г-н председател, клиничните изпитвания са основен метод на клиничните изследвания и са считани за най-надеждният източник на информация, въз основа на която се вземат решения относно лечението.

Искам обаче да обърна вниманието на залата върху факта, че едно неотдавнашно проучване на Европейското общество по кардиология отново потвърди големите ограничения на тази методология в резултат на малкия брой жени, участващи в подобни изпитвания.

Различията между мъжете и жените по отношение на рисковите фактори, проявлението на заболяването и отговора на лечението са научно доказани.

В резултат грандиозните постижения през последните години по отношение на превенцията и лечението на сърдечносъдовите заболявания не доведоха до значителен спад в смъртността при жените.

Затова е важно европейските институции да насърчат научните изследвания, насочени специално към жените, или чрез по-широкото им включване в клиничните проучвания, или чрез нови проучвания, провеждани единствено с жени.

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Г-н председател, аз също искам да се изкажа – относно решението на турския конституционен съд от миналия петък да забрани Партията за демократично общество, в резултат на което най-малко 22 членове на турския парламент бяха или изгонени от парламента, или лишени от политически права за пет години. За съжаление, сред тях е Лейла Зана, на която връчихме наградата „Сахаров“ през 1995 г. Вече за четвърти път бива забранявана кюрдска партия. Отново и отново кюрдите се надигат в защита на правата на народа си под различно име, но всеки път опитите им биват потискани с обвинението, че идеите им противоречат на целостта на турската държава. В същото време същността на демокрацията включва свободата на сдружаване и свободата на изразяване на мнение и затова губим всякакво доверие в т. нар. инициатива за демокрация, подета от министър-председателя Ердоган по-рано тази година по отношение на кюрдския въпрос. Горещо подкрепям призива на г-жа Ludford за обсъждане на темата през януари.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, следното е откъс от писмо, написано от Уилям Бърдън, адвоката на Тауфик Бен Брик, до г-н Саркози, президента на Френската република: „Имах възможността да изоблича, както всичките му адвокати от Тунис, правния фарс, който доведе до осъждането на Тауфик Бен Брик без задълбочено разследване на зашеметяващите шест години затвор. Недвусмислено и официално свидетелствам, че фактите от процеса, които доведоха до осъждането, са категорично изфабрикувани и се основават на личната вендета на президента Бен Али.

През цялата 2009 г. той не е бил в състояние да пътува, тъй като заради крехката си имунна система е винаги изложен на риск от сериозни болести. Мисля, че неговото семейство е успяло да му занесе жизненоважни лекарства, но не съм сигурен. Адвокатите му от Тунис нямат постоянен достъп до клиента си, а на някои от тях системно се отказват посещения. Единствения път, когато съпругата му е успяла да го види, беше за няколко минути преди няколко дни и оттогава не го е виждала.“

Г-н председател, моля да пишете до органите в Тунис и да поискате освобождаването на Тауфик Бен Брик.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Г-н председател, в продължение на казаното от г-жа Flautre Ви приканвам да пишете до органите в Тунис.

Тази година ще връчим наградата „Сахаров“ – символ на ангажмента на Европейския парламент към правата на човека. Имаме споразумение за партньорство с Тунис, което съдържа редица клаузи по отношение на демокрацията и правата на човека.

Въпреки това в Тунис току-що се проведе избори за президент при незадоволителни условия, които не отговарят на клаузите от споразумението с Европейския съюз. Не можем да запазим мълчание. Защитниците на правата на човека в Тунис са презирани, задържани и унижавани. Това не може да продължава.

Затова, г-н председател, Ви призовавам настоятелно да пишете на президента Бен Али и по-специално да поискате освобождаването на Тауфик Бен Брик, отпаден журналист, чието единствено престъпление е критиката му към така наречената демокрация в Тунис.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, поисках снимката на една млада иранка, Неда Ага Султан, да бъде показана в Брюксел, редом с тази на Аун Сан Су Чжи.

Г-жа Султан беше убита, защото се стремеше към свобода и прозрачност в Иран, и се превърна в символ на свободата и преди всичко – в символ на жените, борещи се за свобода. Искането ми е подписано от 75 членове на Парламента и пет политически групи. Считаю, че одобряването му е изключително важно, особено сега, когато аятолах Хаменеи в Иран заявява, че възнамерява да потуши всякакви протести и опозиционни прояви. Надявам се, че искането ми ще бъде удовлетворено.

Alajos Mészáros (PPE). – (EN) Г-н председател, заедно с приближаващия зимен сезон от изток се задава и заплаха от нова газова криза. Преди няколко седмици министър-председателят Путин ни показа ясно, че Русия може отново да наруши договорите си за доставка на газ с държавите-членки на ЕС. За да се избегне това, той призова ЕС да отпусне 1 млрд. евро на Украйна с цел тя да е в състояние да спази ангажиментите си по транзита на газ. Така че можем да очакваме поредния кръг от странната политическа игра на руския ни партньор. Това е неприемливо.

Макар че отделните държави-членки са засегнати от това в различна степен, ЕС трябва да предприеме единни мерки и да отстоява позицията си принципно, от солидарност. Нещо повече, това е сигнал да ускорим новите

ни проекти за диверсифициране на дългосрочните доставки на газ, с което да ограничим максимално руското влияние.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Г-н председател, госпожи и господа, влизането в сила на Договора от Лисабон благоприятства и условията за по-нататъшното разширяване на ЕС. Вече не можем да твърдим, че не разполагаме с институционалния капацитет за разширяване и за вземане на решения, защото сега той е налице.

Следователно няма причини за забавяне или възпрепятстване на процеса на по-нататъшно разширяване. Това важи в частност за региона на Западните Балкани. Развитието в региона е интензивно и като цяло положително. Наскоро публикуваните доклади за напредъка в отделните държави го потвърждават, както и стратегията на ЕС за разширяването за 2010 г., публикувана от Комисията.

Заедно с въвеждането на безвизов режим за пътуване в Шенгенското пространство възниква и реален шанс за държавите от региона да постигнат напредък по пътя си към Европейския съюз. От тях зависи да се възползват от него. ЕС също обаче не трябва да се колебае, а да продължи отговорно и разумно, отчитайки изцяло обстоятелствата, а Европейският парламент трябва да има активна роля.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Тази седмица, в нощта на петък срещу събота, след повече от две десетилетия гражданите на Бивша югославска република Македония, Сърбия и Черна гора ще могат най-накрая отново да влязат в Европейския съюз без виза. Това ще е голям ден и повод за празнуване.

Искам обаче да използвам възможността да призова отново Европейската комисия и Съвета да направят всичко възможно да отменят визовите ограничения за гражданите на Босна и Херцеговина и Албания колкото може по-скоро. Не трябва да допускаме нови разделения на Западните Балкани или да губим време, което е във вреда най-вече на младото поколение. Трудно е за вярване, че по-голямата част от младите хора в тези държави все още не знаят нищо за Европейския съюз.

Наша отговорност е да премахнем новите визови стени, които се появиха на Западните Балкани след падането на Берлинската стена. Това важи и за населението на Косово. Западните Балкани се нуждаят от ясна европейска перспектива. Нека не се поддаваме на неоснователни страхове.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Г-н председател, госпожи и господа, две исторически събития отбелязват края на 2009 г.: влизането в сила на Договора от Лисабон и срещата на върха в Копенхаген.

Искам да използвам възможността да изразя задоволството си от начина, по който Европейският съюз се доказва като главното действащо лице в намирането на приложими решения в борбата с изменението на климата. Доволен съм и че държавите-членки успяха да постигнат споразумение и да излязат с общо становище, макар че постигането на съгласие сред 27-те държави-членки не е лесна задача.

Резултатите вероятно няма да отговорят на нашите амбиции и очаквания, но решението на държавите-членки на Европейския съюз да отпуснат 7,2 млрд. евро на развиващите се страни придобива още по-голямо значение, тъй като тези страни се нуждаят спешно от финансова подкрепа. Възможно е също така примерът ни да насърчи останалите държави в ООН да предприемат същите действия.

Похвален е и фактът, че дори най-тежко засегнатите от финансовата криза държави в Европейския съюз към момента показваха солидарност, положиха усилия и ще имат принос, макар и символичен в някои случаи, като показател за ангажмента им към борбата срещу глобалното затопляне.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, първо искам да засвидетелствам пълна солидарност с борбата на синдикалистите в Европейския парламент и да им пожелаая успех.

Гръцкото правителство оповести масивна вълна от мерки в разрез с интересите на работниците и навсякъде се налагат гъвкави форми на работа. Системата за социално осигуряване също е орязана, а заплатите и пенсиите са замразени.

Гръцкото правителство, Европейският съюз и представителите на капитала се опитват да тероризират работниците, като всяват паника с бюджетния дефицит и държавния дълг на Гърция. Приканват работниците към нагласен социален диалог с цел да ги принудят да се съгласят, да обуздаят оправдания им гняв и да отклонят реакциите на обикновените хора.

Първият отговор на нападението срещу обикновените хора от страна на правителството и Европейския съюз ще бъде националната стачка на 17 декември, обявена и организирана от Общоработническия фронт на борба (РАМЕ). Те искат мерки, отговарящи на съвременните изисквания на народните маси, което може да се

постигне единствено от обединен фронт на работническата класа, бедните и средната класа в градовете и провинцията, който да се изправи и да отхвърли антисоциалната политика на Европейския съюз.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Г-н председател, на 8 декември мисията „Атланта“ в рамките на европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО) отбеляза първата година от съществуването си. Според шведското председателство операцията се противопоставя ефективно на пиратството и е налице значителен спад в нападенията. Последното твърдение обаче е твърде съмнително.

Според доклад на Международното бюро по корабоплаване за първите девет месеца на 2009 г. е имало общо повече нападения, отколкото за цялата 2008 г. Броят на въоръжените нападения също е нараснал с 200% като цяло. Финансовата ефективност на операцията също е под съмнение. Размерът на щетите в резултат от пиратството в региона възлиза на 200 млн. долара, докато ЕС и държавите-членки инвестират 408 млн. долара годишно.

Планираната нова мисия в рамките на ЕПСО в Сомалия отново няма да стигне до същината на проблема, а ще се бори единствено със симптомите. Това, което би си струвало, е ЕС да въведе ефективен граничен контрол за превенция на незаконния риболов...

(Председателят отнема думата на оратора)

Dominique Baudis (PPE). – (FR) Г-н председател, програмата SESAR, която има за цел да модернизира управлението на въздушния трафик, е важен проект.

Как Комисията се подготвя за предстоящия етап на разгръщане на SESAR и в частност за финансирането на програмата, която има голямо значение както за околната среда, така и за позицията ни по отношение на науката и техниката? Комисията ще следва ли препоръките от доклада от 2007 г., според който висококвалифицирано лице следва да гарантира политически контрол над програмата? Разбира се, трябва да се преодолеят някои препятствия – от правен, психологически и технически характер – за да се обединят националните въздушни пространства и отделните държави да работят заедно.

Ако Европа не е в състояние да създаде единно въздушно пространство, как ще може да изгради стабилен политически съюз?

Edit Bauer (PPE). – (HU) Г-н председател, предвид факта, че и Вие, и Комисията заявихте намерението си да проследите прилагането на закона за националния език в Словакия, искам да Ви обърна внимание на следното. Правителството публикува разпоредба по прилагането, която не само е в нарушение на закона, но налага и допълнителни ограничения. В предложението по прилагането се посочва, че легитимната цел на закона е единствено да защити и подкрепи националния език в официалните отношения, както и да защити правата на говорещите националния език. Посочва се, че защитата на правата на физическите и юридическите лица има за легитимна цел намеса в основните права и свободи. Следователно е повече от очевидно, че това засяга правата и свободите на малцинствата. В мярката по прилагането се посочва още, че независимо дали делът е над или под 20%, език на малцинство може да се използва само ако присъстващо трето лице е съгласно с това. Считам, че подобна нелепост е недопустима в Европа.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Г-н председател, на последната среща на върха между ЕС и Русия страните подписаха меморандум за принципите на механизъм за ранно предупреждение по енергийните въпроси. Европейската комисия се надява, че така ще избегнем в бъдеще енергийни кризи, подобни на кризата от началото на миналата година, когато спорът между Русия и Украйна относно доставките и транзита на газ доведе до спирането на доставките от страна на Москва за почти три седмици, което на практика парализира няколко европейски държави.

Наближаващата зима и свързаното с нея увеличение в потреблението на газ означават, че трябва да разработим принципи, които да регулират европейския пазар на енергия. Европейският съюз трябва да разбере, че прекъсванията в доставките на газ застрашават не само икономиката, но и основите на европейската интеграция, която, с помощта на европейската солидарност, поддържа свободния пазар. Надявам се, че предстоящата зима няма да е изпитание за истинността на направените декларации и за това, дали солидарността е незначителна, празна дума или реална гаранция за сътрудничеството между държавите-членки на Европейския съюз.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – (EN) Г-н председател, както вероятно знаете, в Румъния току-що приключи двугодишен период, в който на всеки шест месеца се провеждаха различни избори. Последните бяха за президент, спечелени с много малка разлика от 70 000 гласа, дошли предимно от диаспората.

Това, което ме тревожи като гражданин, е, че по време на цялата кампания не бях в състояние да публикувам каквато и да е критика по отношение на сегашния президент в блога си, Europolis, а публичният достъп до него беше прекъснат напълно. Считам това за недопустимо, защото представлява цензура на правото на свобода на словото и защото показва, че интернет също се контролира от хората във властта и/или от техните поддръжници.

Общо взето, за съжаление 20 години след революцията, в която много хора загинаха за демокрацията, се толерират подобни нагласи – а вероятно и се насърчават – от онези, които временно се наслаждават на плодовете на демокрацията, след като са избрани във властта, макар и с толкова малки разлики.

Frédéric Daerden (S&D). – (FR) Г-н председател, от 2007 г. насам железопътният превоз на стоки търпи сериозна либерализация по отношение на предлагането. Дружествата, които не са ангажирани с обществени услуги, отсега нататък ще бъдат изправени пред растяща конкуренция.

В много държави това означава увеличение на предлагането в най-печелившите сектори на пазара, а именно комбиниран превоз и превоз с цяла влакова композиция. За сравнение, превозът с единичен вагон не представлява интерес за частните дружества заради ниската си рентабилност.

Ако наистина искаме да развием товарния железопътен превоз като двигател на устойчивата мобилност, е важно да подкрепим превоза с единичен вагон. В противен случай товарите ще се изместят изцяло към автомобилния транспорт, което е в разрез с целите ни за намаляване на емисиите на въглероден диоксид. Затова подкрепата за превоза с единичен вагон трябва да се счита за обществена услуга, тъй като е неразделна част от стратегията за устойчива мобилност.

В контекста на насоките на Европейската комисия относно условията за държавна намеса, считаме, че е напълно възможно да включим подкрепа за превоза с единичен вагон, независимо дали под формата на компенсации за обществени услуги, или помощ за...

(Председателят отнема думата на оратора)

Vilja Savisaar (ALDE). – (ET) Г-н председател, искам да обърна внимание на един много практичен, но за моята държава, Естония, изключително важен въпрос. Преди няколко години трите балтийски държави – Естония, Латвия и Литва – на практика не разполагаха с железопътна връзка с Европа. Съществуващата инфраструктура беше в лошо състояние и почти не беше използвана. Оттогава има положително развитие както по отношение на обновяването на железопътните линии, така и в проучванията с цел изграждане на линиите в съответствие с европейските стандарти. За да прокараме железопътната линия „Балтика“ – както е наречен проектът – е изключително важно Европейският парламент и Европейската комисия да окажат значителна подкрепа за проекта, въпреки че населението на региона съвсем не е най-голямото и финансовото положение на балтийските държави е страшно.

Проектът е важен не само за осигуряване на нормална железопътна връзка, но ще окаже и голямо влияние върху трите държави по отношение на регионалната и социалната политика. Естония, Латвия и Литва се нуждаят от железопътна връзка с Европа както по икономически причини, така и заради акцента върху екологичната икономика, защото железопътният транспорт позволява да бъдат превозвани по-големи товари при по-малко замърсяване. Към момента основната връзка е Via Baltica...

(Председателят отнема думата на оратора)

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Г-н председател, няколко думи накратко по два въпроса. Първо, въпросът за равното третиране е свързан с нерешения проблем за равенството между мъжете и жените, като и двата са еднакво спешни. Би трябвало мъжете и жените от едно ниво, с едни и същи квалификации и на един и същи пост да получават еднакво заплащане. В Австрия всичко е с главата надолу, защото колкото по-високо квалифицирани са жените, толкова по-трудно е развитието им спрямо колегите им мъже със същите квалификации. Последните данни сочат, че положението за жените се влошава с напредване на възрастта, например жените над 60 години печелят около 34% по-малко от колегите им мъже.

Второ, искам да посоча, че децата се нуждаят от закрила. Бих искала Конвенцията на ООН за правата на детето да залегне в конституцията на Австрия. Надявам се, че въпросът скоро ще бъде отново подет в Австрия и резултатът ще бъде положителен.

Iosif Matula (PPE). – (RO) С радост обявявам в залата, че г-н Траян Бъеску отново беше избран за президент на Румъния. Присъединяването ни към Европейския съюз стана факт по време на първия мандат на Траян

Бъеску и благодарение на неговия пряк принос. Новият мандат ще позволи на президента да продължи реформите и пълното прилагане на европейските норми и ценности в Румъния.

След изборите за президент можем да направим само един извод: в Румъния бяха проведени президентски избори, които отговарят на най-строгите международни изисквания, което беше потвърдено и от наблюдателите от Организацията за сигурност и сътрудничество, както и от решението на румънския конституционен съд и повторното преброяване, след което действащият президент увеличи преднината пред опонента си.

Считаме, че демократичната победа на президента Бъеску, подкрепен от Либералдемократическата партия, бележи победа и за групата на Европейската народна партия (Християндемократи). Колегите ни от групата PPE, начело с Wilfried Martens и Joseph Daul, изказаха подкрепата си за президента Бъеску, за което отново им благодарим.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) За второто тримесечие на 2009 г. приходите на 27-те държави-членки възлизат на 43,9% от БВП, а разходите им – на 49,7%. За същия период на равнище ЕС27 данъците и осигурителните вноски възлизат на приблизително 90% от общите приходи на държавите-членки, докато разходите за социално подпомагане са едва 42,2% от БВП. Бюджетният дефицит на 27-те държави-членки нарасна от 0,8% за второто тримесечие на 2008 г. до 5,8% през второто тримесечие на 2009 г. За същия период равнището на заетостта се понижи с 2%, а промишленото производство – с 10,2%. Най-засегнатите сектори са строителството, селското стопанство, промишленото производство, търговията, транспортът и съобщенията. Считам за задължително бъдещата Европейска комисия да представи работна програма с акцент върху икономическото развитие, намаляване на равнището на безработицата и гарантиране на достойни условия на живот.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Г-н председател, антисемитизмът се разпространява в света, дори и тук, в Европа, в Европейския съюз. Очевидно е, че Европейският парламент трябва да се изправи пред злото – което се разпространява все по-широко – и да се опита да го унищожи в зародиш.

Трябва да е ясно, разбира се, че политиката на Израел търпи критика, както и политиката на която и да е друга страна, защото никоя държава не функционира перфектно. Но политиката на Израел и антисемитизмът са два отделни въпроса.

Предполагам, че Европейският парламент енергично ще се противопостави на всякакви антисемитски настроения. Към момента тези настроения са чести и широко разпространени.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Г-н председател, въпросът, който представям на вниманието на залата днес, засяга ДДС за португалските земеделски стопани. Съгласно законодателството на Общността има три възможни режима: общият режим с изисквания към счетоводната отчетност, вариантът за малките и средните предприятия и режимът на единна ставка, при който няма възстановяване, но има право на компенсация. За съжаление, откакто Португалия се е присъединила към ЕС, правото на компенсация е 0%.

Понастоящем се завеждат процедури за нарушения срещу Португалия. Тази форма на данъчно облагане засяга приблизително 18 000 земеделски производители и 5,3% от продажбите им. Искам ясно да заявя, че трябва да се намери начин португалското законодателство да съответства на достиженията на правото на Общността.

Председател. - Колеги, привършваме с едноминутните изказвания. Искам да обясня, че в списъка има много имена – поне два пъти повече от тези, за които имаме време. Днес разполагахме с повече време от обичайното, но знаете, че ако сте използвали едноминутните изказвания миналия път, преди месец или преди два месеца, днес едва ли ще имате тази възможност. Трябва да обърнем внимание на колегите, които не са се изказали изобщо. Съжалявам, но такъв е правилникът. Списъкът е два пъти по-дълъг, отколкото е възможно да изслушаме. Съжалявам, че не всички могат да вземат думата.

James Nicholson (ECR). – (EN) Г-н председател, разбирам Ви, но фактът, че двойно повече колеги искат думата, показва колко важна е в действителност тази част от работата ни – да представяваме хората.

Можете ли в такъв случай да се отдръпнете и да гледате настрани, защото тогава няма да седим тук цял час и да не бъдем извикани – не се оплаквам, знам, че задачата Ви не е лека – поне тогава можете да кажете да не идваме тази седмица или другата. Предварително ще решите колко от нас могат да се изкажат, а другите ще дойдем следващия път или ще отправим въпросите си по друг начин. Може това да е добро решение, вместо да губим времето на колегите.

Председател. - Считаю, че винаги има смисъл да се стои тук и да се слушат разискванията. Не мисля, че трябва да говорим по такъв начин. Днес думата взеха почти всички, които не успяха да го направят по време на предишната месечна сесия.

Едноминутните изказвания приключиха.

15. Криза в други земеделски сектори освен сектора за млекопроизводство (разискване)

Председател. - Следващата точка от дневния ред е изявлението на Комисията относно кризата в други земеделски сектори освен сектора за млекопроизводство.

Мариан Фишер Бюл, член на Комисията. - (EN) Г-н председател, първо искам да Ви благодаря, че ми дадохте възможност да присъствам днес тук и да разясня настоящото икономическо положение в земеделския сектор.

Финансовата и икономическа криза даде отражение и върху земеделския сектор. Станахме свидетели на спад в търсенето, нарастване на валутните курсове, затруднен достъп до кредити - всичко това се отрази върху цените на земеделските продукти, а също и върху приходите от земеделие.

Официалната оценка на приходите от земеделие ще бъде на разположение едва в края на тази седмица, но вече можем да очакваме, че приходите през 2009 г. ще покажат съществен спад в сравнение с предходната година, при сравнителното покачване на производствените разходи и цените на селскостопанските пазари.

След първоначалния спад, наблюдаван през есента на 2008 г., може да се очаква, че този нов спад в приходите от земеделие ще анулира ръста на допълнителните приходи, предизвикан от наблюдаваното покачване на цените на селскостопанските продукти - за първи път през лятото на 2007 г., а после и година по-късно.

Г-н председател, ако ми позволите, ще направя само кратък обзор на някои от отделните сектори. Първо, зърнените култури. През 2008 г. наблюдавахме съществен спад в цените, главно поради добрата реколта. И все пак видяхме, че цените през последните месеци се покачиха, по-специално тези на пшеницата и царевичата. В светлината на този развой на нещата, в момента няма да е подходящо да предприемаме извънредни мерки, като например интервенция чрез търг за царевичата или чрез възстановяване при износ.

Положението е малко по-различно при ечемика за фураж, с намаления износ и ниските местни цени, но интервенцията - както знаете - току-що е започната, а това би следвало да подпомогне пазарите на зърно за фураж.

В сектора на свиневъдството положението все още е нестабилно. Икономическата криза го удари в момент, когато той не беше напълно възстановен от преживените през 2007 г. трудности. Цените тази година бяха по-ниски в сравнение с миналата, но същевременно - а понякога трябва да гледаме на нещата откъм положителната им страна - можем да отбележим, че цените на фуража са много по-стабилни от тези през 2007 г. и 2008 г. Въпреки че износът е под нивото от 2008 г., все пак очакваме да е много по-голям от този през 2007 г.

Като цяло не виждам достатъчно основание за въвеждането на допълнителен пазарен инструмент в момента, но мога да ви уверя, че следим положението много внимателно.

Що се отнася до плодовете и зеленчуците, икономическата криза доведе до по-ниско местно потребление, а наблюдавахме също и определен спад на някои от пазарите за износ. Това се отрази на цените на плодовете и зеленчуците, постигнати от производителите. Въпреки това, имайки предвид характеристиките на сектора, при последното обновяване на сектора за производство на плодове и зеленчуци решихме, че начинът да се преодолеят предизвикателствата, пред които е изправен секторът, е да направим организациите на производители по-привлекателни, а и по-отговорни за управлението на кризата.

Организациите на производители днес допринасят за 40% от общата продукция на плодове и зеленчуци. Те могат да се обединят в икономически по-силни единици и на преходен принцип, което е важно, тъй като днешните кризи не признават националните граници.

По време на реформата през 2007 г. стимулирахме организациите на производители да извършват такава дейност. Освен това ги оборудвахме с нови инструменти за управление на кризи, като прибиране на реколтата

само на неузрели плодове и зеленчуци или въобще пропускане на реколтата, допълващи традиционния начин за прибиране на реколтата.

Създадохме също и правна рамка, позволяваща на производителите на плодове и зеленчуци да влияят върху пазара и да го стабилизират, но има необходимост от повече действия във възходяща посока, за които Комисията не може да поеме отговорност. Затова поощрявам създаването на организации на производителите и мисля, че държавите-членки и селскостопанските производители би трябвало да имат предвид броя на организациите на производители в отделните държави-членки. Не е особено разумно организациите на производители да се конкурират помежду си, вместо да се конкурират заедно срещу сектора на търговците на дребно.

Цените на зехтина стигнаха рекордно равнище преди четири години поради неблагоприятните климатични условия. Оттогава три последователни задоволителни реколти, заедно с икономическата криза, постепенно доведоха до много ниски цени. По тази причина през настоящата година Комисията реактивира по-рано помощта за складиране. Видяхме, че пазарът реагира мигновено и цените трайно се възстановиха.

Въпреки прогнозите за добра реколта – четвъртата поред засега – запасите в началото на прибирането на реколтата останаха на ниско ниво. Доколкото се простират преценките ни, потреблението ще възвърне своето равнище.

Нека обобща: наблюдават се слаби признаци на възстановяване. Съгласна съм, че е необходимо внимателно наблюдение на положението и че именно то ще позволи да се предприемат действия там, където е необходимо.

Това беше бърз обзор на краткосрочните мерки, но нека ви уверя, че сме в процес на разглеждане и на средносрочните и дългосрочните проблеми – по-конкретно въпроси като например разпределянето на добавената стойност по веригата на хранителните доставки, а също и справянето с нестабилността на цените. Сигурна съм, че ще се върнем и към тези важни въпроси.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа KRATSA-TSAGARPOULOU

Заместник-председател

Albert Deß, от името на групата PPE. – (DE) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, тази година, също както и миналата, млекопроизводителите издигнаха глас в израз на своите безпокойства, включително и в Брюксел. От медиите оставаме с впечатлението, че единствено млекопроизводителите са в трудно положение. Всъщност са засегнати и други земеделски сектори. За разлика от нашите млекопроизводители, животновъдите, отглеждащи свине с цел развъждане или утаяване, птицевъдите, производителите на плодове и зеленчуци, винопроизводителите и дори зърнопроизводителите са свикнали да имат лоши и добри години и затова не вдигат толкова шум. Въпреки това мисля, че за нас е добре да хвърлим светлина и върху днешното положение на тези селскостопански производители.

Г-жо член на Комисията, казахте, че финансовата и икономическа криза се е отразила на целия земеделски сектор и че трябва да обмислим как да се справим с тази криза. Разговаряйки със засегнатите земеделски стопани на място, отново и отново чувам едно и също: като цяло те твърдят, че се справят с пазарите, освен в случаите, когато положението е изключително тежко, каквото беше например миналата година, както и тази година, за млекопроизводителите и някои други. Но това, което земеделските стопани не разбират, е, че ние в Европа ги натоварваме с все повече бюрокрация. Те казват, че искат да обработват земята си, да хранят животните си и да се грижат за тях, вместо да прекарват цялото си време в поддържане на книжа и документация за извършваната от тях дейност.

Векове наред нашите земеделски стопани са произвеждали хранителни продукти, без да водят купища документация. Реколтата от земята се е увеличила, производителността на животните се е подобрила, а днес затрупваме земеделските стопани с бумашина. Наскоро прочетох, че министрите на земеделието обсъждат намаляване на бюрокрацията. Нашите селскостопански производители вече едва ли се осмеляват да повярват в това. Надявам се, че най-сетне можем да осъществим някакъв напредък в това отношение и да им позволим да вършат онова, което правят най-добре – с други думи, да произвеждат храна, здравословна храна за половин милиард души. Би трябвало да ги подкрепяме в тази им дейност и да гарантираме, че ще могат да постигнат това в бъдеще.

Paolo De Castro, от името на групата S&D. – (IT) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, ето че отново обсъждаме кризата в селскостопанския сектор.

През последните месеци в Парламента на няколко пъти бяха разисквани сериозните затруднения, спъващи млечния сектор. Парламентът прикани Комисията и Съвета към предприемане на спешни действия.

Постигнахме резултати, макар и само частични, но въз основа на тези инициативи вече имаме на разположение специален фонд от 300 млн. евро за справяне със спешните случаи.

Въпреки това сега трябва да вземем под внимание факта, че кризата, засегнала сектора на млекопроизводството, бързо се разпространява и върху останалите сектори на европейското земеделие, като на пазарите на пшеница, зехтин, плодове и зеленчуци се наблюдават тревожни признаци, както току-що спомена г-жа Фишер Бюл.

Колкото до млекопроизводството, изправени сме пред циклично явление, което върви ръка за ръка с тежкото икономическо положение, неизбежно довело до спад в търсенето, а оттам – и до застои на пазарите. Тази криза започва да приема определено обезпокоителни размери, както показват многобройните протести на земеделски стопани в редица региони на Европа. Те са показателни за кризисното и тревожно положение и за всеобщата загриженост за бъдещето на сектора като цяло.

Ето защо на последното заседание на комисията по земеделие и развитие на селските райони, проведено на 1 декември, единодушно решихме да приканим парламентарната комисия да ни докладва относно състоянието на кризата, пред която е изправено нашето селско стопанство, както и относно тенденциите в развитието на отделните производствени сектори. В това отношение очакваме преди всичко Комисията да приложи всички налични мерки, за да се стабилизира пазарът и да се насърчи възстановяването на нивото на потребление; същевременно обаче считаме, че трябва да се възползваме от тази възможност с поглед към бъдещето, за да помогнем да се гарантира, че общата селскостопанска политика ще продължава да бъде една от важните политики на Европейския съюз, защитаваща интересите на всички граждани във всички европейски региони, от Швеция на север до Кипър на юг.

Земеделските стопани очакват незабавни отговори, а днес сме се събрали тук, за да поемем отговорност и да ускорим процеса, да се справим с кризата чрез решителни действия, да приложим добре поуки от неотдавнашния си опит и така да избегнем прахосването на време и бързо да преодолеем трудностите, които заплашват да станат още по-големи. Искаме да получим отговор, както и новини от Комисията в това отношение.

Marian Harkin, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-жо председател, бих искала да благодаря на г-жа Фишер Бюл за краткия обзор на положението. Въпреки това искам да се съсредоточа само върху една област, в която бихме могли да действваме, а това е ниското равнище на присъствие на неразрешени ГМО във внасяните фуражи и влиянието им върху фуражната промишленост на ЕС, тъй като това е всеобщ проблем.

Изпратих писмо до председателя Барозу – подписано от редица членове на ЕП – и той отговори, че Комисията е предприела бързи действия за разрешаване на три генетично модифицирани продукта, а четвъртият предстои да бъде разрешен. Въпреки това, все още си играем на котка и мишка.

Следващата година проблемът ще бъде Бразилия: там опростиха системата си за издаване на разрешителни до 22 месеца, така че проблемът няма да изчезне. Всички сме наясно, че земеделският сектор е затормозен от ограничителни рамки, затова най-малкото, което според мен могат да очакват земеделските стопани в ЕС, е разходите по вноса да не бъдат увеличени заради това, че ЕС не е действал достатъчно бързо за издаването на разрешителни. Едно нещо е да имаме ниски производствени цени, но загубата е двойна, когато вложените средства не могат да се отразят в цените на световните пазари. В Ирландия например от месец май тази година извънредните разходи поради забавени разрешителни се равняват на 23 млн. евро.

И накрая, въпросът за следите от наличие на такива продукти си остава – въпреки че ускореното функциониране на системите за издаване на разрешителни ще подобри положението, все още е необходимо техническо решение на проблема.

Martin Häusling, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа! Г-жо Фишер Бюл, дадохте много кратък отговор по въпроса за кризата, а и не чух да споменавате каквито и да е възможни изходи от нея. Кризата не е само в млечния сектор, това е вярно; имаме криза също и в сектора на зърнопроизводството, все по-тежко става в сектора на зеленчукопроизводството, а през последните десет години сме загубили 50% от свиневъдите. Това се дължи не само на факта, че се намираме в икономическа криза, г-жо член на Комисията, но също и на факта, че през последните години посоката на земеделската ни политика беше погрешна. Сега наистина трябва да признаете, че либерализирането се провали и че подходът, ориентиран към световния пазар, не е отговор на кризата в селското стопанство.

Следващите няколко години ще бъдат решаващи по отношение на посоката на развитие на нашето селско стопанство. Затова сме благодарни, че в Париж 22-мата министри на земеделието ясно показаха накъде следва да се движи селското стопанство на ЕС. Съгласни сме с голяма част от нещата. Нуждаем се от надеждно

планиране в земеделието, както и от устойчива селскостопанска политика. Това е нещо, което също отдавна защитаваме.

Цените падат за земеделските стопани, но не и за потребителите. Това показва, че селскостопанската ни политика наистина обслужва единствено интересите на едрите предприятия. Съвсем правилно отбелязахте, г-жо член на Комисията, че трябва да укрепим позициите на земеделските стопани в това отношение, но винаги отказвате да дадете отговор на въпроса, как на практика следва да постигнем това. Ще се постареем да отговорим на този въпрос, който всъщност ще бъде от решаващо значение през следващите няколко години. Земеделските стопани не трябва да бъдат само производители на суровини. Те трябва активно да намират начини за постигане на пазарна сила, за което производителите се нуждаят от нашата подкрепа.

Постоянният натиск върху цените в земеделския сектор ще доведе до нискокачествена продукция. Все по-голямата индустриализация на селскостопанския сектор ще предизвика продължителна загуба на биоразнообразието, а индустриализираното земеделие ще увеличи също така емисиите на въглероден диоксид и метан. Да говорим за опазване на климата, а да продължаваме по пътя на индустриализацията, не може да бъде никакво решение!

Ето защо ние, като Европейски парламент, трябва да подходим много сериозно към своята работа през следващите няколко години. Надяваме се, че сътрудничеството ни с новата Комисия ще бъде гравидно.

James Nicholson, *от името на групата ECR.* – (EN) Г-жо председател, всички разбираме загрижеността в голяма част от другите сектори на земеделието, където почти със сигурност си мислят, че влагаме твърде големи усилия в търсенето на решения на проблемите в млечния сектор. Ала онези от нас, които участвахме, знаем, че нямаше никаква алтернатива, че проблемите в млекопроизводството трябваше да бъдат решени, а сега, надяваме се, вече вървим към решаването на някои от проблемите, изпитвани в част от сектора. Сега трябва да се съсредоточим върху други области.

Споменахме проблемите, пред които са изправени зърнопроизводителите, например, които преживяха най-ниските цени за продължителен период от време – а в моята област също и производителите на картофи и ябълки. Наистина мога да ви приведа цял списък с други области, където има сериозни проблеми. Ала един от най-големите проблеми – и тук искам да припомня казаното от г-жа Harkin и да го подкрепя – са закъсненията при издаването на разрешителни за внос на нови сортове генетично модифицирани зърнени култури в Европейския съюз.

Повишаваме цените на фуража, което нанася удар на нашите свиневъди, птицевъди и говедовъди, а ускоряването на процеса на издаване на разрешителни ще помогне за подобряване на положението. Заплашва ни сериозна опасност от прекомерна бюрокрация, административни формалности и законодателство, задушаваша нашите земеделски стопани; ще разберете това на 1 януари с прилагането на програмата за развитие на физическата инфраструктура на Общността (CPID), която по мое мнение е чиста загуба на време.

Преразглеждането на средносрочните планове ни донесе много промени, а сега сме на път да предприемем още повече промени. Но според мен се нуждаем от преразглеждане на последиците от тези промени върху промишлеността. От личен опит в своята област знам, че редица овцевъди и собственици на стопанства за добив на краве мляко просто напускат отрасъла.

Това е много тревожна тенденция. Трябва да разгледаме и двата сектора, и по-точно каква подкрепа всъщност им предоставяме. Можем ли да направим още нещо за тях? Можем ли да ги задържим в техните отрасли? Зашото следва да не забравяме, че голям брой от тези сектори, като например овцевъдство и добив на краве мляко, се намират в екологично чувствителни области – планински региони и области, където няма никаква алтернатива, затова мисля, че трябва да преразгледаме начина, по който оказваме подкрепа на тези селскостопански отрасли.

Patrick Le Hyaric, *от името на групата GUE/NGL.* – (FR) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, казахте, че кризата в земеделието е дълбока, което вече ни е известно. Наистина, малките и средните земеделски стопанства вече не могат да се справят сами. И все пак, г-жо член на Комисията, това не е резултат от някакъв технически проблем, а от политиката на дерегулация, която следвахте, от подкопаването на основните принципи на общата селскостопанска политика, от вашия отказ да се върнете към заплашването на минимални цени за труд и от вашия всеотдаен подход за свободна търговия, който е в разрез със самия принцип на зачитане на предпочитанията на Общността.

Дошло е време, в навечерието на нов период на преосмисляне на общата селскостопанска политика, да приемем селскостопанската дейност като мисия на общите интереси, допринасяща за общественото благо. Ето защо новата селскостопанска политика трябва да бъде продължавана, екологична и териториална политика.

Първо трябва да набележим целите и посоката на тази политика, преди да решаваме относно различните аспекти на бюджета. Във всеки случай това ще означава заплащането на гарантирани основни минимални цени за извършена работа и ще доведе до продуктивно земеделие, добавящо стойност и осигуряващо заетост, насърчавайки развитие на селското стопанство, което зачита независимостта по отношение на храните и се бори с глада.

Днес всички доказателства сочат към факта, че ефективността в социалната област, в областта на опазването на околната среда и на здравеопазването зависи от едно селско стопанство, основано на развитието на отделните земеделски стопани в човешки, а не в промишлен мащаб. Това следва да бъдат темите на нашите разисквания, ако искаме най-сетне да сложим край на кризата в земеделието.

Lorenzo Fontana, *от името на групата EFD*. – (IT) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, настоящата криза, понасяна от селското стопанство, е очевидна последица от бързото териториално разрастване, задвижено от Европейския съюз през последните години, и преди всичко от твърде скоростната глобализация на пазарите.

Селскостопанският сектор трябва да бъде предпазен и защитен чрез прилагане на принципите, залегнали в Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално текстовете от член 32 до член 38, с оглед на целите, които, за да бъдат постигнати, трябва да бъдат осъществявани, следвайки определени законови правила. В този сектор правилата, ръководещи интервенциите в случай на пазарна криза, не ни позволяват да дадем съществен отговор на изискванията на земеделския сектор чрез специална защита на селскостопанските производители в момент на изключително тежка ситуация, засягаща селското стопанство като цяло и в частност секторите за производство на плодове и зеленчуци, като например ябълки и праскови, и на зърнени култури, като пшеница и царевица.

На земеделските стопани трябва не само да се помогне, но и да им се гарантира пазарна защита, както е определено в основните разпоредби на Договора. За съжаление, това засега се наблюдава единствено в ограничен мащаб. Виждали сме го и преди, например при кризата в млечния сектор, както и в настоящата криза в сектора за производство на плодове и зеленчуци.

Време е Европа да вземе по-далновидни решения, като например да окаже наистина пълна подкрепа на нашите селскостопански производители, земеделски стопанства и на земята ни, която, за съжаление, твърде често бива пренебрегвана. После, би било по-добре да подхождаме сериозно към всичко, което се върши на европейския пазар за стимулирането на нашите селскостопански продукти, намиращи се в пряка конкуренция с продуктите, внасяни от държави извън Европейския съюз, и – ще повторя това – по-специално плодовете и зеленчуците.

Чрез създаването на определени правила, които все пак следва да бъдат зачитани от целия Европейски съюз и за които трябва да гарантираме, че ще бъдат спазвани и от трети страни, с които имаме съществен търговски обмен на селскостопански продукти, навярно ще сме в състояние вече да имаме пазар с по-малко смущения в баланса, който по-добре да защитава нашите земеделски производители и селскостопанските продукти на ЕС.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Г-жо председател, секторите на икономиката в селските райони наистина страдат: пшеница, зехтин, плодове, зеленчуци и памук. Би следвало да знаете, че сред гръцките производители на праскови се надига гняв. Само ще спомена, че докато се изказваме тук, остават непродадени близо 200 000 т прасковен компост.

Положението в сектора на пшеницата е все още критично, а инструментът за публична интервенция в държавите-членки трябва веднага да бъде задействан. Трябва да подкрепим продуктите със защитено наименование за произход и защитено географско указание.

Животновъдството също се намира в голяма криза. Споменахте сектора за млекопроизводство и съвсем правилно сме подели инициатива да го защитим. Животновъдите в Северна Гърция блокираха контролно-пропускателния пункт при Евзони, а едно от приемливите им искания е наименованието на мястото на произход да бъде включено в надписите на етикетите върху млечните продукти. Според мен включването на мястото на произход защитава както производителите, така и потребителите.

Нуждаем се от още мерки за насърчаване на земеделските продукти както в Европейския съюз, така и извън Европа, в трети страни. Необходимо е да рационализираме още повече пазарите и да контролираме ефективно прозрачността на веригата на доставките, както и да намалим пропастта между производствените и потребителските цени.

Както поддържах в рамките на разискването на бюджет 2010, и сега заявявам, че е особено важно да поддържаме удовлетворителна граница на разходите за земеделие в бюджета, с цел задоволяването на непредвидени потребности в другите селскостопански сектори.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Почти всички земеделски сектори в Европа са в кризисно положение. Причината за това са не само световната криза и спадът в икономиката, наред със свиването на местните и външните пазари, но също и общата селскостопанска политика – една неолиберална политика, която Европейската комисия продължи да прокара през последните години, с което значително допринесе за настоящата криза. Щом земеделският сектор вече има такива огромни проблеми по отношение на рентабилността, какво ще се случи, ако бюджетът за земеделие бъде оръзан след 2013 г., което мнозина биха искали? Това ще постави под въпрос сигурността на хранителните доставки в Европа.

Настоящото положение е особено тревожно за животновъдите, свиневъдите и производителите на плодове и зеленчуци. Приветствам желанието на г-жа Фишер Бюл да осигури повече средства за организациите на производители, но това все още не е достатъчно за решаването на проблемите в сектора. Друг обезпокоителен факт е, че през последните шест години Европейският съюз се е превърнал в нетен вносител на говеждо месо. Сега сме под властта на външните пазари.

Julie Girling (ECR). – (EN) Г-жо председател, ако искате да разберете колко тежко е положението на земеделските стопани, просто вижте променения от правителството на Обединеното кралство праг на ниските доходи. Това е прагът, под който се счита, че дадено домакинство живее в бедност. Последните данни в Обединеното кралство сочат, че една четвърт от всички британски земеделски стопани попадат в тази категория.

Ала подпомагането на земеделските стопани не е въпрос само на селскостопанската политика. В тази област би трябвало да възприемем холистичен подход. Потребителите искат да купуват висококачествени хранителни продукти, произведени възможно най-близо до домовете им. Европейският парламент трябва да се вслуша в исканията на потребителите за ясни и разбираеми етикети на храните с обозначение на държавата на произход, за да могат потребителите да бъдат сигурни относно произхода. Вече имаме обозначение на държавата на произход върху етикетите на много храни и няма причина задължителното обозначаване на държавата на произход да не се разпростре и върху останалите сектори, като се включат и основните съставки на преработената храна.

Ще имаме тази възможност на заседанията на Парламента в началото на следващата година. Нека не пропускаме да се възползваме от нея.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) През годините, при всяко следващо изменение на общата селскостопанска политика, предупреждавахме за последиците и предлагаме алтернативи. За съжаление никой не искаше да ни чуе и накрая се намерихме в бедствашо положение, какъвто е случаят със селското стопанство на Португалия. Предупредихме за последиците от либерализирането на международната търговия със селскостопански хранителни продукти. Заявихме, че земеделието не може да бъде третирано като някакъв вид промишлена стока и следва да бъде изключено от преговорите на Световната търговска организация, за да не се превърне в обект на фондовите борси и на финансови спекулации.

Винаги сме настоявали за независимостта и сигурността на хранителните доставки да бъдат приоритет, а хората, обработващи земята, да бъдат възнаграждавани достойно. Затова се противопоставяхме на отмяната на помощи за производството и на премахването на млечните квоти. Винаги сме изтъквали, че земеделието в южните държави-членки на ЕС има специални характеристики, които следва да бъдат зачитани, ако искаме да защитим тяхното производство на висококачествени хранителни продукти, в това число вино, зехтин, плодове и зеленчуци, ориз, а също и месо и мляко, произведени при условия, коренно различни от условията, преобладаващи в други региони.

Ето защо настояваме тези политики да бъдат преразгледани, така че да вземат под внимание високите цени на производствените фактори, като например гориво, електричество, торове, фураж, кредити и застраховки. Трябва да помогнем на земеделците, като приемем политики, подкрепящи производителите и създаващи заетост в селските райони.

Време е да направим приоритетни семейните земеделски стопанства и селските райони – които все повече се обезлюдяват – както и регионалното производство и местните видове. Нашите земеделски стопани го заслужават, защото именно те произвеждат продуктите, с които се храним.

John Stuart Agnew (EFD). – (EN) Г-жо председател, изглежда временно съм станал член на фен клуба на г-жа Harkin с това, че насочих вниманието ви към съществената криза на пазара на фураж за селскостопански животни във връзка с минималните следи от генетично модифициран материал, които могат да бъдат открити в 60 000 –тонен товар от соеви зърна.

Ако въпросните следи не са от разрешените в Европейския съюз сортове, се забранява разтоварването на товара. Разходите на превозвача в такива случаи се равняват на 2,3 млн. британски лири, но сригът по веригата на снабдяване продължава с връщащите се празни камиони, които е трябвало да доставят суровина на мелниците. Последните, от своя страна, са изправени пред проблема в най-кратък срок да си намерят алтернативни доставчици на протеин.

След огромен натиск в това отношение Европейската комисия разреши още четири сорта генетично модифицирана царевица, считани за безопасни по отношение на замърсяването с ГМО. Получаването на такова разрешение може да отнеме няколко години, докато междувременно генетично модифицираните сортове царевица непрекъснато навлизат в американските земеделски стопанства. Този проблем ще изплува на повърхността отново в рамките на около една година.

Понастоящем има и няколко генетично модифицирани продукта от лен и памук, които лесно биха могли невъзвратно да се смесят в минималните следи в големите товари със соя, което също ще доведе до отказ на пратката.

Парадоксално е, че докато се допуска малък толеранс за камъни, пръст, мъртви насекоми, метални стърготини и дървени трески, няма никаква толерантност към наличието на едно-единствено цяло зърно царевица.

Несигурността, предизвикана от тази политика на нулева толерантност, доведе до рязко увеличаване на застрахователните премии за превозвачите на стоки, което се прехвърля и върху животновъдите – да не говорим за тревогата, предизвикана у производителя, щом той бъде уведомен, че поръчката му за фураж не може да бъде изпълнена.

Положението е крайно неудовлетворително и предизвиква ненужна криза в производството на месо и яйца. Настоятелно приканвам Комисията да се отнесе към целия този въпрос с повече практичност и усет, внасяйки ниво на толерантност към примесите от ГМО, съизмеримо с нивото на толерантност към останалите замърсители.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, аз също бих искал да благодаря на г-жа Фишер Бюл за анализа ѝ, но искам да подчертая това, че в някои сектори на производството сега има криза, застрашаваща селското стопанство в част от регионите на нашата обединена Европа.

В частност кризата, отразила се през последните месеци върху производството на пшеница, вече е снизила цените до равнище, твърде ниско за покриване на разходите, а в много европейски региони има намаляване на областите, засети с посеви за настоящата година, което би трябвало да е 30%, особено в отдалечените области с ограничени възможности по отношение на алтернативната употреба. От друга страна, относно плодовете и зеленчуците, г-жа Фишер Бюл изтъкна един аспект, характерен за новата обща организация на пазара, оставяща организациите на производители да се справят сами с кризата.

Разбира се, средствата, отпуснати за това в рамките на оперативните програми, са ограничени и по никакъв начин не са подходящи за интервенция в случаите на структурна криза, също толкова широко разпространени, както и кризата, в която се намираме. Те може и да отговарят на изискванията, както казахте, независимо дали чрез прибиране на реколтата само на неузрели плодове и зеленчуци или чрез унищожаването на малка част от реколтата в случаите на малко несъответствие между търсенето и предлагането в години с нормална реколта, но със сигурност не и в случай на широко разпространение на кризата, какъвто е настоящият.

Същото може да се каже и за производството на зехтин и някои други сектори, но според мен на този етап е важно да изискаме от Комисията да внесе пакет предложения – изчерпателен пакет, покриващ всички други сектори, освен млечния, в които все още не са предприети конкретни действия за преодоляване на настоящата криза.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Г-жо председател, секторът на земеделието не беше имунизиран срещу трудностите, понесени от икономиката като цяло. Още преди месеци имашме възможност да разискваме

относно положението на млекопроизводителите, но дори и тогава мнозина от нас заявиха, че кризата е засегнала и останалите сектори на селското стопанство.

Целият сектор се намира в тежко положение: с ниски цени за производителите за повечето продукти и с много земеделски стопанства, чиито данни започват да показват спад под прага на рентабилност. Това положение показва нарушеното равновесие между участниците в стойностната верига в сектора на земеделието и храните. Необходимостта от въвеждане на прозрачност в системата на образуване на цените и от възстановяване на равновесието в договорния капацитет на засегнатите страни в рамките на съществуващото законодателство, са въпроси, все още подлежащи на решаване.

Друг въпрос, който ни засяга в това тежко положение, е понижената конкурентоспособност на нашите земеделски стопани, които, за разлика от своите конкуренти, са изправени пред високи производствени разходи. Настоявам за предприемането на общи мерки за подкрепа, а намерените решения да не гравитират около възможностите за отговор на отделните държави-членки.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Г-жо председател, първо искам да изразя дълбоката си признателност за това, че днес разискваме по тази тема, тъй като от медиите можете да останете с впечатлението, че криза има само в млечния сектор. Не беше така, а и сега не е, затова за засегнатите земеделски стопани е изключително важно, че днес в Европейския парламент обсъждаме тяхното положение.

Икономическата криза имаше тежки последици за селскостопанските производители. Предходната финансова година беше една от най-неблагоприятните за цялото десетилетие. В много земеделски стопанства имаше значителен спад в печалбите и затова положението е доста трудно за много от селскостопанските производители. Икономическите кризи разкриват дефицити – дефицити, причинени от хора. Кризите прерастват в катастрофи само когато не се прави нищо за тяхното преодоляване. Именно защото икономическите кризи разкриват човешки грешки – именно затова успяваме да се изправим срещу тези грешки и да се справим с тях.

Във всяка криза се крие и възможност; именно от тези възможности трябва да се възползваме по-добре. За да направим това, първо Комисията трябва да реагира по-бързо и по-последователно в случай на каквото и да е смущение в икономическия баланс. Второ, трябва да създадем необходимата политическа рамка, позволяваща на селскостопанските производители сами да регулират пазара. Трето, правната власт на организациите на производители трябва да бъде значително подобрена. Четвърто, трябва значително да подобрим и опростим употребата на селскостопански суровини за производството на енергия от възобновяеми източници чрез регулиране на пазара. Пето, вместо само да говорим за намаляване на бюрокрацията, трябва наистина най-сетне да се справим с този проблем.

И така, да повтора: моят призив е следният – нека извлечем поука от кризата и да се възползваме от възможността, породена от нея. Дължим го на себе си и преди всичко на нашите земеделски стопани. В това отношение в началото на 2010 г. очаквам от Комисията списък с мерки, върху които впоследствие можем да разискваме подробно в отговорната за това комисия.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Г-жо член на Комисията, искам да Ви благодаря, че отново сте в тази зала – това се превърна в постоянна практика по време на Вашия мандат – въпреки че Комисията се намира в междинна фаза. Все пак проблемите на селското стопанство не се съобразяват с капризите на политическия календар, а селскостопанските производители очакват от нас да предложим решение на техните проблеми, трудности и тревоги.

Както всички добре знаем, икономическата криза засегна и земеделието – не само сектора на млекопроизводството, както искаха да ни убедят медиите, но и други сектори. Производството на мляко, плодове и зеленчуци, зърнени култури и зехтин бяха тежко засегнати през последните месеци, също както и месопроизводството преди това, поради огромните скокове в производствените разходи.

Положението в сектора на плодовете и зеленчуците изглежда ще се утежни още повече, когато пазарът се отвори още по-широко за продуктите от Мароко, в съответствие с новото споразумение, което понастоящем е в процес на приемане. Факт е, както посочи г-жа Фишер Бюл, че през последните седмици на пазарите се наблюдават положителни признаци, но не бива да се въодушевяваме твърде много от този факт, защото ако нещата се върнат към нормалното си състояние – както всички се надяваме да се случи – това със сигурност ще доведе и до повишение на цената на петрола, а оттам и до неизбежно увеличение на разходите в селскостопанското производство.

Затова, г-жо член на Комисията, въпреки политическия календар Парламентът трябва да изиска от Комисията да даде отговори на тези въпроси. Земеделските стопани очакват политически знак от Парламента и от

Комисията и затова съвсем логично е провеждането на днешния дебат в този момент, с надеждата, че Комисията може да даде някакъв знак и да сподели каква информация има и какви краткосрочни мерки предлага за преодоляване на тези проблеми.

Michel Dantin (PPE). – (FR) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, още веднъж благодаря за Вашето внимание.

Ценовата криза в периода 2007–2008 г. разкри слабата позиция на потребителите по отношение на нестабилността на цените. Кризата в земеделието през 2009 г. има много по-разрушителни последици върху земеделските стопанства, отколкото разкриват различните показатели. Защо? Защото възходящата тенденция в движението на цените в земеделския сектор беше описана от мнозина като устойчива и защото земеделските стопани несъмнено вложиха твърде много през 2008 г. и началото на 2009 г. – твърде много, тъй като след началото на 2009 г. се наблюдава застой.

По редица поводи, г-жо член на Комисията, изразихте желание да няма повече такива интервенции в регулирането на пазара. Ала дали през последните 20 години не забравихме, че селскостопанските стоки са предимно хранителни продукти и че се нуждаем от определено равнище на ценова стабилност и в двата края на веригата? От една страна, ценовата стабилност е необходима на нивото на потребителите, защото поради други финансови ангажименти, като например ипотeki, родителски грижи и дейности в свободното време, на потребителя не му остават достатъчно средства от доходите, за да се справи с нестабилността на цените. От друга страна, на нивото на производителя трябва да има ценова стабилност, защото дейността на предприятията изисква значителен капитал, за който са нужни големи инвестиции.

Организацията в рамките на секторите, включваща всички елементи от веригата на доставките, както и новите участници – имам предвид сектора на общественото хранене и предприятията за производство на бързо замразени и дори прясно приготвени продукти – могат несъмнено да доведат до въвеждането на частни инструменти за стабилизиране на цените.

Мислите ли, че по този начин е възможно да намерите изход, г-жо член на Комисията, и готова ли е Комисията да вземе участие в подобно разискване?

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-жо председател, искам да благодаря на г-жа Фишер Бюл за това, че отново дойде да ни изслуша. Искам и да изтъкна само няколко въпроса от областта на селското стопанство, които през последните месеци бяха много актуални в Северна Ирландия. Може би сте прочели, г-жо член на Комисията, че в графство Фърмана преживяхме огромно наводнение през последните няколко седмици. То предизвика тежки затруднения за земеделските стопани, най-малкото в опитите им да се доберат до стоката в полето, с много затворени и непроходими пътища заради дъжда. Това ще се отрази и на възможностите им за разпространение на течни торове, както и на общите им загуби. Бих насърчила Комисията да разгледа този въпрос и да посочи дали може да бъде предоставена пряка помощ на земеделските стопани в този сектор.

Бих насърчила Комисията и да разгледа проблемите на производството на картофи в Северна Ирландия. Редица производители на картофи наскоро ми писаха, за да ме уведомят, че също са засегнати много тежко от изключително високите нива на валежите през последните седмици. Те изразяват изключителната си загриженост относно своите възможности да извадят картофите от земята, а при бързо приближаващите студове с идването на зимните месеци, те се безпокоят, че ще изгубят реколтата си. Затова пак ще кажа, че това е отрасъл – част от селското стопанство в Северна Ирландия – който минава през много тежък период.

Съвсем наскоро се срещнах и с група производители на яйца – земеделски стопани, намиращи се в процес на преминаване към т.нар. „разширени клетки“. Те настояват Комисията да им гарантира, че за един значителен период от време няма да се иска от тях отново да сменят тези клетки с някакви други – затова отново призовавам Комисията да разгледа този въпрос.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, кризата в селскостопанския сектор е изключително тежка и заплашва да прерасне в необратима.

В моя регион, Апулия, основната дейност, както и един от най-големите източници на доходи, е отглеждането на маслини и производството на зехтин. Тази година цената на маслините падна до 30 евро за 100 кг, а цената на едро на зехтина – до 2,50 евро за килограм, а при тези цени производителите работят на загуба. Напълно необработеният зехтин, зеленото злато, което винаги е било гордостта на моята страна, е застрашено от гражданска и социална смърт. В целия регион има барикади и демонстрации на земеделски стопани.

Казвате, че всичко е наред и че цените отново се покачват, но аз ви приведах още един пример, който ми е известен, защото се сблъсквам с него ежедневно. Нужни са спешни мерки и ще поискам, също както за млечния

сектор, да бъде задействан фонд „Солидарност“ и за производството на маслини, плодове и зеленчуци. По отношение на маслинопроизводството настоявам за допълнителни спешни мерки и по-специално, г-жо член на Комисията, да бъдат внесени изменения в Регламент (ЕИО) № 2568/91 на Комисията относно характеристиките на маслиновото масло, така че да бъде включен ядрено-магнитният резонанс като метод за анализ. Това би ни позволило да разобличим ширещата се по рафтовете на супермаркетите измама чрез бутилки с надпис „напълно необработен зехтин“, всъщност съдържащи смес от пречистени и рафинирани масла.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Г-жо председател, г-жо Фишер Бьол, много Ви благодаря за доклада. Това е важен знак за нашите земеделски стопани, принудени да живеят в тази напрегната пазарна ситуация.

В своя доклад споменахте и спада в търсенето в сектора на земеделието. Именно затова е важно да се съживи този сектор и да се стимулират продажбите. Днес повече от всякога Комисията трябва да разпознае кризата още в ранен етап, независимо от производствения отрасъл, и в отговор да предприеме бързи и ефективни мерки.

Убедена съм, че един толкова чувствителен сектор като производството на храни има особена нужда от пазарни инструменти. Добавените ползи за селското стопанство под формата на отворен достъп до културни ландшафти, грижа за селските райони, за биоразнообразието и още много други неща, са незаменими. Трябва да ги запазим, както и да ги вземем под внимание в бъдещите си разисквания относно новата селскостопанска политика.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, искам да Ви благодаря за обяснението, свързано с нестабилността на цените на различните видове земеделски продукти. Сигнахте до заключението, че трябва да продължим да следим положението с цел да предприемем действия, където това се налага.

Действително посочихте същността на проблема – нестабилността, враг номер едно на съвременния земеделски стопанин, а аз искам само да се застъпя за необходимостта от повторното въвеждане и поддържането на публична политика относно ценообразуването и регулирането, както и на нуждата, със сигурност в един бъдещ момент, от въвеждането на тази публична политика за регулиране, например чрез орган за наблюдение на цените и минималните печалби, който ще определя справедливо цени за всички, включени в производството, независимо дали са производители, предприятия за преработка или дистрибутори.

Ако днес позволим положението да стигне дотам, че образуването на цените да се регулира от частни субекти, тогава винаги ще има увеличение на цените заради участието на дистрибуторите, както и на предприятията за преработка, съответно ще има загуба за производителите, а оттам и съществени проблеми в местното земеделие. И накрая, г-жо председател, не можем да пренебрегнем и факта, че трябва да сме в състояние да преговаряме със Съединените американски щати – особено по отношение на цената на пшеницата, която в Чикаго е фиксирана – защото си имаме работа със световен проблем, а не само с европейски.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE). – (ES) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, обезпокоена съм от това, че нерядко липсата на координация означава, че критериите за устойчивост не се прилагат в селското стопанство.

Бих искала да задам два въпроса: първо, във време, когато Южна Европа е засегната от опустиняване, силно повлияно от изменението на климата, и при положение че използването на земята е най-важният въпрос, защо тогава се плащат пари за изкореняването на маслинови дървета и лози? Това означава, че Европа плаща, за да има повече пустини! Възнамерявате ли да спрете това?

Второ, споразумението с Мароко: ако Европа провежда обща външна политика, тя следва да защитава интересите на своите граждани и на европейското производство. Европа води преговори за споразумение с Мароко, паднала на колена, без да вземе под внимание принципа на реципрочност, без да гарантира здравето, нито поддържането на програмите за приложение на инсектициди и за гарантиране на качеството на храните.

Как е възможно този процес не само да дава възможност някои продукти да се окажат сред тези с най-високи квоти, но също и да подлага на риск качеството?

Béla Glattfelder (PPE). – (HU) Това, че сега обсъждаме кризата в селскостопанските сектори, е от първостепенна важност, тъй като бяха разкрити редица планове относно начина, по който след 2013 г. ще бъдат постепенно преустановени субсидиите за земеделието. Нека винаги да имаме предвид колко тежки бяха последиците от либералните мерки, приложени съвсем наскоро. Нека се поучим от тези примери, за да не повтаряме отново същите грешки. Значението на селското стопанство съществено ще нарасне през следващите години, тъй като броят на гладуващите хора на нашата планета продължава да се увеличава.

По въпроса за опростяването: за съжаление, земеделските стопани виждат, че всеки път, когато се споменава опростяването, то в действителност така и не се случва. Налага им се да се примиряват с все по-сложни системи. Въвеждат се все нови и нови мерки за гарантиране на благоденствието на животните. Всичко това увеличава разходите, с които техните конкуренти не са принудени да се борят. Освен това всяка една мярка за гарантиране на благоденствието на животните изисква все по-голямо потребление на енергия, което означава все повече емисии на въглероден диоксид.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н LAMBRINIDIS

Заместник-председател

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Г-н председател, по време на разискването относно ръководните принципи, г-н Барозу заяви, че устойчивостта и опазването на биоразнообразието ще бъдат приоритетни цели в политиката на Европейския съюз през настоящия мандат. Ето защо тези цели трябва да бъдат преследвани във всички области на политиката и, разбира се, по-специално в областта на земеделието. Днес бих искала настоятелно да ви приканя категорично да насърчите и подкрепите тези – и само такива – мерки, които допринасят за устойчивостта и опазването на биоразнообразието.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, приветствам това разискване. Не можем да помогнем кой знае колко за голяма част от споменатите въпроси, но за някои други можем да направим неимоверно много. Колегите споменаха конкретно проблема със свръхрегулирането; това е нещо, споменавано от мнозина земеделски стопани в целия Европейски съюз. Хората говорят също и за генетично модифицираните храни, а аз съм напълно съгласен с тях по този въпрос: има необходимост от действия в тази област.

И все пак една област, която според мен също е от значение, е износът на живи животни. Има опасност да приемем толкова много регламенти, че накрая тази дейност ще се окаже нерентабилна, особено за земеделските стопани и хората, изнасящи добитък от островни държави, като Ирландия.

Понякога си мисля, че би било интересно да се сравнят, например, маршрутите на членовете на ЕП, идващи тук на заседание, с маршрутите на животните, изнасяни в чужбина – според мен в част от случаите нивото на стрес на моите колеги може и да се окаже по-високо.

В това отношение трябва да сме особено внимателни и да не допускаме свръхрегулиране и установяване на завишени цени на пазара.

Председател. - Благодаря, г-н Kelly. Като се има предвид, че всеки трябва да бъде насърчаван да говори други езици в тази зала, нека отбележа, че започнахте своето изказване с думите: „Merci, Monsieur председател“. Приемам, че нямате предвид значението на английската дума „mercy“, а именно „милост“, а се опитвахте да кажете „благодаря“ – не на гръцки, бих добавил, което звучи по следния начин: „Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε“!

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Г-н председател, положението в селскостопанския сектор е не само обезпокоително. Бих го нарекъл неустойчиво: доходите на земеделските стопани стават все по-ниски и всеки ден има все по-голяма разлика между това, което получават земеделците, и пазарната цена за потребителите. Приемствеността вече е утопия, а споразуменията на асоциациите многократно се нарушават, както в скандалния случай с доматите от Мароко – ситуация, забелязана от Европейската служба за борба с измамите (ОЛАФ), без никакви решителни действия от страна на Комисията. Действащите правила и мерките за контрол на Общността, свързани със здравето на растенията, се прилагат в променлива степен, като по този начин се създават напълно несправедливи ситуации.

Ако прибавим и някои отделни случаи, като например намаляването на митата в банановия сектор, което ще доведе до напълно негативни последици, или факта, че на животновъдите им е невъзможно да си позволят разходи за внос, ще се съгласите с мен, че бъдещето на сектора е най-малкото несигурно.

Още повече, че за селското стопанство в най-отдалечените региони бъдещето е не само несигурно, но и бъдещо изключителна тревога. Земеделските стопани искат да продължат своята дейност, но с всеки изминал ден им става все по-трудно. Комисията трябва да признае значимостта на селското стопанство. Признайте това достойно и смело!

Herbert Dorfmann (PPE). – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, наистина в момента има криза в много селскостопански сектори. Несъмнено има много причини за това. Една от тях навярно е либерализирането на селскостопанската политика през последните години. Щом премахваме все повече и повече мрежи за сигурност от общата селскостопанска политика, увеличава се нестабилността на цените. Това причинява на нашите земеделски стопани все по-големи проблеми.

Ето защо краткосрочната ни цел определено трябва да бъде намирането на изход от тази криза. Въпреки това, преди всичко във връзка с преразглеждането на нашата селскостопанска политика, трябва да обмислим какво можем да направим за неустойчивостта на цените. След влизането в сила на Договора от Лисабон, наш дълг като Парламент е да бъдем активни. Фактът, че през последните дни земеделските министри се срещнаха в Париж извън Съвета с цел да обсъдят този въпрос, несъмнено е положителен, принципно погледнато. Въпреки това нашата работа в Парламента е да демонстрираме новата си роля пред нашите земеделски стопани. Трябва да намерим демократични решения за бъдещата ни селскостопанска политика.

Мариан Фишер Бюл, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, сега ще се опитам да отговоря на част от повдигнатите въпроси, но според мен разискването тук показва, че има всеобщо разбиране на трудностите, пред които е изправен нашият земеделски сектор.

Преди всичко, с известна изненада чух, че е трябвало да премахнем мрежата за сигурност от селскостопанския сектор. Определено не е така. Всъщност налице е подходяща мрежа за сигурност за случаите, когато земеделските стопани се нуждаят от подкрепа. Имаме непрекъсната мрежа за сигурност – това са преките плащания. Тя определено е подходяща и свързана с отговорност за земеделските стопани. После, разполагаме с различните системи за интервенция, частното складиране, системите за възстановяване при износ, които ще влязат в сила, щом сметнем за необходимо да задействаме тези инструменти.

Относно опростяването, административните формалности и бюрокрацията – напълно съм съгласна с вас, че следва да се постареем да облекчим възможно най-много положението на нашите земеделски стопани, а това е и причината, поради която на заседанието на Съвета в сряда ще внесе за обсъждане няколко предложения за дерегулиране.

Съветът внесе 39 различни предложения и в действителност можем да приемем доста голям брой. Има и други предложения, с по-изразен политически характер, свързани с периода след 2013 г., но аз съм убедена, че ще намерите предложенията за изключително интересни.

Онези, които повдигнаха въпроса за ГМО – предполагам, знаете, че мисля изцяло в същата насока и според мен е важно да се намери решение, на базата на техническа схема, на въпроса относно присъствието на неразрешени ГМО. Очаквам следващата Комисия да внесе такова предложение.

Вярно е, че Европейският съюз е най-големият вносител на селскостопански продукти, но същевременно ЕС е и най-големият износител на такива продукти. Това се дължи на факта, че имаме изключително добре развит отрасъл: европейските продукти се считат за висококачествени на чуждестранните пазари. Ето защо идеята, че сега трябва да защитим собственото си производство, би била неблагоприятна за нашия земеделски сектор.

Така че трябва да продължим напред и да станем забележими на пазарите за износ, а според мен за в бъдеще – надявам се, че ще имаме пълната подкрепа на Европейския парламент – имаме необходимост от много повече средства за насърчаване на нашите висококачествени продукти на нововъзникналите пазари. Мисля, че можем да се справим далеч по-добре, но се нуждаем от малко подкрепа.

По-нататък, по темата за регулаторната рамка – не чух да се споменава точно този израз, но мисля, че това се крие зад коментарите по този въпрос. Днес земеделските стопани вече могат да сключват договори с представители от промишления сектор, от млекопроизводството, за определени количества на фиксирани цени. Те вече имат възможност да правят това. А знаете, че в групата на високо равнище, отговаряща за млечния сектор, търсим някакви доброволни начини за усъвършенстване на тази система.

Биоразнообразието: напълно съм съгласна, че то е важно, а и именно затова включихме биоразнообразието в новите предизвикателства, когато се споразумяхме относно прегледа на състоянието на общата селскостопанска политика през ноември 2008 г. Така че то има висок приоритет и аз съм напълно съгласна с коментарите от страна на уважаемия колега.

Относно мерките: на практика можем да използваме всички инструменти, налични към момента. Но новите инициативи не могат да бъдат въведени от една временна Комисия. Сигурна съм, че сте наясно с този проблем и затова се надявам, че ще можем да видим новата Комисия в действие възможно най-скоро.

По-нататък, много съм радостна да отбележа, че Европейският парламент вече ще играе ролята на важен фактор за бъдещето, благодарение на Договора от Лисабон, въвеждащ съвместното вземане на решение – не само по отношение на чисто земеделските въпроси, но също и относно бюджета. Така че ще имате огромно влияние върху бюджетните възможности за селскостопанския сектор в периода след 2013 г.

Мога да гарантирам, че ще ви следя – макар и може би не от сегашната си позиция – след като поемете новите отговорности за сектора на земеделието.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Luís Paulo Alves (S&D), *в писмена форма.* – (PT) Икономическата и финансова криза ни въвлече и в селскостопанска и социална криза, поради което приветствам това разискване в Парламента, въпреки че то доста закъсня. Производителите (на зърнени култури, свинско, зехтин, плодове, зеленчуци и т.н.) в момента работят при изключително тежки условия поради спада в търсенето, а продуктите им са на много ниска изкупна цена в сравнение с производствените разходи. Затруднения има и при получаването на кредити. Тези проблеми сериозно се отразяват на техните доходи. Нестабилността на цените в селското стопанство е много сложен въпрос, засягащ планирането и предвидимостта, необходими на земеделските стопани, със сериозни последици върху равнищата на рентабилност и на инвестиции. Затова е от съществена важност да се гарантират условия за устойчивост на стопанствата, както и определено равнище на ценова стабилност, така че производителите да могат да осигуряват своето препитание чрез подобряване на качеството на продуктите, което ще се отрази благоприятно върху цялата верига – от производителя до потребителя.

Spyros Danellis (S&D), *в писмена форма.* – (EL) Многогранната заетост е обичайно явление в Европейския съюз и неговата цел е да се осигурят допълнителни приходи, освен земеделските. Тъй като обикновено малките земеделски стопанства наемат служители, работещи на няколко места, понастоящем малките стопанства са очевидно по-тежко засегнати от големите. Това се дължи на ред причини:

- освен с намаляването на земеделските приходи, независимо от производствения сектор, в който се специализират,

те трябва да се справят и със:

- намаляването или спирането на приходите от неземеделски дейности, докато:

- сигурността на доходите, получавани под формата на преки помощи, в абсолютно изражение не може да осигури прилично жизнено равнище.

В резултат на това, независимо от селскостопанския сектор, в който се специализира производството, има нужда от хоризонтална помощ за малките земеделски стопанства, за да могат те да се справят с кризата.

16. Перспективи за Програмата за развитие от Доха (ПРД) след Седмата министерска конференция на СТО (разискване)

Председател. – Следващата точка е въпросът, изискващ устен отговор, зададен от г-н Moreira – от името на комисията по международна търговия, към Комисията (B7-0232/2009) относно перспективите за Програмата за развитие от Доха след Седмата министерска конференция на СТО (O-0126/2009).

Vital Moreira, *автор.* – (PT) Преди няколко седмици имах честта да водя делегация от парламентарната комисия по международна търговия, която присъства на Седмата министерска конференция на Световната търговска организация (СТО) в Женева. Въпреки че кръгът от преговори в Доха – тоест Програмата за развитие от Доха – не беше включена официално в дневния ред на министерската конференция, факт е, че голяма част от официалните делегации от страните членки на СТО се възползваха от възможността да излязат със становище по въпроса и да заявят, че искат кръгът от преговори в Доха да бъде приключен до края на 2010 г.

На всички обаче е добре известно, че напоследък не е постигнат напредък при преговорите. Ето защо имам честта да задам следните въпроси на Комисията от името на комисията по международна търговия, на която съм председател:

Първо, Комисията може ли да предостави оценка на положението в основните области на преговори от Програмата за развитие от Доха, в частност селското стопанство, неселскостопанския пазар (NAMA) и услугите? Какви са основните постижения на Комисията на Седмата министерска конференция на СТО? По нейно мнение, кои въпроси остават за разглеждане и кои са най-трудните теми?

Второ, какво въздействие ще окаже министерската конференция на СТО върху текущия кръг от преговори от Доха? Как Комисията ще гарантира, че основните преговори са съсредоточени върху развитието? В състояние

ли е Комисията да даде оценка на вероятността за успешното приключване на кръга от преговори от Доха за развитие до края на следващата година?

Третият ми и последен въпрос е: по какъв начин Комисията възнамерява да включи членовете на Европейския парламент в текущия кръг от преговори от Доха и в структурата на СТО?

След като зададох въпроса от името на комисията по международна търговия, бих искал да завърша, като подчертая, че парламентарната комисия отдава голямо значение на поемането на нови отговорности и използването на новите правомощия, предоставени ѝ по силата на Договора от Лисабон, и би искала да установи по-тясно и по-ползотворно сътрудничество с Комисията в областта на международната търговия. Това, разбира се, от своя страна изисква от Комисията да бъде готова да си сътрудничи с Парламента, като започне с отговор на зададените към нея въпроси.

Мариан Фишер Бюл, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, Седмата министерска конференция на СТО в Женева беше важна възможност за обмен на мнения с всички членове на СТО по отношение на техните приоритети за организацията. Според мен е важно да се подчертае, че Седмата министерска конференция не беше конференция за преговори: тя по-скоро представляваше обсъждане на различни теми.

Списъкът ни с приоритети, разбира се, започва с Програмата за развитие от Доха. Ако може да бъде завършена, Програмата за развитие от Доха ще доведе до добри резултати не само за Европа, но и за цялата световна икономика. Всички ще пострадаме, ако се увеличи протекционизмът, и всички ще спечелим, ако икономиката се възстанови. Кръгът от преговори в Доха е най-добрият инструмент на търговската политика на разположение и на двата фронта.

Кръгът от преговори в Доха ще доведе и до развитието, към което толкова много от най-бедните държави в света се стремят. Това ще бъде постигнато най-вече чрез нови правила за достъп до пазара, реформа на стопанствата и митнически облекчения. Във всички области от преговорите в Доха елементът на развитието за държавите вече е взет под внимание.

Разбира се, можем да приключим кръга от преговори в Доха единствено ако всички членове на СТО вземат участие. В действителност Съединените американски щати са изправени пред сериозни проблеми и пречки, които обсъждат с големите бързо развиващи се икономики. След няколко месеца ще видим как се развиват тези разисквания с приближаването на крайния срок за Г-20 за приключване на кръга от преговори в Доха през 2010 г.

По мое мнение всички сме съгласни, че ако искаме приключване на кръга от преговори в Доха до края на 2010 г., трябва условията за достъп до пазари на неселскостопански продукти (NAMA) да влязат в сила преди края на март 2010 г. Това е последният срок. В същото време ще продължим да настояваме, така че интересите на Европейския съюз в области като търговията и услугите, както и защитата на географските указания, да бъдат обхванати.

Освен Доха, министерската конференция разгледа някои важни въпроси за членовете на СТО. Приоритетите ни включват необходимостта от засилване на ролята на СТО при мониторинга и анализа на протекционизма; присъединяване към СТО – като присъединяването на най-слабо развитите държави към СТО, което със сигурност смятаме, че трябва да бъде насърчено; повишаването на броя на регионалните споразумения за свободна търговия, например – тук трябва да гарантираме, че те действително допълват многостранната система за търговия; и накрая, приносът на търговската политика към борбата с изменението на климата. Членовете на СТО се съгласиха, че организацията може и трябва да работи по много от тези въпроси. Затова очаквам процесът да продължи и занапред.

По отношение на последния Ви въпрос – разбира се, ще държим Парламента в течение по тези въпроси и най-вече относно кръга от преговори в Доха. Договорът от Лисабон всъщност предлага отлична възможност да се изведе сътрудничеството ни с Парламента крачка напред, а това ще представлява основен приоритет за търговската политика на Комисията през следващите години.

Georgios Papastamkos, от името на групата PPE. – (EL) Г-н председател, ние подкрепяме многостранната търговска система и Световната търговска организация като гарант на една основаваща се на правила търговска система и система, която гарантира по-ефективно управление на глобализацията и по-справедливо разпределение на свързаните с нея ползи.

Става дума именно за достиженията на правото на СТО, които по време на настоящата икономическа криза имаха сериозен принос, за да не се позволи на членовете ѝ да прибегнат до рестриктивни търговски мерки, като в същото време оставиха достатъчна свобода на действие с цел възстановяване на икономиката.

Като група на Европейската народна партия (Християндемократи) ние подкрепяме интеграцията на Програмата за развитие от Доха въз основа на един интегриран, амбициозен и балансиран резултат от преговорите. Призоваваме Комисията да запази твърдата си политика на преговори, която има за цел действително да засили достъпа на европейските стоки и услуги до пазарите както на развитите, така и на развиващите се икономики.

По отношение на селското стопанство призовавам Комисията – и бих искал да си отбележите това, г-жо Бюл – да се придържа стриктно към мандата за преговори, получен от Съвета, който прави и ограниченията на преговорната позиция предмет на равни отстъпки от страна на търговските ни партньори. Бих искал да подчертая и необходимостта от твърдо отстояване на позицията ни относно географските указания.

Резултатът от Програмата за развитие от Доха трябва да гарантира по-ефективна интеграция на развиващите се страни, особено на по-слабо развитите, в глобалната търговска система.

И накрая, призоваваме за активизиране на работата между Световната търговска организация и другите международни организации с цел да се гарантира взаимната подкрепа и сближаване между търговските и нетърговските аспекти, като устойчивостта на околната среда, обезпечеността и сигурността на хранителните доставки и достойните условия на труд.

Harlem Désir, *от името на групата S&D.* – (FR) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, преговорите в Доха започнаха през 2001 г. с цел коригиране на дисбаланса, всъщност несправедливостта, на международната система за търговия, която беше въведена след Уругвайския кръг, когато беше създадена Световната търговска организация.

По тази причина беше признато, че Уругвайският кръг не е изпълнил всички направени обещания по отношение на развиващите се страни и че държавите от юга разполагаха с несправедливо благоприятно положение по отношение на правилата за търговия, особено в областта на селското стопанство, защото тези правила за търговия позволяват на най-богатите държави както да защитават пазарите си, така и да продължават да финансират производството си, включително производството за износ, като по този начин доведоха до фалита на голям брой селскостопански производители от юга. Знаков в това отношение е случаят с памука.

При започването на „кръга за развитие“ членовете на СТО поеха ангажимент за изменение на правилата за многостранна търговия с цел да се гарантира, че търговията действително оказва благотворно влияние върху икономическото и социално развитие във всяка държава, на всеки континент.

Затова не трябва да забравяме, че този кръг от преговорите не е като другите и че дори ако, както при всички преговори, всички очакват да се постигне напредък по въпросите, които ги засягат – за индустриалните държави това означава промишлени продукти и услуги – от самото начало беше постигнато съгласие, че този кръг преди всичко има за цел възстановяване на баланса в подкрепа на развиващите се държави.

Днес, в началото на Седмата министерска конференция, както и преди нея, преговорите фактически спряха по склоновете на Капитолия във Вашингтон, точно както и преди затънаха в пясъците на Канкун, а тогава това се дължеше до голяма степен на изискванията от страна на Европейския съюз.

Като настоях за прекалено много по време на преговорите, индустриалните държави по този начин застрашиха крайния резултат от кръга от преговори и доверието дори към СТО. Всеки се занимава единствено с личните си цели вместо с общата цел, която е да се създаде многостранна търговска рамка, основаваща се на по-справедливи правила за насърчаване на една по-справедлива търговия и насърчаваша устойчивото развитие и премахването на бедността.

Първият резултат от тази безизходица е увеличението на двустранните търговски споразумения, които често са дори по-неблагоприятни за държавите от юга. Това е стъпка назад.

Затова и Европейският съюз трябва да излезе с ясна позиция. Приоритетът е да се приключи този кръг като кръг за развитие и да няма опити за надлъгване, когато става дума за промишлени продукти и услуги. Към преговорите не трябва да се подхожда по конвенционален и тесногърд начин, при който всеки преследва собствените си цели.

Това води до задънена улица и ни кара да забравяме основния въпрос: необходимостта да се създаде нов начин за регулиране на международната система за търговия, която ще стане част от новото глобално управление, за което всички призовават, особено след Г-20, за да се решат истинските предизвикателства на днешния ден, които са: справедливо развитие на всички континенти, премахване на бедността, продоволствена сигурност, зачитане на социалните права и достойни условия на труд, както и борбата с изменението на климата.

По време на преговорите Европейският съюз трябва да покаже какво се прави, за да се гарантира, че правилата за търговия ще спомогнат за подобряването на положението в бъдеще. На тази основа трябва да бъдат разгледани следните точки от разискването:

– относно селското стопанство: спазване на ангажиментите от юли 2008 г.; приключване на преговорите относно процедурите; гарантиране, в частност, на специално и диференцирано третиране; зачитане на специални продукти и защитни механизми; развитие на земеделските помощи в съответствие с устойчиво селско стопанство и продоволствена сигурност;

– относно неселскостопанските продукти (NAMA): настояване пред развиващите се страни за тарифни намаления – вече приключвам – които са съвместими с етапа им на развитие;

и

– относно услугите: защита на правото на всяка държава да продължава да регулира обществените си услуги.

Michael Theurer, *от името на групата ALDE*. – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, преди две седмици в Женева се проведе седмата сесия на министерската конференция на Световната търговска организация. Имах възможността, като представител на делегацията на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, да присъствам на конференцията и в качеството си на съавтор да дам своя принос за настоящото общо предложение за резолюция.

От опита можем и трябва да си вземем четири поуки. Икономическата и финансова криза също доведе до рязък спад в световната търговия. Затова и едно бързо приключване на кръга от преговори в Доха е изключително важно, за да се даде нов тласък на световната икономика.

Възраждането на честна и свободна световна търговия е нещо, което преговорите от Доха могат и трябва да постигнат. Европейският съюз направи големи отстъпки преди партньорите си, особени тези в развиващите се страни. Така например обещахме да премахнем всички субсидии за износ на селскостопански продукти.

Сега трябва да доведем преговорите до успешен край. За да стане това, е необходим знак за политическа воля. В групата ALDE сме решени да постигнем успешен край на преговорите в Доха. Сега! Поради тази причина е жизненоважно да обединим сили, за да постигнем успешен край на кръга от преговори. Европейският съюз може и трябва да играе водеща роля в това отношение. Трябва да възприемем и свързваща роля, например за да съберем заедно Съединените американски щати и нововъзникващите икономики и развиващите се страни, за което призоваваме и в общата си резолюция.

Сега трябва да повишим и обществената осведоменост. Необходима е по-широка подкрепа от страна на гражданите. Трябва да подчертаем предимствата на глобалната търговия, защото свободната и честна търговия е в полза на всички ни.

Не виждам никаква алтернатива на Доха. Алтернативата би била надпревара за двустранни споразумения, които биха поставили на риск достъпа на по-слабите държави и включването на правата на човека и екологичните цели. Това не трябва да се случва. Затова е необходимо да приключим с кръга от преговори в Доха веднага.

Martin Häusling, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, кръгът от преговори в Доха се проточи вече осем години и по-голямата част от развиващите се страни всъщност не искаха кръга от преговори в Доха. В началото именно Съединените американски щати и Европа насила поискаха съгласието на развиващите се страни чрез концепцията за „развитие“. В същото време обаче преговорите се провалиха два пъти. Единствено големите селскостопански износители, Бразилия и Аржентина, и може би Индия, са наистина заинтересовани нещо да се получи. Европейският съюз също фактически направи крачка назад, ако погледнем рутинните изисквания на Европейския съюз през последните няколко години, както и внесените предложения за следващите няколко години.

Въпреки това ние наистина трябва обективно да погледнем постигнатото през последните няколко години, с изключение на една двадесетгодишна политика на либерализация. Тази политика на либерализация отчасти е отговорна за икономическата и финансова криза, на която сме свидетели в момента. Не можем да се държим като че ли е възможно да продължим по същия начин. Не искам да споменавам последиците за световния климат, ако продължаваме както преди и не разполагаме с точни правила.

В Женева се проведе конференция, на която, в условия на криза, всички заявиха, че трябва да продължаваме както преди и че можем просто да изчакаме до края на кризата, а след това да продължим, откъдето бяхме

стигнали. Твърди се, отново и отново, че кръгът от преговори в Доха ще даде нов тласък на икономическото възстановяване. Всички данни обаче сочат, че това не е така, а освен това времето и сроковете за изпълнение ще бъдат много по-продължителни. Друго повтарящо се твърдение е, че развиващите се страни ще бъдат в състояние да участват във възстановителния процес. Ако се направи равностойна по обективен начин обаче, трябва да се каже, че това няма да доведе до възстановяване на по-голямата част от развиващите се страни, а по-скоро обратното. Вместо това, нетният ефект за по-голямата част от развиващите се страни ще бъде отрицателен. Затова не можем да препоръчаме на много от развиващите се страни да си сътрудничат с нас по време на кризата.

Дори ако нито един от членовете на Световната търговска организация или някоя от големите политически групи в Европейския парламент не се осмели да заяви това, ние в групата на Зелените/Европейския свободен алианс ще го кажем: призоваваме за приключване на кръга от преговори в Доха, който беше в задънена улица в продължение на години и който понастоящем е напълно неподходящ. Смятаме, че СТО трябва да разработи реформа и че в настоящия си вид не е в състояние да спомогне за излизането от световната криза. В бъдеще е необходима свободна търговия, а не търговия, която е само принципно свободна.

По отношение на селскостопанския сектор през последните двадесет години, какво всъщност постигна тази постоянна либерализация? Тя доведе до огромен натиск за рационализация в индустриалните държави. Процесите бяха индустриализирани, а развиващите се държави фактически не постигнаха нищо, освен дестабилизиране на пазара. Вместо да се даде на принципа на независимост по отношение на храните законния му статут в разискванията, дадохме абсолютен приоритет на принципа на напълно свободна търговия. Поради тази причина резолюцията на Зелените призовава да не се инвестира повече политически капитал в провалилия се кръг от преговори в Доха. Призоваваме за ново начало на процеса.

Jan Zahradil, *от името на групата ECR*. – (CS) Г-н председател, г-жо член на Комисията, ние, разбира се, сме в период на икономическа рецесия, или криза, и това е неприятно, но такива кризи идват и отминават, те са цикличен елемент от пазарната икономика и не трябва да се използват като извинение за въвеждане на прекомерни правила, ограничаващи икономиката, защото те ще останат дори след края на кризата, а това засяга и международната търговия. Затова Европейският съюз не трябва да се поддава на съблазънта на протекционизма в търговските отношения, защото по този начин ще навредим не само на себе си, но най-вече на онези, на които искаме да помогнем, с други думи най-вече на най-слаборазвитите държави, чиято пълна интеграция в глобалната система за търговия трябва да насърчим.

От името на групата на Европейските консерватори и реформатори бих искал да приветствам подхода на групата на Европейската народна партия и групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, които заедно с нас изготвиха балансиран проект за резолюция по програмата за развитие от Доха след седмата конференция на Световната търговска организация. Напредъкът в международната търговия трябва да служи на програмата за развитие и ако Съединените американски щати има проблеми с това, тогава Европейският съюз трябва да възприеме водеща роля за успешното приключване на кръга от преговори в Доха, както и при посредничеството с цел пълно участие на най-слабо развитите страни в световната търговия.

Европейската интеграция започна със свободната търговия. Европейският съюз или Европейската общност започна като зона за търговия и Европейската комисия – както в настоящия, така и в бъдещия си състав, надявам се – ще бъде наясно къде са основите на европейската интеграция и ще се върне към тях. Трябва да продължим да посредничим за пълното участие на най-слабо развитите държави в световната търговия, както и за сключването на по-нататъшни двустранни и регионални споразумения за свободна търговия в допълнение към многостранната рамка.

Helmut Scholz, *от името на групата GUE/NGL*. – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, въпросите, повдигнати от председателя на комисията в това разискване, отразяват настоящата обстановка в света. Балансът на глобалния ни икономически ред е катастрофален. Два милиарда души живеят в крайна бедност. Изменението на климата вече принуди повече от 40 милиона души да напуснат домовете си, а разпространението на световната финансова търговия доведе до най-тежката икономическа криза от 80 години насам.

Г-н Zahradil, сега разполагаме с историческата задача да изготвим изцяло нови правила за световната икономика, като се ръководим от целите за устойчивост, опазване на околната среда, социална справедливост и продоволствена сигурност. Предвид Женева, мога да заявя единствено, че конференцията на Световната търговска организация се провали с тази задача. Въпреки всички уверения възможността, породена от събирането на държавите, не беше използвана.

Посредниците от Доха явно все още действат в рамката на един напълно остарял и – смятам, че не трябва да се залъгваме – провален мандат за преговори. По мнението на конфедеративната група на Европейската

обединена левица – Северна зелена левица, това трябва спешно да се промени, защото провалът в Женева и Рим и усложнените преговори в Копенхаген в момента са пряко свързани.

Затова призовавам Комисията да работи директно с Европейския парламент при изготвянето на един преразгледан мандат за преговори за по-нататъшно развитие и преобразуване на СТО. Това трябва да включва значението на архитектурата на световната търговия при създаването на световни кризи, а евентуално и за борбата с тях, като същевременно се разгледа необходимото повторно регулиране на търговските отношения.

Bastiaan Belder, *от името на групата EFD*. – (NL) Г-н председател, безизходното положение на кръга от преговори в Доха неизбежно хвърля тъмна сянка върху срещата на СТО в началото на месеца. Във време на икономическа криза, с еднакво неблагоприятни прогнози за 2010 г., успешното приключване на кръга от преговори в Доха е главен политически приоритет. Прогнозите за значителни приходи от гледна точка на търговския оборот и повишението на благосъстоянието ми дават надежда, че ангажиментите от Женева действително ще бъдат изпълнени и през 2010 г. ще бъде постигнат напредък в кръга от преговори в Доха.

Като нидерландец, аз съм много любопитен да чуя мнението на члена на Комисията относно две предложения, представени от моето правителство на срещата на СТО. Как гледате на създаването на така наречената „зелена група“ в рамките на СТО, която се състои от държави, които искат да премахнат търговските тарифи за устойчиви продукти с цел да се насърчи тяхната употреба? Също така, г-жо член на Комисията, споделяте ли мнението на нидерландския представител, че развитието на системата за преговори на СТО е недостатъчно с оглед на глобализацията? Може би работите за намиране на решение?

Marine Le Pen (NI). – (FR) Г-н председател, въпреки очевидния провал на търговската либерализация през последните 30 години, който доведе до масова деиндустриализация на развитите страни и обедняване на слаборазвитите страни, въпреки финансовата и банкова криза, а сега и дълговата криза на държавите-членки, за която всички независими икономисти смятат, че е причинена от финансовата и търговска глобализация, генералният директор на СТО, г-н Лами, все още иска да се ускори процесът на пълна либерализация на международната търговия.

Всички налични статистически данни показват, че глобализацията е довела до масова безработица и по-ниски заплати, което ще приключи едва когато европейските заплати се приведат в съответствие със заплатите в Китай или Индия.

Това ли е моделът за икономическо развитие, който Европа трябва да предлага на европейците?

Има и друг модел: основателната защита на европейските икономики срещу нелоялна конкуренция от страна на държави с ниско заплащане. Протекционизмът трябва да върви ръка за ръка със създаването на нова международна валутна система, която гарантира справедлива търговия. Недопустимо е – защото е нелогично – да се разделят търговските преговори от валутните преговори.

Г-н Лами и всички, които подкрепят неконтролираната свободна търговия, не защитават общото благо, а по-скоро интересите на финансовите и търговски институции, които им плащат. Ако европейските институции продължават в тази посока, кризата на доверие, която днес засяга СТО и МВФ, неминуемо ще засегне и тях утре.

Ако това е целта ви – да унищожите европейската промишленост и селско стопанство и да преобразите континента в слаборазвита икономическа област – тогава правете каквото ви казва г-н Лами.

Ако, напротив, искате да спасите Европа, тогава преместете г-н Лами, както настоява Морис Але, френският лауреат на Нобеловата награда за икономика. Това е единственото, което Европа може да приветства.

Béla Glattfelder (PPE). – (HU) Търговският дефицит на Европейския съюз се е увеличил тревожно три и половина пъти през последните пет години. Увеличение на търговския дефицит от тази величина е неустойчиво. Търговията между Европейския съюз и Китай е отговорна за половината от това увеличение на търговския дефицит. Той е намалял значително в резултат от световната икономическа криза, но половината от останалия дефицит, и на практика целият търговски дефицит, отчетен през първата половина на 2009 г., се равнява на настоящия ни търговски дефицит с Китай.

Наскоро прочетох една книга от американски автор, в която се описва следният сценарий. Рибата, уловена край бреговете на Европа, се замразява и транспортира за Китай. Там тя се размразява, нарязва, отново се замразява и се изпраща обратно за Европа. Това се прави, защото заплатите в Китай са толкова по-ниски, че си струва огромното потребление на енергия за замразяването и превоза на рибата от и до Европа. Всяко едно загубено

работно място в Европа е отговорно за увеличаването на емисиите от въглероден двуокис в размер на стотици килограми.

Сегашната система за търговия насърчава растежа на емисиите от въглероден двуокис. Нарастващата безработица в Европа означава увеличение на емисиите от въглероден двуокис. След подписването на Протокола от Киото, Китай увеличи емисиите си от въглероден двуокис три пъти, защото не съществуват санкции в това отношение. Новите правила на СТО са приемливи единствено ако включват и аспекти за опазване на климата. Ако искаме тези правила да предотвратят увеличението на емисиите от въглероден двуокис, вместо да го насърчават, санкциите са задължителни.

Kader Arif (S&D). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, целта на кръга от преговори в Доха беше ясна. Това трябваше да е кръг за насърчаване на развитието, кръг, който позволява на развиващите се страни да коригират дисбаланса, създаден от либералните политики, осъществявани до този момент, в рамката на прословутия Вашингтонски консенсус.

Не е изненадващо – въпреки че изразявам съжаление във връзка с това – че през този кризисен период позициите в полза на равноправната търговия отстъпват. В лицето на Съединените американски щати, които няма да предприемат нищо до приемането на здравната реформа, и в условията на нарастваща опозиция от страна на синдикатите и основните промишлени лобистки групи, Европа не успява да смени границите, поради което е малко вероятно скоро да бъде постигнато споразумение.

Затова мнозинството в Парламента се възползва от този факт, за да се завърне към идеологията си на агресивна търговия, която се основава единствено на интересите за получаване на по-голям достъп до пазара. Виновна е кризата. По този начин, като се търси преди всичко отварянето на пазарите и премахването на всички пречки пред търговията, онези от десницата напълно забравят, че в наш интерес е да имаме силни търговски партньори, които са напълно интегрирани в системата на световната търговия. В действителност едно такова споразумение не би могло да помогне на никоя развиваща се страна.

Заедно с г-н Désir, докладчик на групата ни по тази резолюция, можем да внесем няколко предложения за изменение на общия компромисен текст, изготвен от десните европейски политически партии. Разбира се, бих искал предложението за резолюция на моята група да бъде прието, но това няма да се случи.

Ето защо предложенията ни за изменение разглеждат няколко точки. Първо, абсолютно необходимо е обществените услуги да останат извън рамката на преговорите, защото те са свързани с основните нужди на хората и не могат да бъдат оставени на пазара.

Второ, трябва да се въведе специален режим за продукти, които са чувствителни за развиващите се страни, особено в областта на селското стопанство. В съзнанието на хората продоволствената криза беше заменена от финансовата и икономическа криза. Нека не забравяме, че независимостта по отношение на храните трябва да бъде най-важния ни приоритет, първата от Целите на хилядолетието за развитие.

Накрая, считаме, че областта на публична интервенция в развиващите се страни трябва да бъде запазена – не само чрез отхвърляне на всякаква либерализация на обществените поръчки, но и чрез защита на нови индустрии.

Тези няколко точки, които не представляват изчерпателен списък, са абсолютният минимум, за да се гарантира, че кръгът от преговори в Доха наистина ще насърчи развитието. Ако те не са включени в окончателния текст, ще поиска от групата си да гласува против него.

(Ръкопляскания)

Niccolò Rinaldi (ALDE). – (IT) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, първо бих искал да посоча, че преди няколко месеца, на среща на координационната група на Световната търговска организация, на която съм член, един колега от Намибия изрази разочарованието си, че цените на определени европейски селскостопански и неселскостопански продукти в Намибия са по-ниски в сравнение с местните продукти. Това е едно от множеството изкривявания на пазара, на които кръгът от преговори в Доха трябва да намери решение.

Във връзка с това ние в групата на Алианса на либералите и демократите за Европа внесохме предложение за изменение, което призовава – не само по отношение на Европа, разбира се; обръщаме се и към Съединените американски щати, както членът на Комисията е наясно – всички форми на експортни субсидии да бъдат напълно премахнати и то веднага.

Второ, по въпроса за услугите, наред с големия брой неща, които могат да се кажат, бих искал да изтъкна, че трябва да се направи ясно разграничение между услугите и обществените услуги. Трябва да се борим и да поемем ангажимент в рамките на Доха за постигане на либерализация на услугите, което често означава справяне със същински национални олигархии, които пречат на развитието на местните икономики. Тези национални олигархии съществуват в комуникационния сектор, банковия сектор, застрахователния сектор и др. Трябва наистина тук да се опитаме да направим разграничение от всичко, което вместо това засяга обществените услуги, които, разбира се, трябва да бъдат в компетентността на националните държави.

Трето, един въпрос, който досега не беше повдигнат: вече се намираме в ерата на Договора от Лисабон и затова призовавам Комисията, както се призовава и в компромисното ни предложение за резолюция, да преразгледа междуинституционалното споразумение.

Трябва да постигнем един изцяло нов *modus vivendi* във взаимоотношенията между Парламента и Комисията, така че Парламентът да е в течение на всякакви преговори и различните етапи на преговорите, за да може да приема препоръки по време на преговорите и да играе пълноценна и отговорна роля, какъвто е случаят с други, макар и сходни, преговори със страните кандидатки за членство в Европейския съюз.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Г-н председател, на 5 декември Морис Але, икономист и лауреат на Нобелова награда, заяви, че истинският произход на кризата се крие в Световната търговска организация, както и че е необходима спешна реформа, като неговият анализ е, че настоящата масова безработица се дължи на масовата либерализация на търговията – либерализация, която носи облаги само на богатите.

Глухи за страданията на хората, СТО, Г-20 и Комисията продължават да настояват за приключване на кръга от преговори от Доха и да обявяват абсурдна война на протекционизма, само за да удовлетворят интересите на международните финансови кръгове и големите капиталистически мултинационални дружества. За да постигнат това, те не се колебаят да фалшифицират икономическата история, като приписват кризата от 1929 г. и Втората световна война на протекционизма. Те достигат крайна степен на безобразен цинизъм, като твърдят, че правят всичко в интерес на най-бедните страни.

Както показват Морис Але и съобразителните икономисти, пълната либерализация на търговията води до конкуренция, която настройва всички един срещу друг и води до премествания на производства, което от своя страна води до ограничаване на заплащането, масова безработица, а така и до криза в икономиките ни. Ако не реагираме, универсалната свободна търговия в крайна сметка ще унищожи цивилизацията ни много по-бързо от глобалното затопляне.

За нас е от съществено значение спешно да тръгнем по пътя на умерения протекционизъм, който е разумен, социално справедлив и оправдан, като представлява едно взаимно изгодно сътрудничество за различните народи и континенти.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Г-н председател, необходима е революция в демокрацията. Много ясно си спомням, че днешните разисквания започнаха преди десет години в Парламента. Бих Ви призовал, г-жо член на Комисията, да обърнете специално внимание на казаното от г-н Désir, но и на изказванията на групата на Зелените/Европейски свободен алианс и някои членове от левицата.

Не виждате ли, че с подхода, с който Европейският съюз започна преговорите, не можем като честни посредници да преодолеем дисбаланса във връзка с видяното в Копенхаген, и че в действителност е необходим един нов подход? В голяма част от това, което правят днес, развиващите се страни вече не са такива. Те са бързо развиващи се икономики, индустриални страни с добро самосъзнание. Ако ние, в Европа, не успеем да проявим смелост да започнем наново със справедливи изисквания, то тогава ще се озовем точно там, където не искаме да бъдем, а именно с протекционизъм и повторение на 1933 г. и следващите години в Европа.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, не искам да влизам в спор с някои от моите колеги, които се изказаха преди мен, но смятам, че ролята на Световната търговска организация е станала още по-важна, защото настоящите усложнения, които засягат икономическата обстановка, изискват многостранна институция да контролира търговските практики.

Световната търговска организация ще продължи, чрез Програмата за развитие от Доха, да подобрява условията за световната търговия и инвестиции чрез прилагане на по-ясни правила. Като се има предвид важната роля на Програмата за развитие от Доха и намаляването на безработицата и бедността, смятам, че Програмата трябва да бъде приключена през 2010 г., както и че критерият за развитие трябва да се запази като централен стълб. Тогава Програмата може да стане една солидна рамка за координиране на дейностите на големия брой

икономически субекти, като по този начин ще спомогне за излизане от рецесията и започване на икономическо възстановяване.

Накрая, бих искал да препоръчам на Европейската комисия да предоставя на Европейския парламент редовно актуализирана информация относно съответния етап от преговорите по Програмата за развитие от Доха.

Paul Rübigen (PPE). – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, бих искал да благодаря най-вече на члена на Комисията, че много ясно представи идеите на Европейския съюз на преговорите в Женева, защото за нас кръгът от преговори в Доха има за цел да предостави нова рамка за глобалната икономика, която в момента изживява криза.

Не смятам, че е особено лесно за 153 държави да се споразумеят за общо решение, но за малките и средни предприятия най-вече – а те са гръбнакът на европейската икономика – улесняването на търговията, разбира се, е една от най-важните точки, за които трябва да се борим, ако искаме да стане възможен световен икономически растеж от 2-3% и за в бъдеще, за да може да се осигури заетост не само тук в Европа, но и в много бедни страни по света.

Затова за нас е важно и да се защитят продуктите, които произвеждаме, особено в селското стопанство, чрез наименования за произход, за да може добавената стойност също да се използва и на местно ниво.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Г-н председател, преди всичко бих искал да съобща за един тревожен факт и да предложа оздравителни мерки в тази връзка.

Първо, тревожният факт, който открих, е печалният неуспех на СТО да постигне целта, за която беше създаден и основан, а именно намаляването на бедността – в най-бедните държави – както вече беше казано на няколко пъти тук. Сега, в наши дни, от недохранване страдат един милиард души и парадоксалното е, че 700 милиона от тях са земеделски производители.

Оздравителните мерки, от гледна точка на селското стопанство, се отнасят до факта, че без съмнение трябва да се сложи край на монокултурите, предназначени за износ, особено в Африка, както и да се даде приоритет на селското стопанство в тези държави, вместо приоритет да бъде международната търговия.

Или ще продължим по същия начин и Африка ще продължи да затъва, или коренно ще променим посоката и африканският континент ще може да поеме глътка въздух, като отново заявявам, че това ще стане чрез развитие на селското стопанство, което трябва да има предимство пред международната търговия.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Време е за промяна на приоритетите в международната търговия и отхвърляне на свободната търговия въз основа на отрицателния ѝ принос за финансовата, икономическа, продоволствена и социална криза, която изпитват хората в момента, с нарастваща безработица и бедност. Свободната търговия служи единствено на интересите на най-богатите държави и основните икономически и финансови групи.

Необходима е дълбока промяна в преговорите, за да се даде приоритет на развитието и социалния напредък, създаване на работни места с права и борбата срещу глада и бедността. Това означава премахване на данъчните убежища, инвестиране в независимост и сигурност на хранителните доставки, подпомагане на обществените услуги и зачитане на правата на правителствата за запазване на собствените им икономики и обществени услуги, особено в областта на здравеопазването, образованието, водните ресурси, културата, комуникациите и енергетиката.

Мариан Фишер Бюл, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, бих искала да се спра на казаното от един от уважаемите членове на Парламента – че Европейският съюз трябва да бъде честният посредник в тези преговори. Не възразявам, но не искам Европейският съюз да е единственият банкиер в кръга.

Приема се, че Европейският съюз е изиграл решаваща роля за напредването на преговорите съобразно уговорения срок. Причината за това е, че при предишните кръгове бяхме много уязвими заради селскостопанския ни сектор, а това не беше така при настоящите преговори. Внесохме силно предложение и това означава, че вече сме в много благоприятно положение.

Трябва да заявя обаче – не само тук, заявявала съм това и другаде, включително на преговорите в Женева – че Европейският съюз вече няма да прави никакви отстъпки по отношение на селското стопанство. Стигнахме до крайния предел на това, което можем да направим, и това действително беше признато.

Кръгът от преговори в Доха със сигурност трябваше да бъде кръг за развитие. Считам, че предложеният днес преговорен текст показва, че ако приключим този кръг, наистина би могло да бъде постигнато развитие. Така

например задълженията за отваряне на пазара за развиващите се страни няма да бъдат същите, както за развитите страни, а най-бедните страни – най-слабо развитите – няма да е необходимо изобщо да отварят пазарите си. Европейският съюз подкрепя този гъвкав подход.

Днес Европейският съюз е единственият индустриален блок, който напълно е отворил пазарите си за най-слабо развитите страни с достъп без мита и квоти във всички области. Никоя друга индустриална държава не е направила толкова, колкото ние, но тези блокове ще бъдат принудени да направят същото, ако искаме да приключим този кръг.

Що се отнася до това, дали споразумението е достатъчно добро, смятам, че постигането на консенсус между повече от 150 различни държави с напълно различни подходи вероятно ще означава, че няма как да се събере на едно място всичко най-добро. Аз считам обаче, че внесените от Европейския съюз предложения са силни и със сигурност ще доведат до ползи за световната търговия.

И накрая, бих искала отново да изразя желанието и готовността на Комисията по отношение на новата роля, която Парламентът ще играе за в бъдеще във връзка със сътрудничеството и прозрачността в разискванията, които със сигурност ще се проведат по-нататък по въпросите на търговията.

Председател. - Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Filip Kaczmarek (PPE), в писмена форма. – (PL) Госпожи и господа, търговията може да бъде основата за едно трайно и справедливо развитие. Няма да премахнем бедността и глада от света без помощта на пазара. Тези, които са на друго мнение, осъждат бедните на вечно ползване на помощи, вечна зависимост и вечна несигурност по отношение на бъдещето. Единствено изграждането на истинска пазарна икономика може да измъкне бедните държави и техните жители от капана на съвременната зависимост. Глобализацията може да е благословия, а не проклетие. Преустановяването на преговорите по Програмата за развитие от Доха на Световната търговска организация нанесе най-големи вреди на развиващите се страни. Това е още по-тревожно, защото се случи по време на продоволствена, енергийна и икономическа криза. Трябва да направим всичко възможно да възстановим доверието в многостранната система на търговия. Ако не се намери решение на този проблем, бедните, изключените и застрашените ще бъдат оставени на произвола на съдбата. Благодаря ви много.

Tokia Saïfi (PPE), в писмена форма. – (FR) Приключването на кръга от преговори от Доха продължава да бъде проблем, а Седмата министерска среща, проведена в Женева в началото на декември, не създаде условия за укрепване на многостранната рамка на международната търговия. Факт е, че работата на СТО е от съществено значение за възстановяването на глобалната икономика. Така светът след края на кризата, който ще бъде свят на взаимни зависимости, ще трябва да се предпази от икономически национализъм и краен протекционизъм, като съсредоточи усилията си върху регулирането и опазването на справедлива търговска среда. Сега повече от всякога не трябва да забравяме, че целта ни е амбициозното и балансирано приключване на преговорите от Доха. Може да се счита, че чрез конструктивните си предложения по отношение на селскостопанския елемент (голям брой отстъпки и сериозна реформа на ОСП) Европейският съюз е дал жизненоважен принос за постигането на споразумение. Ето защо тези голям брой отстъпки трябва да бъдат съпроводени от напредък по отношение на достъпа до пазара на неселскостопански продукти (NAMA) и услуги. СТО е международен орган, който може да спомогне за борбата с неравенството и засилване на търговския капацитет на развиващите се страни. Въпреки това СТО трябва да може да се реформира и да вземе предвид взаимодействието между търговията и устойчивото развитие.

17. Мобилизиране на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията: Швеция – Volvo; Австрия – Steiermark; Нидерландия – Heijmans (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът (A7-0079/2009) на Reimer Böge – от името на комисията по бюджети, относно мобилизирането на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията: Швеция – Volvo; Австрия – Steiermark; Нидерландия – Heijmans (COM(2009)0602 - C7-0254/2009 - 2009/2183(BUD)).

Reimer Böge, докладчик. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, днес ние всъщност за пореден път разискваме предложение за мобилизацията на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ). Периодите между тези доклади стават все по-кратки и по-кратки. Този път става дума за заявления

на Швеция и Австрия във връзка със съкращенията в автомобилния сектор и на Нидерландия във връзка със съкращенията в строителния сектор.

Бих искал да ви припомня още веднъж, че този фонд, с годишен таван от 500 млн. евро, има за цел да окаже помощ на работниците, засегнати от големи структурни промени в моделите на световната търговия, изключително чрез по-нататъшно образование и обучение и да им предостави възможност отново да намерят подходяща работа.

Във връзка с това още веднъж ще наблегна на необходимостта в бъдеще да бъдат разглеждани само самостоятелни предложения и доклади, а не многократни заявления за мобилизиране на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията. Надявам се това да се случва за последен път.

Бихме искали още веднъж да наблегнем, че помощта, която Фондът за приспособяване към глобализацията осигурява, не следва да заменя мерките, за които по силата на национален закон или колективни споразумения носят отговорност предприятията, както и мерките за реструктуриране на предприятия или сектори. За нас недостатък все още остава фактът – и съм сигурен, че комисията по заетост и социални въпроси няма да погледне снизходително на това – че очевидно отпуснатите плащания систематично биват прехвърляни от Европейския социален фонд, въпреки че Европейският фонд за приспособяване към глобализацията е в основата си самостоятелен и специфичен инструмент със собствени цели и крайни срокове.

Общата сума, предвидена по тези три заявления, за която ще говорим днес и за която трябва да вземем решение тази седмица, възлиза на 15,9 млн. евро. Във връзка с това заявленията на Швеция и Нидерландия се основават на член 2, буква а) от правното основание, а именно най-малко 500 съкращения за период от четири месеца в предприятие в държава-членка. Заявлението на Австрия се основава на член 2, буква б), а именно най-малко 500 съкращения за период от девет месеца, най-вече в малки или средни предприятия. Както казах, заявлението на Швеция се отнася за общо 4 687 съкратени от „Volvo Cars“ и от 23 от доставчиците и производителите надолу по веригата. Швеция е подала заявление за 9,8 млн. евро от ЕФПГ.

Заявлението на Австрия се отнася за 744 съкратени от девет предприятия, като се предвижда подпомагане от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията за 400 от тях. Във връзка с това Австрия е подала заявление за 5,7 млн. евро. Настоящото заявление на Нидерландия се отнася за 570 съкратени от едно предприятие – „Heijmans N.V.“, като се предвижда подпомагане за 435 от тях с обща сума от около 386 000 евро.

Според оценката на Комисията, която след щателен преглед ние също можем да подкрепим, заявленията отговарят на критериите за допустимост. Без да изпреварвам колегите си от комисията по заетост и социални въпроси, бих искал да изтъкна, че тази комисия, както впрочем е договорено в рамките на процедурата тук, ще изложи мнение преди решението на комисията по бюджети и ще обърне сериозно внимание на детайлите. Например беше посочено, че що се отнася до Швеция, от 4 687 съкратени едва за 1 500 се предвижда подпомагане.

По случая Heijmans например може да се установи, че са направени още 400 съкращения, главно на работници със срочни договори, които не са включени в заявлението. Във връзка с това неизбежно възникват отделни въпроси, които действително трябва да бъдат зададени тук, без обаче да възпрепятстват даването на зелена светлина по принцип за отпускането на средствата, които са одобрени.

Владимир Шпидла, член на Комисията. – (CS) Г-н председател, госпожи и господа от Европейския парламент, благодаря на докладчика за това, че подкрепи предложението, внесено от Комисията и целящо освобождаване на средства от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията в отговор на съкращенията в автомобилния сектор в Швеция и Австрия и в строителния сектор в Нидерландия.

Г-н Vöge, Вашата подкрепа беше придружена от няколко забележки, като две от тях по-специално се отнасят до бюджета и вече имах възможността да ги коментирам по време на предишното разискване. Бих искал да се върна към тях днес.

Първият свързан с бюджета въпрос, който повдигнахте, се отнася до източниците на финансиране. Казвате, че Европейският социален фонд не може да бъде единственият източник на финансиране. От гледна точка на бюджета Европейският фонд за приспособяване към глобализацията е специализиран инструмент, който не разполага със собствени средства. Средствата трябва да бъдат прехвърлени преди да бъдат освободени, което означава, първо, определяне на бюджетните пера, предлагащи подходящи възможности, и второ, внасяне на предложение към бюджетните органи за освобождаване на въпросните суми чрез изменение на бюджета. Тази дейност трябва да се извършва за всеки конкретен случай поотделно, в зависимост от нуждите.

Истина е, че досега Европейският социален фонд беше основният източник на финансиране. Това не е просто резултат от подобното му естество. Всеизвестно е, че фондът разполага със значителни средства. През 2009 г. Европейският социален фонд има почти 11 млрд. евро под формата на средства за разплащане. До края на ноември са използвани 6 млрд. евро от общата сума. Общият размер на плащанията по Европейския фонд за приспособяване към глобализацията през 2009 г. възлиза на 53 млн. евро, т.е. 0,5% от отделните бюджетни средства на Европейския социален фонд. Към настоящия момент изборният от нас метод, който от известна гледна точка беше логичен и по-лесен за изпълнение от останалите, нито забави, нито изложи на риск изпълнението на целите на Европейския социален фонд. Въпреки това обаче, съгласен съм, че съществува необходимост от разнообразяване на източниците на плащанията и мога да ви уверя, че Комисията разглежда този въпрос. Ето защо се надявам, че до следващия път ще сме в състояние да представим няколко възможни сценария.

Вторият повдигнат от Вас въпрос не е пряко свързан с бюджета, а по-скоро се отнася до вземането на решения, тъй като поискахте в бъдеще Комисията да внася предложенията си за освобождаване на средства от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията в отделни документи. Комисията осъзнава предимствата на подобен подход, който например напълно елиминира риска от сключване на тайни споразумения или гаранции. Истина е, че методът, който първоначално използвахме, представляваше един напълно обичаен подход, който до известна степен улесняваше административните процедури по тези въпроси. По мое мнение обаче показателите в практически и политически план категорично са в полза на подхода „случай по случай“ и отсега нататък Комисията ще се придържа към този метод.

Lambert van Nistelrooij, *от името на групата PPE*. – (NL) Г-н председател, необичайните условия изискват необичайни мерки. Чрез Фонда за приспособяване към глобализацията, който представлява крайно специфичен инструмент, Европа подплатява думите си с дела. Масовото съкращение на повече от 700 редовни работници в нидерландското строително предприятие Heijmans N.V., да не споменаваме цифрите в други държави, като например Белгия и Обединеното кралство, изисква насочени действия. Строителният сектор заема важно място в района на Brabant, откъдето съм родом, и ефектите от такова масово съкращение се чувстват далеч извън границите на района.

Действията на Европа правилно са насочени към запазването на специалните знания и уменията. Вследствие на кризата много хора загубват работата си, въпреки че, както знаем от опит, съществува сериозен недостиг на квалифицирани професионалисти, особено в строителния сектор. Ето защо един център за мобилност, както и запазването, където е възможно, на специалните знания и работните места, е добър избор на инструмент за Heijmans. Нидерландското министерство, както и регионалните органи, например тези в провинция North Brabant, сега се стремят да ускорят целенасочените инвестиции в проекти, инфраструктура и строителство. По този начин се стремим да покажем на хората, които губят работните си места, че ние предлагаме активни вложения, включително във финансово отношение.

Отново ще изтъкна – особено тази седмица на фона на Копенхаген – че изключително спешно се нуждаем от енергийни доставки и енергийни мерки в областта на строителството, а също и на транспорта. В Парламента приехме правила, засягащи други области – във връзка с това ще насоча вниманието ви към ускорените плащания и кредити от страна на регионалните фондове – и следователно активното участие на Парламента трябва да бъде подкрепено. Дружество като Heijmans, което винаги е поставяло акцента върху трайността и качеството, също ще спечели от това. В този дух ние с радост ще подкрепим трите предложения, особено това, което се отнася до Heijmans.

Frédéric Daerden, *от името на групата S&D*. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, заявления по този фонд се подават все по-често. Главна причина за това е икономическата криза, която в момента преживява нашият континент.

Кризата засяга основни сектори от европейската промишленост, както се вижда от последните три искания в автомобилния и строителния сектор, които получиха положителен отговор.

Бих искал да използвам възможността да ви напомня, че без последното преразглеждане на регламента за управлението на фонда, по време на което икономическата криза беше добавена към критериите за допустимост, много от исканията, които в настоящия момент стигат до нас, не биха могли от правна гледна точка да получат положителен отговор.

Това показва, че в лицето на кризата в рамките на тази институция от Европейския парламент, когато е налице добра политическа воля, целесъобразни политически инструменти стават достояние на нашите граждани. Добрата политическа воля все още може да върши работа, щом като, четейки доклада на г-н Vöge, открих най-важните условия за подобряване на функционирането на фонда: ускоряване на разглеждането на исканията,

така че те да получат адекватен отговор в условията на криза, прекратяване на разглеждането на общи искания и използване на източници на финансиране, различни от Европейския социален фонд.

Най-доброто решение по последната точка би било да отделим за фонда бюджетни кредити за плащания, които да поставим под негово управление, но всички знаем каква е позицията на Съвета по този въпрос и аз напълно разбирам това, което каза членът на Комисията.

Щастлив съм да отбележа съсредоточаването на добра воля. Във връзка с това не се съмнявам, че неоспоримата полза от този фонд, съчетана с волята на Парламента, ще означава постигане на нашите цели за укрепване на фонда.

Marian Harkin, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-н председател, Европейският фонд за приспособяване към глобализацията е ясен израз на съпричастност с работниците, съкратени поради основни структурни промени в моделите на световната търговия.

Като членове на Парламента, известно удовлетворение може да ни носи фактът, че сме допринесли за облекчаване на някои от непосредствените последици от съкращението на тези работници, че действително им даваме надежда за бъдещето.

Въпреки това нашата роля не се изчерпва с одобряването на фонда. Наша отговорност е да положим максимални усилия, за да гарантираме преди всичко, че всички критерии са изпълнени, както и да направим каквото е по силите ни, за да се гарантира, че Фондът за приспособяване към глобализацията осигурява добавена стойност.

Един от въпросите, повдигнати от комисията по заетост, е, че мерките, предложени от държавите-членки, допълват други действия, съфинансирани от структурните фондове. Наистина ни е необходимо нещо повече, а не просто потвърждение, че това е така. Необходимо е да се докаже, че е така, защото това ще помогне да се осигури добавената стойност, за която говорим.

Добавената стойност ще дойде също и от факта, че ЕФПГ няма да замести действия, за които отговарят предприятията, но които са ценно допълнение към мерките, предприети на национално равнище.

Оценяването на добавената стойност на фонда в рамките на процеса на бюджетния преглед на многогодишната финансова рамка за периода 2007–2013 г. следва да е постоянен процес и по мое мнение трябва да бъдем внимателни по въпроса.

Друг въпрос, който ме безпокои, е прилагането на принципа за равенство между мъжете и жените и за недискриминация в рамките на фонда.

Хвърлих бърз поглед върху разпределението по полове на трите програми и установих, че съкратените работници, предвидени за подпомагане, са съответно 91%, 72% и 79% мъже. Разгледах и другите програми, които сме финансирали преди – там също процентът на отпуснатите помощи изглежда клони в доста по-голяма степен към мъжете, които са били съкратени. Това би могло и да е статистическа грешка или ситуацията да е била такава, че по една или друга причина по-голям брой заявления да са били подадени от мъже.

Накрая, трябва да сме особено внимателни при оценяването на заявленията, тъй като оказването на бърза и ефективна подкрепа е от първостепенна важност.

Marije Cornelissen, *от името на групата Verts/ALE.* – (NL) Г-н председател, бих искала от самото начало да стане ясно, че можем да одобрим и трите заявления за използването на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ). Те отговарят на критериите и затова съкратените работници имат право на помощ от този фонд.

Въпреки това бих искала да използвам възможността да насоча вниманието към един основен недостатък на ЕФПГ. В момента развиваме обща визия за бъдещето на икономиката и пазара на труда в Европа. Различните политически групи в Парламента може да не са на едно мнение как точно да стане това или колко далеч да отидем в тази насока, но принципно съгласие по основните въпроси съществува. Необходими са по-голяма устойчивост и всеобхватност. Ако искаме да постигнем тези цели, трябва да се възползваме от възможностите сега. Именно в този момент, когато се борим с кризата, ние трябва да предприемем действия, които ни приближават към устойчива икономика.

Според мен с настоящата мобилизация на ЕФПГ ние изпускаме някои възможности. Безобразие е, че фондът, един от инструментите ни за справяне с кризата, не сочи пътя за движение напред. Трябва да се осмелим да направим истински избор. Ако гарантираме, че хората, които губят работата си в областта на замърсяващи околната среда производства, такива като автомобилното производство, ще бъдат преквалифицирани за работа

в отрасли, подкрепящи устойчивото развитие, ако отправим поглед към бъдещето, вместо да тъпчем на едно място, това ясно ще покаже посоката, в която искаме да вървим, и ще ни придвижи стъпка напред към една новаторска, всеобхватна и устойчива икономика.

Hynek Fajmon, *от името на групата ECR*. – (CS) Г-н председател, госпожи и господа, днес ние обсъждаме поредните случаи, свързани с отпускането на средства от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията. Въпросът е дали разполагаме с достатъчно средства, за да посрещнем исканията на шведското, австрийското и нидерландското правителство във връзка с масовите съкращения в предприятия от автомобилния и строителния сектор. В миналото сме одобрявали подобни помощи, но по мое мнение това е неправилна мярка, с която Европейския съюз не бива да продължава. В подкрепа на твърдението си бих искал да изложа два аргумента.

Първо, мярката е несправедлива. Глобализацията, или по-скоро натискът, създаван от конкуренцията, засяга почти всички работници и работодатели в малките предприятия в ЕС. В резултат на това в Европа всеки ден се загубват едни и се създават други работни места. На европейско ниво ЕС оказва помощ на съкратени работници само от големи предприятия, когато загубите на работни места са достатъчно високи. Хората, съкратени от малки предприятия, нямат достъп до този вид подкрепа, което прави мярката избираща и крайно несправедлива.

Второ, според мен това е въпрос, който би трябвало да се разглежда на национално ниво, за което са налице достатъчно средства, информация и политики.

Miguel Portas, *от името на групата GUE/NGL*. – (PT) Г-н председател, трябва да гласуваме в подкрепа на съкратените работници от Швеция, Австрия и Нидерландия. Всяко искане за мобилизиране на фонда обаче ме обърква още повече по отношение на неговата справедливост и ефективност.

Първо, що се отнася до ефективността, през 2009 г. фондът подкрепи 16 000 работници, една незначителна капка в океана от съкращения, и похарчи 53 млн. евро от наличните 500 млн. евро. Второ, що се отнася до справедливостта, защо шведски автомобилен работник получава помощ от порядъка на 6 500 евро, докато австрийски автомобилен работник взима 14 300 евро?

Как да обясня на една португалска текстилна работничка, чиято помощ е едва 524 евро, че нейна колега от Каталония може да получи 2 000 евро? И още по-лошо, защо в нидерландското заявление работниците със срочни договори са оставени без подкрепа, след като те са най-силно засегнати? Фондът не може повече да задълбочава различията сред безработните или да засилва неравенството между богатите и по-бедните държави.

Marta Andreasen, *от името на групата EFD*. – (EN) Г-н председател, Европейският съюз създаде бюджетни инструменти, за да оказва помощ на работниците, съкратени в резултат на основни структурни промени в моделите на световната търговия, много от които бяха пряко или косвено повлияни от Европейския съюз.

Въпреки това този подход е откъслечен. Финансирането на обучението на тези, които са загубили работните си места, няма да облекчи положението на въпросните производства, нито ще помогне за разкриването на алтернативно производство, което да поеме работната сила. Това е просто пилеене на парите на данъкоплатците. Ако Европейският съюз наистина се стреми да извади Европа от кризата, той щеше да инвестира и да работи върху причините за тази криза, вместо да се прави на благотворителна организация, която идва да спаси бедните.

Разбира се, това действие първоначално ще върне доверието на засегнатите към Европейския съюз. Освен това докладът и резолюцията, предложена за гласуване, не посочват какъв ще бъде обхватът на въпросните субсидии, т.е. колко производства и колко дружества в рамките на дадено производство ще бъдат обхванати. Най-тревожното е, че докладът набляга на нуждата от ускоряване на плащанията, без дори да споменава нуждата от доказателства, че средствата достигат до точните хора с точната цел. Дори още по-лошо е, че докладът не призовава към редовен контрол на резултатите от субсидията, оставяйки тази оценка в рамките на процеса на бюджетния преглед на многогодишната финансова рамка за периода 2007–2013 г.

Колеги, става дума за парите на данъкоплатците, много от които също са загубили работните си места и не взимат субсидии, много от които имат тежки финансови проблеми. Как можем да се отнасяме с такова пренебрежение към техните пари? Аз ще отхвърля тази резолюция и ви призовавам да направите същото.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, в лицето на Фонда за приспособяване към глобализацията Европейският съюз разполага с бюджетен инструмент, който осигурява финансова помощ за работниците, засегнати от основни структурни промени в моделите на световната търговия. В настоящия момент Фондът за приспособяване към глобализацията оказва пряка подкрепа на засегнати лица и в моята

родна страна. По много поводи съм изтъквала, че Фондът за приспособяване към глобализацията не трябва погрешно да се разглежда като резервен вариант за международните дружества, а да се използва за пряко подпомагане на засегнатите граждани. По тази причина аз подкрепям механизмите за контрол и бих искала да виждам доклади за системен напредък от страна на Steiermark. Фондът се използва точно там, където обществото най-много се нуждае от него. Той е нещо положително, което Европейският съюз прави за своите граждани.

Paul Rübиг (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, доволен съм, че днес разискваме как да се справим със световната криза и в частност с безработицата. Разбира се, тя засяга и много добросъвестни предприятия, чийто оборот пада поради намаляване на поръчките. Ето защо те също страдат от липса на ликвидност и с това губят кредитоспособността си.

Благодарен съм, че тук се фокусираме по-специално върху малките и средните предприятия. Считаю, че временната помощ е особено важна за тях, тъй като им позволява да продължат да работят и да се възползват от всяка нова и подходяща възможност на пазара. Трябва внимателно да анализираме резултатите от финансирането и да видим къде са използвани най-добри практики, къде всъщност сме могли да помогнем за запазването на работните места и преди всичко, къде сме успели да помогнем на съкратените работници максимално бързо и ефективно повторно да се приобщат на пазара на труда.

Въпросът сега е да осигурим помощ веднага и затова подкрепям възможно най-бързото мобилизиране на фонда, особено що се отнася до Steiermark в Австрия, където е засегнат цял район, ангажиран в автомобилното производство, и където са въвлечени много доставчици, разбира се, особено важни за инфраструктурата. Мисля, че отпускането на 5,7 млн. евро е добро решение. В тази насока обаче бих искал да се прави оценка на всички случаи, по които днес вземем положително решение, и да се представят доказателства, че тези пари не потъват някъде, а се използват за възстановяване и разкриване на нови предприятия, както и че повишената икономическа активност в бъдеще ще позволи на района да възвърне предишната си стабилност. Благодаря Ви, г-н член на Комисията.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Г-н председател, заявлението на Австрия за помощ от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) се отнася до бивши служители от общо девет автомобилни доставчика в Steiermark. Ако се вгледаме по-внимателно в този случай, веднага ще разберем, че той е класически за ЕФПГ – оказване на възстановителна помощ. Причината ЕФПГ да бъде създаден беше точно такава – осигуряване на подкрепа на тези, които пряко са засегнати от отрицателните последици от глобализацията и които, поради внезапната загуба на работните си места, са принудени да понесат последствията от безотговорността на спекулантите на финансовия пазар.

Steiermark, за съжаление, е силно зависим от търсенето в автомобилната промишленост. Това означава, че целият район е тежко засегнат от свиването на пазара и в частност от спада в търсенето на автомобили. Продажбите на коли са намалели с 59,4%. В този контекст 5,7 млн. евро са отлична инвестиция за повторното приобщаване на съкратените работници на пазара на труда. С други думи тази инвестиция ще позволи на работниците да се включат в местни организации по заетостта, особено в автомобилния сектор, и също така ще улесни прилагането на мерки, насочени към подготовка и квалификация на работниците.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа КОСН-МЕНРИН

Заместник-председател

Milan Cabrnoch (ECR). – (CS) Госпожи и господа, тази седмица ние трябва да изложим мнението си по предложението на Европейската комисия за освобождаване на средства от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията по три случая: Швеция, Нидерландия и Австрия. За съжаление, отново трябва да решаваме по три несвързани помежду си и много различни случаи.

Бих искал да изтъкна, че по един повод Европейският парламент вече поиска от Комисията отделните заявления за освобождаване на средства да бъдат представяни и обсъждани поотделно. Заявленията отново са придружени от цяла поредица неясноти. В шведското заявление например не е ясно какъв обем от средствата ще бъдат използвани, а размерът на средствата, заявен от Австрия за всеки загубил работата си, е стряскащ. Докато в предишни проекти исканията са били за суми от няколкостотин евро на човек, Австрия отправя искане от 14 300 евро за всеки безработен. Все още не сме убедени, че предложенията отговарят на целите, с които беше създаден фондът, и няма да подкрепим освобождаването на тези средства.

Paul Rübиг (PPE). – (DE) Г-жо председател, бих искал да използвам синята карта, просто за да внеса корекции по един въпрос. Помощта в Австрия не се предоставя само на един човек.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-жо председател, както виждате, това очевидно е проблем на Австрия. Много сме загрижени за Steiermark, един от тежко засегнатите райони, в който, от една страна, голям процент от населението е зает в автомобилната промишленост, а от друга, непропорционално висок процент от продуктите на тази промишленост е за износ. Световният спад в търсенето, както вече беше споменато, доведе до 744 съкращения и ние сме изключително доволни, че 400 от засегнатите ще получат подкрепа чрез Европейския фонд за приспособяване към глобализацията. Това може да бъде приветствано.

В този случай – и това трябва да бъде изяснено във връзка с казаното от предишния оратор – не става дума за субсидии за обикновено реструктуриране, а за оказване на подкрепа на отделни работници чрез предоставяне на помощ за ежедневни разходи и предприемане на мерки за тяхното по-нататъшно обучение. В това отношение съм съгласен с г-жа Cornelissen, която каза, че това обучение трябва да е насочено изключително към бъдещето. Нуждаем се от по-добри работници и тяхната преквалификация в сферата на технологиите и възобновяемите енергийни източници със сигурност е полезна. Сигурен съм, че Steiermark ще одобри тази стъпка.

Gunnar Hökmark (PPE). – (SV) Г-жо председател, при разискване като това е важно да помним, че именно благодарение на глобализацията Европа забогатя, създаде работни места и инвестиции. Износът проправи пътя на нови големи предприятия. Вносът позволи на гражданите да живеят по-добре с евтини продукти и услуги, а всичко, взето заедно, доведе до възстановяване.

Промяна в широк мащаб присъства постоянно, позволявайки появата на нови предприятия, нови работни места и нови възможности. Такива широкообхватни промени се отразяват на цялото общество и ние в никакъв случай не бива да ги предотвратяваме. Трябва обаче да направим прехода по-лесен за тези, които са засегнати. Всяка държава-членка трябва да приеме за свой дълг гарантирането на неговото гладко протичане по начин, който предлага много възможности.

Европейският съюз не може да осигури тези възможности само от един фонд. Промените са твърде големи и твърде значими. Ако си мислим, че всички тези въпроси могат да бъдат решени с помощта на глобализационен фонд, то не представяме достатъчно точна картина на ситуацията. Ние бяхме против създаването на подобен фонд. Въпреки това, когато става дума за автомобилното производство, осъзнаваме, че в момента Европа е в особено положение, с множество различни помощи, отпускани на европейско и национално ниво. Раздаването на обществени субсидии на индивидуални играчи би могло да има отрицателни последици, които рискуваме да засилим, ако предприятията и производствата в отделните райони не получат равностойна подкрепа. Поради това ние ще гласуваме в полза на предложението, тъй като вече сме стигнали твърде далеч в отпускането на субсидии и ако не се предвиди помощ, конкуренцията ще бъде нарушена. Въпреки това искаме да подчертаем, че не може да продължаваме така и в бъдеще.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – (FR) Г-жо председател, искам да подчертая, че Европейският фонд за приспособяване към глобализацията, който създадохме, е насочен към работниците с цел да повиши шансовете им на пазара на труда. Ето защо именно това е въпросът, по който трябва да предприемем реални действия. Това е подходът, който възприемаме при разглеждането на случаите в рамките на групата към Фонда за приспособяване към глобализацията, а именно да гарантираме, че работниците ще бъдат включени в трудовия свят и ще останат на работа, тъй като без професионално приобщаване не може да има социално такова.

Второто нещо, което искам да подчертая, е, че автомобилният сектор наистина е сериозно засегнат и аз призовавам автомобилпроизводителите, които са сериозно засегнати от кризата, да приведат своите продукти в съответствие с новите цели, свързани с опазването на околната среда, както и с новите нужди на потребителите. Бъдещето на отрасъла е несигурно.

Накрая, призовавам всички да подкрепят предложението на комисията по бюджети – благодаря на г-н Böge за предложението му – и се присъединявам към искането на г-н Rübиг за контрол върху резултатите от нашите политики.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Миналата година одобрихме отпускането на подобни суми от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията, за да осигурим допълнителна подкрепа за работниците, понасящи последиците от основните структурни промени в моделите на световната търговия. Икономическата криза има драстично въздействие върху световната търговия.

Ще ви кажа, че през последната година в района, от който идвам, бяха направени около 2 500 съкращения в железодобивната и стоманообработващата промишленост, около 700 в корабостроителната промишленост и беше обявено за нови около 6 000 съкращения в сектора на железопътния транспорт. Ето защо считам, че за нас е важно през 2010 г. да бъдем подготвени за много подобни заявления като резултат от икономическата криза. Съществуващата процедура трябва да е проста, така че държавите и бенефициерите да получат лесен

достъп до нея. Швеция подаде заявлението си през юни, Австрия – през юли, а Нидерландия – през август, т.е. минаха няколко месеца. Ето защо считам, че процедурата трябва да бъде проста.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-жо председател, имайки предвид, че преди няколко седмици Парламентът гласува отпускането на средства от Фонда за приспособяване към глобализацията на собствените ми избиратели, които бяха съкратени поради преместването на Dell в Полша, и че напролет работниците от Waterford Crystal ще потърсят подобна помощ, аз очевидно подкрепям това, което беше предложено тази вечер за Швеция, Австрия и Нидерландия.

Бяха споменати редица недостатъци и аз смятам съвсем накратко да ги повторя. Първо, мисля, че е необходимо да преразгледаме началната дата. Второ, времевият обхват трябва да е съобразен с дължината на курса, а не да е фиксиран на две години, както в момента. Трето, що се отнася до административното управление, много е важно то да не бъде прехвърлено на правителствените учреждения. Четвърто, и най-важно, възможно най-голяма помощ трябва да бъде отпусната на предприемачите. Трийсет и пет процента от новосъздадените дружества в ЕС са основани от хора, които са били безработни. Ако им помогнем, по-късно ще можем да разчитаме на тях. Неволята учи и аз смятам, че ние трябва да направим всичко по силите си, за да подкрепяме такива хора.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-жо председател, ако приемем, че повечето работни места не само в моята страна, Австрия, но и в цяла Европа са в опасност поради последиците от глобализацията, то сме длъжни да отчетем и рискованото положение на по-младите работници, някои от които току-що са завършили курс за обучение или училище и следователно не са регистрирани като безработни. Трябва специално да се погрижим – и това се отнася особено за Австрия – да използваме този вид мерки в подкрепа на работниците, на които предстои да се включат за първи път на европейския трудов пазар, и да им дадем възможност, включително чрез помощи от Европейския съюз, да стъпят на този пазар.

Владимир Шпидла, член на Комисията. – (CS) Госпожи и господа, по мое мнение разискването ясно показва, че Европейският фонд за приспособяване към глобализацията функционира. Можем да заявим, че той беше използван няколко десетки пъти и винаги е оказвал значителна помощ на хората, които са се възползвали от него. Макар и не чрез същински анализ, а посредством прекия опит, като член на Комисията винаги съм се стремил да бъда в течение на резултатите в тази област и се радвам да видя колко положително се оценява фондът в онези райони, в които е бил използван.

Разискването повдигна много и сериозни въпроси, които изискват отговор и по които трябва да изразим ясно и реалистично мнение. Най-напред за идеята, че фондът може да бъде използван само за големи дружества. За щастие, опитът показва, че може да го използва всеки, без значение дали е от голяма или малка държава, от голямо или малко предприятие, и именно такова беше първоначалното ни намерение. Нововъведените правила определено създават възможност работниците в малки и средни предприятия, засегнати от кризата, също да се възползват от фонда. Така той работи, без да поставя ограничения и без да ошетява никого.

Искам да подчертая и една основна отличителна черта на фонда – той помага преди всичко на хора, а не на дружествата и в този смисъл не може да бъде разглеждан като животоподдържащ апарат за дружества, които нямат реална надежда за функциониране от икономическа гледна точка, а по-скоро обратното. Фондът помага на хора, които са били съкратени, бързо да намерят работа в районите, в които той действа. Ето защо това е фонд, който по принцип изпълнява и улеснява реструктурирането.

В едно от изказванията беше изразена загриженост относно неравенството между половете – ако не се лъжа, изказването беше на г-жа Harkin. Такова неравенство, което наистина се вижда от докладите, просто доказва, че кризата и особено първата ѝ фаза е засегнала главно производства, в които работят предимно мъже. Днес говорим за производството на автомобили, за строителството, т.е. за производства, в които преобладават мъжете. Това е причината в общите данни фондът да е предоставил повече помощ на мъже. Кризата промени структурата на пазара на труда по особен начин и аз отбелязах изявлението на президента Обама, който заяви, че до края на тази година мнозинството от работници, активно ангажирани на пазара на труда в САЩ, ще се състои от жени. И в САЩ кризата е оказала поразително въздействие върху производствата, доминирани от мъже. Така че, ако се върнем към повдигнатия въпрос, нито в идеята, нито в структурата на фонда съществува неравенство между половете.

В рамките на разискването възникнаха също и някои идеи за това, как би било възможно да изменим и подобрим фонда. Трябва да кажа, че Комисията, разбира се, не счита, че фондът, подобно на Атина Палада, се е появил от главата на Зевс. Това е човешка институция, която винаги може да бъде усъвършенствана на основата на опита и разискването. Ето защо според мен тук няма съществени пречки.

Друг въпрос, повдигнат по темата, се отнася до специфичния метод на финансиране или с други думи включването на фонда в рамките на бюджета по отделни бюджетни пера. Това със сигурност е въпрос, който ще бъде разискван на политическо ниво, но от финансова гледна точка постигането на някакви резултати по този начин беше невъзможно и по мое мнение фактът, че мобилизирахме средства по различен, но ефективен метод, сам по себе си е значим.

Госпожи и господа, без съмнение изменените правила и натискът на кризата ни доведоха до положение с повече индивидуални случаи, но, както вече заявих, Комисията приема аргументите в полза на подхода, при който всеки случай ще бъде разглеждан отделно, и отсега нататък ще процедираме по този метод.

В заключение бих искал да благодаря на членовете на Европейския парламент от комисията по бюджети, както и на всички членове на Европейския парламент, които взеха участие в разискването на всички спорни въпроси, които неизменно съпътстват взимането на такова сложно решение. Според мен от разискването, както и от предложението на Комисията ясно се разбра, че всички тези случаи попадат в обхвата на Фонда за приспособяване към глобализацията. Радвам се, че по време на разискването подкрепихте становището на Комисията и очаквам, че гласуването ще потвърди това, или поне така се надявам.

Reimer Böge, докладчик. – (DE) Г-жо председател, няма какво да добавя към това, което каза членът на Комисията. Подкрепям изказването му и особено заключителните бележки по въпроса за бъдещото развитие на Фонда за приспособяване към глобализацията във връзка с други програми – по-специално с Европейския социален фонд – което, разбира се, ще бъде предмет на друго запълбочено общо разискване.

Предельно ясно е, че Фондът за приспособяване към глобализацията не може да неутрализира последиците от структурните промени, нито може да поеме и преодолее предизвикателствата на глобализацията, което, разбира се, не е неговото предназначение. Той обаче е в състояние да помогне на отделни лица, изпаднали в затруднено положение след съкращаването им, и да им даде посредством придобиването на квалификация втори шанс да намерят работа. Въпреки споровете относно субсидирането, което несъмнено играе важна роля в случая, фондът заслужава подкрепа като допълнение към всички мерки на Европейския социален фонд, с които също разполагаме.

Във връзка с това бих искал да добавя само още едно нещо и то е, че с повече основание можем да оспорим разходите по други програми – както на европейския, така и на националните бюджети – отколкото тези по фонд, оказващ пряка помощ на хора в затруднено положение.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в сряда.

18. Европейски механизъм за микрофинансиране за трудова заетост и социално приобщаване („Прогрес“) (разискване)

Председател. - Следващата точка е докладът (A7-0050/2009) на г-жа Göncz – от името на комисията по заетост и социални въпроси, относно предложението за решение на Европейския парламент и на Съвета за създаване на европейски механизъм за микрофинансиране на трудова заетост и социално приобщаване (механизъм за микрофинансиране „Прогрес“) (COM(2009)0333 - C7-0053/2009 - 2009/0096(COD)).

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Г-жо председател, ще отбележа, че по време на предходното разискване Вие определите настоящото разискване като разискване върху програмата „Прогрес“.

Обаче решението на Парламента, потвърдено от Председателския съвет, е, че ние само ще гласуваме механизъм за „микрофинансиране“. Мисля, че това уточнение е важно. Това е разискване по микрофинансирането, а не по програмата „Прогрес“.

Kinga Göncz, докладчик. – (HU) Благодаря Ви много, г-жо председател. Благодарна съм и за направеното пояснение, тъй като е изключително важно, че ще говорим за механизма за микрофинансиране. Бих искала също така да благодаря на члена на Комисията, г-н Шпидла, за присъствието му на предстоящото разискване. Позволете ми да започна с това, че когато станах докладчик по тази програма, си мислех, че работата ми ще бъде много лесна предвид широкия консенсус и подкрепа по този въпрос, нещо, което стана ясно и от разискването. Подкрепата беше широка в много отношения. От една страна, като механизъм за управление на кризата тя ще помогне точно на тези, които са в най-отчайващо положение, които са загубили работата си и които нямат достъп до кредит или помощ именно поради финансовата криза.

От друга страна, като цяло това е механизъм, който не дава на хората риба, а ги учи как да ловят риба. Той активира точно този творчески дух, от който имаме най-много нужда с оглед осигуряване на положителен изход от кризата. Третият аспект, който получи – и все още получава – широка подкрепа, е фактът, че средствата на Европейския съюз се увеличават, което, струва ми се, е мечтата на финансовите министри. Някои от средствата са внесени от Европейската инвестиционна банка, други идват от различни търговски банки, тъй като Европейският съюз преди всичко ще покрива риска, като по този начин ще улесни другите участници в поемането на риска.

Както казах, има широка подкрепа относно същността на програмата. Мисля, че благодарение на тези аспекти въпросът, който предизвика разискване по време на дискусиите със Съвета и Комисията, беше да се реши какви средства ще използва Европейският съюз за финансиране на приетия първоначален риск. Втората точка на раздора беше размерът на средствата, който би помогнал за стартирането на механизма и който би могъл реално да привлече други значителни средства. Първоначално Съветът и Комисията предложиха 100 млн. евро да дойдат от програмата „Прогрес“, която се използва главно за изготвяне на политика за борба със социалната изолация и за подкрепа на равните възможности.

От наша страна още в началото казахме, че програмата „Прогрес“ не може по никакъв начин да бъде застрашавана, тъй като по време на сегашната криза тя е по-необходима от всякога. Освен това неприемливо е да преправяме програмата „Прогрес“ до степен, която наистина може да я застраши. Парламентът имаше силно желание да постигне компромис по време на разискването. Проведохме и три неформални тристранни срещи, едната от които продължи до ранните часове, на които предложихме да не преправяме програмата „Прогрес“ по начин, застрашаващ предназначението ѝ. Изказахме мнение, че предвид първоначалното предложение бихме могли да стартираме програмата дори със 100 млн. евро, а не със 150 млн. евро.

Проектобюджетът на Парламента за 2010 г. намери средства в размер на 25 млн. евро, които ще му позволят да стартира програмата в самото начало на 2010 г., при това успя да намери тези средства, без да прибегва до програмата „Прогрес“ за 2010 г. Освен това поискаме тази точка да не бъде включена в днешния дневен ред, тъй като по нея не успяхме да постигнем съгласие. Проблем беше и това, че и на трите тристранни срещи без никакъв мандат пристигна председателството, поради което предложенията ни трудно можеха да бъдат разгледани както трябва.

Считам, че за Парламента е важно да гласува по този въпрос възможно най-бързо, дори още тази седмица, така че проектът да започне в началото на 2010 г. с фонд от 100 млн. евро. Така се внушава посланието, че това е механизъм за управление на криза, където скоростта е особено важен фактор. Искрено се надявам, че г-н Шпидла ще ни съдейства да накараме Комисията да оттегли първоначалното си предложение за отклоняване на 100 млн. евро от програма „Прогрес“, така че тя да стартира възможно най-скоро.

Владимир Шпидла, член на Комисията. – (CS) Госпожи и господа, ще започна изказването си, като подчертая важността на тази инициатива в областта на микрофинансирането. Сегашната криза е свързана със значително нарастване на безработицата във всички държави-членки, последиците от което, за съжаление, ще понесат членове на нашето общество, които са в най-неблагоприятно положение. Инструментът за микрофинансиране е специално насочен към подпомагане на тези групи граждани с цел те да намерят алтернативна заетост и от своя страна сами да се превърнат в микропредприемачи.

Искам да поздравя комисията по заетост за забележителната работа, която свършиха, и в частност да подчертая приноса на г-жа Göncz в тази инициатива. Наясно съм с усилията, направени по време на преговорите между Парламента и Съвета и насочени към постигане на споразумение на първо четене. С оглед на обстоятелството, че и двата органа подкрепят инструмента за микрофинансиране, беше възможно да се постигне значителен напредък по основните текстове на предложението. В значителна степен този напредък е отразен в предложените днес изменения. Разбира се, най-трудният въпрос е бюджетът. Въпреки че и двата органа вероятно ще одобрят за този инструмент общ бюджет от 100 млн. евро, идентифицирането на източниците на финансиране продължава да бъде основното препятствие.

Както знаете, предложението за микрофинансиране е част от пакет, включващ предложение за прехвърляне на 100 млн. евро от програма „Прогрес“. Вие решихте да не гласувате второто предложение тази седмица. Прехвърлянето на средства от програмата „Прогрес“ се подкрепя от Съвета и за много от държавите-членки представлява основен елемент от целия пакет. Без споразумение за източника на финансиране в тази област целта ни за бързо прилагане на новия инструмент няма да бъде постигната. Все пак днес ние разискваме текста на решението, чрез което инструментът да бъде създаден.

В заключение искам още веднъж да поздравим докладчика за работата, която извърши по представянето на доклада и измененията, което ще даде възможност на двата законотворчески органа да се съсредоточат върху основния проблем, който трябва да бъде решен, а именно върху проблема за финансирането.

Olle Schmidt, докладчик по становище на комисията по икономически и парични въпроси (ECON). – (SV) Г-жо председател, ако искаме да се намали безработицата, и Европейският съюз, и държавите-членки трябва да поемат по-голяма отговорност. Предложението за микрофинансиране е инициатива, за която Парламентът отдавна настоява. То цели да даде на безработните ново начало и да открие пътя към предприемачеството за някои от групите в ЕС, намиращи се в най-неблагоприятно положение, включително за младежите. Предложението цели да улесни малките инвестиции и да даде на микропредприятията възможност да се разраснат.

След някои малки изменения и уточнения предложението получи широка подкрепа от страна на комисията по икономически и парични въпроси. Въпросът, по който имаше разискване, както вече беше отбелязано, е този за финансирането. Поради липса на допълнителни средства Комисията предложи да бъдат взети средства от програмата „Прогрес“. Твърди се, че това мнение се споделя и от водещата комисия, но това не е така.

Сегашната ситуация е такава. Трябва да кажа, че ми е странно, че Съветът толкова упорито отхвърля предложението ни за 150 млн. евро за периода – лош и скъпернически подход в тези трудни времена!

Csaba Őry, от името на групата PPE. – (HU) Г-н член на Комисията, госпожи и господа, по време на предишните разисквания разбрахме, че икономическата криза и начините за справяне с нея са въпроси, които вълнуват всеки един от нас, затова им се отделя достатъчно внимание. Като координатор от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) за комисията по заетост и социални въпроси просто бих искал да потвърдя, че във всеки един документ, внесен за разглеждане, ние подкрепяме една от най-важните точки за нас, а именно защитата на работните места и създаването на нови такива.

Нека ви припомня, че групата PPE отдавна подкрепя отпускането на микрокредити. Всъщност точно моят бивш колега, Zsolt Becsey, беше първият, който през 2009 г. в доклад по собствена инициатива постави този въпрос за разглеждане пред Парламента. Предложението се основаваше на по-ранен и текущ опит в Унгария с този инструмент, който беше наречен „Széchenyi card“ и който имаше същата цел като сегашната: отпускане на малки, краткосрочни кредити на микропредприятия. Да помислим за месо- и хлебопроизводителите, за зеленчукопроизводителите и дори за химиците. Те също са засегнати от кризата. Те наемат огромен брой хора. В някои страни в този сектор са заети над 90% от работниците. Такъв е случаят например в Унгария за повече от 90% от фирмите и предприятията. Те нямат нужда от много пари, нито пък имат интерес да плащат. В определени случаи се нуждаят от временен кредит и временна подкрепа.

Предложението на Комисията се отнася точно до този проблем. Както каза докладчикът, то наистина се радва на широка подкрепа и по него има пълно единодушие. Ето защо мисля, че за нас е важно да постигнем съгласие по въпроса за финансирането – колкото по-скоро, толкова по-добре. Също така ние подкрепихме 35-те предложения, представени общо от групата PPE, заедно със социалистите, либералите и консерваторите, защото считаме, че по този начин гарантираме, че ще приемем механизма на първо четене и ще го стартираме възможно най-скоро.

Pervenche Berès, от името на групата S&D. – (FR) Г-жо председател, доста съм изненадана. Ще приемем един новаторски инструмент, един важен инструмент, позволяващ на хората, които са в най-неблагоприятно положение заради кризата, да се изправят срещу нея и в бъдеще да създадат свои собствени работни места. Този инструмент трябва да бъде приет по процедурата за съвместно взимане на решение, но Съветът не е тук. Вероятно това е така, защото Съветът няма какво да ни каже по този въпрос и не споделя позицията на Европейския парламент. Във всеки случай от преговорите оставаме с такова впечатление.

Европейският парламент ще поеме своята отговорност. Благодарение на сътрудничеството и конструктивното разбирателство между всички групи ще приеме инструмент за микрофинансиране, който е в съответствие с действията му в продължение на много години, както ни припомни г-н Őry. Искам обаче да насоча вниманието си към пилотните проекти, които започнахме. Знаем, че в тази кризисна ситуация хората в най-неблагоприятно положение – тези, които не могат да получат кредит от големите банки за инициативите си – благодарение на този инструмент имат възможност да започнат своя собствена стратегия и така да създадат свои собствени работни места.

Няма да се връщам към съдържанието, развитието и обхвата на проведените преговори. Те се състояха при трудни условия. По-сериозен е въпросът за финансирането. Когато се вгледате в инициативата за възстановяване

на Европа, подета от г-н Барозу през есента на 2008 г., ще видите, че този инструмент беше определен като важен с оглед осъществяване на стратегията на Европейския съюз.

Въпреки това Комисията ни предложи просто да финансираме нов проект, като ограбим един полезен проект, който вече беше разглеждан. Имахме проект в полза на най-уязвимите – проекта „Прогрес“ – с който Европейският парламент беше силно ангажиран, а за да осигурим средства за микрофинансиране, Комисията ни предлага просто да вземем от средствата, предназначени за програмата „Прогрес“.

Парламентът не приема подобно решение, поради което не се включихме в преговорите. Ето защо отговорно заявяваме, че сме готови да разгледаме нашето предложение с испанското председателство още в началото на януари: 40 млн. евро от бюджетния излишък, 60 млн. евро от програмата „Прогрес“, с 20 млн. евро преразпределени, което позволява тежестта да бъде разпределена справедливо. След това ние като комисия по заетост и социални въпроси имаме задължението да видим как една такава програма се изпълнява във всяка от държавите-членки, за да постигнем координиране между различните опити, които се правят в държавите-членки – сигурни сме в това – когато през януари пакетът бъде приет като цяло.

Marian Harkin, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-жо председател, доволна съм, че имам възможност да кажа няколко думи по предложения механизъм за микрофинансиране. По-рано говорихме за Европейския фонд за приспособяване към глобализацията и как той може да подпомогне съкратените работници в определени сектори. Механизмът за микрофинансиране е още един елемент от цялата картина, където ЕС се опитва да осигури достъп до микрокредит за тези, които не могат да получат кредит от нормалните или обичайните финансови институции, ако можем така да ги определим. Това би помогнало на хората да започнат свой собствен бизнес и би насърчило предприемачеството.

В такъв смисъл много съм доволна, че кредитните съюзи, кооперативните банки и други общи финансови институции могат да работят с фонда, защото често те са по-близо до тези, които биха искали да се възползват именно от този механизъм. Всъщност, не зная как е другаде, но в Ирландия остана само една финансова институция, която не иска да се издържа с парите на данкоплатците – т.нар. кредитен съюз, който представлява нетърговска организация, управлявана от своите членове.

Когато говорим за социалното приобщаване като част от социалната политика на ЕС, трябва да се уверим, че то е неразделна част от решенията, които взимаме, а в тази програма социалното приобщаване е навсякъде. Във връзка с това искам да изразя пълното си разочарование от факта, че след три тристранни срещи не можахме да постигнем съгласие относно източника на финансиране на този механизъм.

Според мен шведското председателство нямаше желание да провежда сериозни преговори по въпроса. Не знам за вас, но, както казах, бях много разочарована, защото 40 млн. евро за период от три години за 27-те държави-членки беше всичко, което ни разделя. Разбира се, много министри на финансите не подкрепиха истински преговори. Не можех да не си помисля, че много от същите тези министри са разпределяли милиарди в подкрепа на банките, но не са могли да подкрепят други финансови институции, предоставящи микрокредити на лицата, които са загубили работните си места и които имат затруднения при получаването на кредити от банките, които са били спасени.

Elisabeth Schroedter, *от името на групата Verts/ALE.* – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, микрокредитите и малките заеми могат да помогнат на хората, които не могат да получат кредит чрез нормалните пазарни механизми. Както вече беше казано, те също така могат да помогнат на хората да основат предприятия и да създадат работни места, като използват идеите си. Подобни кредити могат да помогнат на хората да се измъкнат от кризата, ако те са в състояние да действат по този начин.

Микрокредитите също така са важен инструмент за подкрепа на социалната икономика. С разнообразните си аспекти и традиции тя също е признат инструмент по местната политика на заетост в рамките на ЕС от 2000 г. насам. Предвид това през 2006 г. Парламентът мъдро установи, че средства от Европейския социален фонд могат да бъдат изплащани и под формата на микрокредити или заеми, както е предвидено в член 11 от Регламента за Европейския социален фонд.

На разположение на Европейския социален фонд обаче са 76 млрд. евро, а със съфинансиране те стават 118 млрд. евро! Дори и една десета част от това са 11 млрд. евро, които държавите-членки биха могли да използват. Обаче те не ги използват за микрокредити. Ето защо Комисията въведе пробен период за микрокредити с инструмент, наречен JASMINE, също финансиран от Европейските структурни фондове. Тъй като той беше много успешен, предвижда се да бъде последван от друг инструмент. Той обаче вече няма да дойде от структурните фондове, където има милиарди на наше разположение, а от най-малката от всички програми на Европейския съюз, от най-бедната програма, „Прогрес“, която разполага едва със 743 млн. евро

за период от седем години. Предназначен е за неправителствени организации, създаващи в държавите-членки мрежи от групи, които да отстояват интересите на най-бедните от бедните. Европейският ромски информационен център получава 50% от финансирането си от програма „Прогрес“. Той предоставя национална и регионална информация и консултантски служби и изразява интересите на ромското малцинство, по-специално в източноевропейските държави.

Ако тази зала последва Съвета и нарече този инструмент „Прогрес“, както се предлага в споразуменията, представени от групата на Европейската народна партия (Християндемократи), групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент и групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, то групата на Зелените/Европейски свободен алианс няма да подкрепи този инструмент. Не можем да позволим подобни фокуси – от една страна, да се вземат пари от бедните, а от друга, да се дават на...

(Председателят отнема думата на оратора)

Milan Cabrnoch, *от името на групата ECR*. – (CS) Госпожи и господа, във време на постоянна финансова и икономическа криза е необходимо да се подкрепят не само банките и големите предприятия, но също така малките предприятия и самостоятелно заетите лица. Всички знаем, че точно тези малки предприятия, в това число семейните, създават и поддържат голям брой работни места. Ето защо подкрепяме създаването на новия финансов инструмент на програмата за трудова заетост и социално приобщаване, която в сътрудничество с Европейската инвестиционна банка ще подобри наличността на кредити точно за самостоятелно заети лица, за малки новосъздадени предприятия и за семейни предприятия.

Съгласни сме с освобождаването на средства в размер на 100 млн. евро за осигуряване на малките заеми за определен период от време. Считаме, че тази програма е добър и ефективен инструмент за провеждане на активна политика по трудова заетост и добър начин за изразходване на така наречените европейски пари, с други думи нашите пари. Напълно одобряваме предложението за освобождаване на необходимите средства за този финансов инструмент от средствата, първоначално предназначени за програмата „Прогрес“. Не сме съгласни средствата за инструмента за микрофинансиране да бъдат получени от резерва или от други бюджетни глави. Средствата по програмата „Прогрес“, които възлизат на 700 млн. евро, ако съм информиран правилно, се използват за изграждане на мрежи за проучване и анализ. Никакви средства на програмата „Прогрес“ не са отделени за пряко подпомагане на хората, които търсят работа или създават работни места. Не се съмнявам, че е необходимо да се създават мрежи и да се правят анализи и проучвания. През настоящия период, обаче, който не е лесен за предприемачите и работниците и служителите, давам предимство на използването на тези средства от бюджета на ЕС за програми, директно насочени към работодателите и работниците и служителите.

Thomas Händel, *от името на групата GUE/NGL*. – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, един инструмент за лица, които са без работа, за тези, изложени на риск да загубят работата си, и най-вече за лица, които нямат достъп до традиционния кредитен пазар, е доказателство за добри намерения и по принцип е нещо, което нашата група подкрепя. Обаче постигнатото до този момент от Комисията и Съвета е просто неадекватно и в някои отношения неправилно, затова нашата група не може да го подкрепи.

Първо, по въпроса за финансовото обезпечаване. Това, което се обсъжда по отношение на финансовото обезпечаване, не е подходящо за програма за борба с безработицата и едва ли може да се нарече програма за микрофинансиране – в най-добрия случай това е програма за нанофинансиране!

Второ, по принцип не одобряваме всички тези фокуси, от които няма никаква полза и които се финансират за сметка на други програми, поради което просто се провалят.

Трето, считаме, че наставничеството и обучението са от съществено значение, за да може подобна програма да успее и да бъде устойчива. Много новосъздадени предприятия, по-специално в сектора на микрофинансирането, пропаднаха, така че това трябва да се вземе предвид в рамките на програмата.

Четвърто, трябва да се гарантира, че плащанията за социална сигурност в държавите-членки не се прекратяват, ако някой се възползва от програмата, в противен случай тя няма да има ефект. По този начин с безработицата не може да се води трайна борба. Ще отхвърлим програмата в настоящия ѝ вид.

Jaroslav Paška, *от името на групата EFD*. – (SK) Г-жо председател, госпожи и господа, проекторешението, предложено от Европейския парламент и от Съвета за създаване на европейски инструмент за микрофинансиране в областта на трудовата заетост и социалното приобщаване, по същество е проект, приспособяващ първоначалната програма „Прогрес“ към настоящата икономическа реалност на Европа, белязана от финансовата и икономическа криза.

Комисията предлага подкрепа под формата на микрокредити за малки предприятия, като създава стимул за поддържане и развитие на трудовата заетост в засегнатите от кризата райони. Ако искаме да постигнем тази цел обаче, ние трябва да се уверим, че предвидените финансови средства не са изразходвани за социални разходи или за потребление. Те трябва да бъдат само за разумни и балансирани стопански дейности чрез използване на обективно измерими критерии и прозрачни процедури.

Ето защо е много важно да се изисква от крайните доставчици на кредити внимателно да оценяват бизнес плановете на кандидатите, риска при представените бизнес проекти, както и възвращаемостта на инвестираните средства. Затова считам, че е категорично необходимо да подкрепим и допълним измененията на комисията по икономически и парични въпроси, които осигуряват разумна рамка на предложението на Комисията.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, странно е, че в ситуация на влошаваща се трудова заетост някои в пленарната зала се противопоставят на тази отлична и важна програма.

Прогнозата е, че следващата година в Европа ще има нови 10 милиона безработни и че лицата с по-неудовлетворителен трудов статут ги очакват трудни времена. Тези данни подчертават важността на инвестирането в областта на предприемачеството.

Новосъздадените предприятия винаги имат най-големи проблеми с получаването на кредити. Например над 93% от дружествата във Финландия са микропредприятия с по-малко от 10 служители, но тези малки дружества дават работа на 46% от трудоспособното население. Затова е съвсем правилно, че в отговор на кризата на трудовата заетост ЕС създава механизъм за микрофинансиране, като по този начин оказва подкрепа на такива програми в отделните държави-членки, които преследват същите цели.

Искам да подчертая обаче, че тази програма изисква цялостен подход. Социалното осигуряване, отпуските и пенсионните системи в малките предприятия също трябва да бъдат разработени в съответствие с другите сектори. Европа има голяма нужда от рисково финансиране и от така наречените бизнес ангели, които са готови да инвестират в дружества в начален етап на развитие. Обучението по предприемачество и връзките с труда и трудовата заетост също трябва да бъдат подкрепяни на всички нива на образованието, трябва да има повече семинари и бизнес инкубатори за млади хора, както и повече средства за тях.

Микрофинансирането може да работи само като елемент от такъв цялостен подход, в който състоянието на новите малки предприятия и на цялата среда, в която те действат, е това, което предоставя реални възможности да продължат стопанската си дейност успешно и рентабилно.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Г-жо председател, силно приветствам тази инициатива. Безработицата е най-големият социален проблем, пред който сме изправени сега, и всичко, което можем да направим за намаляване на нейното влияние, е от значение за благосъстоянието на нашето общество.

Обаче предложение за 100 млн. евро за период от три години според мен е напълно неамбициозно предвид нарастването на безработицата. Изненадан съм и от това, че предложените средства не са нови, така че на практика ние взимаме от единия джоб, за да сложим в другия, както вече беше казано, в момент, когато всички средства, които можем да намерим, трябва да бъдат използвани в програмата „Прогрес“ според съществуващите схеми.

Трябва да направим всичко възможно, за да постигнем бързо споразумение с испанското председателство, така че програмата да тръгне от най-ранната възможна дата. Задължение на Съвета е да постигне споразумение и да изпълни условията на Парламента. Не е моментът Съветът да се пазари за такава малка сума.

(Ораторът се съгласява да отговори на въпрос, зададен чрез вдигане на синя карта съгласно член 149, параграф 8)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Г-н De Rossa, идвало ли Ви е наум, че безработицата в Ирландия е свързана с членството на Ирландия в еврозоната, което означава, че Ирландия не може да девалвира валутата си, не може да намали лихвените проценти, не може да направи нищо, за да облекчи ситуацията?

Хрумвало ли Ви е, че ще бъде по-добре Ирландия да излезе от еврозоната, а не да протяга ръка и да проси от Европейския съюз?

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Г-жо председател, няма никакъв проблем да отговоря на обичайната глупост на крайната десница в Парламента. Без еврото ирландската икономика ще се срина на секундата.

Както казах, не е време Съветът да се пазари за малка сума пари, като се има предвид мащабът на кризата за работни места, размерът на общия бюджет и, разбира се, в контекста на подкрепата, която държавите-членки, на практика Европейската централна банка, дадоха на банковия сектор – сектор, който впрочем няма да отпусне заем на лицата, на които искаме да помогнем. Уверен съм, че ако има добра воля от страна на Съвета, ще съумеем да постигнем споразумение на основата на прагматичния подход на нашия докладчик. Искрено се надявам, че това ще стане бързо.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Г-жо председател, г-н член на Комисията, в светлината на настоящото разискване трябва да се обърне внимание на факта, че Европейската комисия не включи в стратегията си трудовата заетост в морската икономика. Причината за системното разпадане на отрасъла е липсата, в продължение на много години, на интегрирана морска политика, като същевременно трябва да сме наясно, че това е един огромен пазар на труда.

Освен това маргинализираната корабостроителна индустрия, ефективно елиминирана в Европа поради политиката на дъмпинг на страните от Далечния изток, също не спечели подкрепата на Европейската комисия. В моята страна, Полша, действията на Европейската комисия доведоха до разпадането на корабостроителната промишленост, в резултат на което хиляди хора директно загубиха работните си места, а се приема, че непреките загуби са засегнали близо 80 000 души. Този отрасъл обаче няма да изчезне от световната икономика. Следвайки модела на последните години, той ще се премести към страните от Далечния изток за сметка на пазара на труда в Европа. Липсата на стратегия за връщането на корабите под национален флаг е изключително опасно. В резултат на тази политика Европа безвъзвратно губи огромни приходи, които ще се вляят в страните с ниски данъци.

Друг изключително важен елемент от политиката на Европейската комисия е риболовът, който нерядко е единственият отрасъл, стимулиращ неиндустриализираните райони на Европейския съюз. Комисията се интересува предимно от намаляването на размера на флотата, а в същото време не обърща внимание на факта, че на европейския пазар масово се внасят опасни продукти от Далечния изток, като отровната риба пангасиус. По време на криза политиката на Европейската комисия трябва да полага основа за развитие на икономиката, а не прибързано да оправя последиците от погрешна стратегия.

Regina Bastos (PPE). – (PT) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, поздравявам докладчика за свършената работа и за изказването ѝ преди малко.

Новият инструмент за микрофинансиране ще даде възможност за отпускане на микрокредити на малки предприятия и на хора, които са загубили работата си и искат да създадат собствено предприятие и самите те да създадат работни места. Това е много важно в момент, когато се очаква, че само в Европейския съюз икономическата криза ще доведе до закриване на 3,5 милиона работни места.

С икономическия спад банките спряха раздаването на кредити за започване на бизнес и създаване на работни места, а достъпът до кредити стана по-труден, и то точно когато те би трябвало да станат по-достъпни. Новата схема за микрофинансиране обаче ще се противопостави на тенденцията за ограничаване на достъпа до кредити, като улесни получаването на средствата, необходими за създаване на нови предприятия и нови работни места.

Предложението на Комисията е за този финансов механизъм да се преразпределят 100 млн. евро от бюджета на програма „Прогрес“. Не можем да се съгласим с това предложение. Финансовата и икономическа криза е също така и социална криза. Отнемането на средства от програма „Прогрес“, предназначена за най-уязвимите групи, със сигурност не е най-подходящото решение. Ето защо считаме, че този механизъм трябва да бъде финансиран отделно, като фондът му бъде увеличен на 150 млн. евро.

Съгласни сме с необходимостта в самото законодателство да се изясни, че целевата група включва всички уязвими групи, които се затрудняват да влязат или да се включат отново в пазара на труда и които са изправени пред заплахата от социално изключване. Ето защо позоваването на определени групи трябва да бъде заличено.

В заключение ще подчертая, че е много важно хората, които получават финансова подкрепа, да получат и подходящо обучение.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, при тази сериозна икономическа криза, характеризираща се с тежки последици върху трудовата заетост, когато много работници губят работните си места, а в същото време безброй млади хора не могат да навлязат на пазара на труда, изключително важно е Европейският съюз и държавите-членки да предприемат действия както с глобални стратегии, така и с целеви инструменти.

Механизмът за микрофинансиране е именно такъв инструмент, който е насочен към всички лица, които са изключени от пазара на банкови кредити и имат трудности при навлизането на пазара на труда, но възнамеряват да започнат проект, стопанска дейност, което ще осигури личния им доход и ще спомогне за общия растеж. Ако искаме инструментът за микрокредитиране да бъде ефективен и да доведе до трайни резултати, държавите-членки трябва да се подготвят достатъчно, като създадат съответни процедури на ниво местна администрация, където има по-добър поглед върху социална криза, и като положат усилия, за да направят този нов механизъм достъпен.

Важно е да се подчертае, че дългосрочната ефективност на дейностите, финансирани от инструментите за микрокредитиране, и възможността за пълно постигане на социална интеграция до голяма степен зависи от програмите за ръководство, наставничество и обучение, свързани с микрофинансирането. В същото време с оглед на целите, към които е насочен инструментът за микрофинансиране, необходимо е да се подчертае едно много важно нещо, а именно създаването на равни възможности за мъже и жени при достъпа до програмите за микрофинансиране. Възшност именно жените са тези, които са изключително дискриминирани по отношение на достъпа както на пазара на труда, така и на обичайния кредитен пазар.

Като цяло е успокояващо да се отбележи, че Европейският парламент е единен по въпроса за микрокредитирането и подкрепя подобна социално-икономическа обстановка. Съветът и държавите-членки трябва да покажат, че имат сериозно отношение, и да направят всичко възможно за подобряване на финансовото положение.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, Комисията предложи да се създаде нов начин на финансиране – микрокредитно финансиране. Това е една добра и важна инициатива, но предложението, необходимите средства да се вземат от вече стартиралата програма „Прогрес“, е неприемливо. Бих искала да напомня на Съвета и на Комисията, че хората не са ни избрали в тази зала само за да слушаме. В края на 2006 г., когато приехме тук програмата „Прогрес“, държавите-членки определиха целите си и започнаха работа. Резултатите от изпълнението на програмата са добри и няма причина да мислим, че тя ще прекрати работата си преди края на 2013 г.

Програмата беше и е насочена към всички тези групи от хора, които са в неблагоприятно положение. Те получиха помощ от програмата. Днес икономическата криза прераства в социална. Безработицата нараства месец след месец, затова социалните мерки на програмата „Прогрес“ все още са необходими. В същото време обаче Комисията ни предлага да се намали финансирането за мерките, които продължават да се прилагат. Такъв подход е безотговорен и неприемлив. Сигурна съм, че ние в тази зала не можем да одобрим финансирането на микрокредити, докато не се изясни откъде ще дойдат парите за тях – докато не стане ясно, че средствата ще бъдат намерени от друго място, а няма да бъдат взети от средствата, предназначени за хората в най-неблагоприятно положение.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Г-жо председател, икономиката на държавите от ЕС все още изпитва последиците от световната икономическа криза, но кризата оказва най-тежко въздействие върху младите предприемачи и ръководителите на малки предприятия, чиито предприемачески идеи в момента не получават подкрепа от кредитори. Икономически растеж има, когато се създават нови работни места. Нови работни места се създават, когато предприятията имат достъп до финансиране, за да могат да осъществят идеите си. За съжаление в настоящата кризисна ситуация банките не искат да отпускат заеми на предприятията, защото са уплашени от риска. Частният капитал също пресъхна. При тези обстоятелства страдат основно микропредприятията и младите предприемачи. Те имат идеи за развитие, но не и пари. Ясно е, че ако тези предприятия не могат да се развиват, няма да се създават нови работни места; създаването на работни места обаче е предпоставка за излизане от икономическата криза.

Едно от възможните решения на този проблем е европейският инструмент за микрофинансиране, който планира да отпусне 100 млн. евро за развитието на микропредприятия и за нови предприятия, като преразпредели средства от съществуващите програми. За разлика от големите програми, които през последните години бяха създадени предимно за спасяване на финансовата система като такава, тази програма е насочена пряко към предприемачите, а не към банките. Това означава, че парите по най-пряк начин ще помогнат за създаването на нови работни места и ще стимулират реалната икономика. Призовавам моите колеги да не се колебаят при вземането на решение за създаването на тази програма за микрофинансиране. Страните от Европейския съюз преживяват кризата сега; Европа се нуждае от нови работни места сега; подкрепата за нови предприемачески инициативи е необходима точно в този момент.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Г-жо председател, фактът, че европейският механизъм за микрофинансиране на трудова заетост и социално приобщаване спечели подкрепата на всички политически групи, доказва колко е необходим той.

Много е важно човек, който е загубил работата си или може да я загуби и не може да намери решение на проблема си на обичайните банкови пазари, да може да получи микрозаем или микрокредит.

Обаче, за да може идеята за микрофинансиране да се осъществи на практика, тя трябва да заработи правилно и то достатъчно бързо, което означава, че в четвъртък, когато гласуваме бюджета за 2010 г., ние трябва да кажем „да“ на първите 25 млн. евро, които ще дойдат от бюджета. Това обаче не е достатъчно. Остават още 75 млн. евро, които според мен също трябва да дойдат от бюджета, защото ако вземем парите от програмата „Прогрес“, това означава, че ще взимаме пари от бедните и уязвимите, за да ги дадем на още по-бедните и още по-уязвимите.

Ако стане така, това би означавало, че механизмът за микрофинансиране е бил премахнат като концепция. Да не забравяме, че „Прогрес“ по принцип означава напредък по отношение на социалното лице на Европа, а ако вземем средствата от програмата „Прогрес“, няма да има никакво развитие. Именно затова считам, че Съветът трябва да одобри позицията на Европейския парламент.

Филиз Хакъева Хюсменова (ALDE). – Уважаема г-жо Председател, уважаеми колеги, повече от година Европейският съюз предприема различни мерки срещу икономическата криза. За разлика от останалите, механизмът за микрофинансиране е насочен действително към най-уязвените групи в обществото, които имат затруднение при навлизането и завръщането на пазара на труда.

Солидарността, този основополагащ принцип на Съюза, налага те да получат специално внимание. Интересът към този инструмент, специално в България, а предполагам и в други страни, вече е висок. Чрез медиите, аз съм информирала за него още от началото на дебатите и много от тях следят неговото развитие. В интерес на европейските институции е да покажат пред гражданите на Съюза, че грижата за засегнатите от кризата и за най-бедните, е наша непосредствена задача.

Така хората ще се убедят, че институциите са ефективни и са близо до тях. Има съмнение дали механизмът ще може да достигне и обслужи всички потенциални клиенти. Липсата на кредити е много голяма и способства за задълбочаване на безработицата и 100 млн. евро няма да са достатъчни за всички безработни, изправени пред заплахата от социално изключване. Нито обаче всички те имат умения да развият бизнес, нито всички биха могли да бъдат успешно обучени.

Важното е да се постигне решение по-бързо и микрофинансирането да започне да действа възможно по-масирано, за да могат тези, които имат идеи и са предприемчиви да започнат сега, когато кризата е още силна. Следващата година е обявена за борба с бедността и социалното изключване и нека правим реални стъпки, а не отлагаме старта на процесите на възстановяване.

Horst Schnellhardt (PPE). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, без съмнение можем да видим обещаващи признаци на стабилизиране на икономиката и на финансовите пазари през 2010 г. и бих искал да ви напомня, че това стана възможно само благодарение на координацията на европейско ниво.

Въпреки това ние, разбира се, виждаме, че броят на безработните расте и вероятно ще нараства още повече през следващата година. Ето защо приветствам този нов инструмент за финансиране на лица, които желаят да започнат самостоятелна стопанска дейност. Всеизвестно е, че малките и средните предприятия създават работни места. Ние от години обсъждаме финансовата подкрепа за тези предприятия. Въпреки това всяка година откриваме, че средствата не са отишли там, където е трябвало да отидат.

Миналата седмица имах възможност да наблюдавам приключването на един пилотен проект, но в крайна сметка нямаше време да включа това, което видях, в доклада. Ето защо бих искал да го спомена тук. Пилотният проект използва участници, които са самостоятелно заети лица или искат да станат такива и които в продължение на една година бяха подкрепяни по пътя на самостоятелната заетост. Той беше толкова успешен, че аз бих искал да бъде включен и в настоящия проект. С други думи проектът предоставя средства на тези, които искат да станат самостоятелно заети лица, но също и на тези, които ги подкрепят. Това е необходимо, защото банките, които отпускат кредити, поемат известен риск в това отношение. Мисля, че трябва да неутрализираме този риск чрез финансирането.

Второто нещо, до което стигаме отново и отново в обсъжданията по този въпрос, е, че кредитите не трябва да имат долна граница. Досега те бяха от 5 000 евро нагоре. Понякога хората не се нуждаят от такава сума. В тези случаи са достатъчни много по-малки суми и това трябва да вземе предвид в програмата.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Бих искала да подчертая, че в момента една от най-важните задачи на Европейския съюз е да ограничи масовата безработица, предизвикана от продължителното бездействие и социалната криза. Жалко е, че по време на тристранната среща не беше постигнато споразумение за източниците на микрофинансирането. По време на този труден социален и икономически период предложението на Комисията да пренасочи 100 млн. евро от бюджета на програмата „Прогрес“ ще бъде незадоволително решение, тъй като няма да доведе до намаляване на социалната изолация на най-уязвимите групи. Убедена съм, че механизмът за микрофинансиране ще бъде по-ефективен и ще постигне целта си, ако се координира чрез национални, регионални и местни програми и ако получи достатъчно финансиране.

Също така е важно да се вземе под внимание фактът, че социалното благополучие в Европа е пряко свързано с трудовата заетост и с възможностите за намиране на работа. Затова предлагам Комисията да има предвид не само хората, които са изложени на риск от загуба на работните си места, но и тези, които се затрудняват да навлязат или да се върнат на пазара на труда. Още преди началото на икономическата рецесия много образовани и трудолюбиви граждани нямат реална възможност да си намерят работа и поради това голяма част от тях емигрираха извън границите на Европейския съюз. Що се отнася до социално слабите, призовавам Комисията и Съвета да имат предвид, че освен млади хора има и други социално слаби групи, в това число жени, лица в неравностойно положение и възрастни хора, които се нуждаят от допълнителни гаранции, за да бъдат наети на работа. Така че няма друг начин, освен да се намерят допълнителни средства за механизма за микрофинансиране.

(Ораторът се съгласява да отговори на въпрос, зададен чрез вдигане на синя карта съгласно член 149, параграф 8)

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Г-жо председател, чухте в изказванията на трима или четирима членове от групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент, че не искат да се взимат пари от програмата „Прогрес“. Все пак съгласно измененията инструментът ще бъде наречен „Прогрес“, а г-жа Verès също така каза, че 60 млн. евро ще дойдат от програма „Прогрес“. Това е две трети! Интересно ми е да знам каква е истинската позиция на социалистите. Инструментът ще бъде ли финансиран от програмата „Прогрес“ – да или не?

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Ще отговоря, че най-доброто решение за нас би било да се намерят допълнителни средства, защото програмата „Прогрес“ е насочена към същите групи, а това означава, че ако няма допълнително финансиране, целта със сигурност няма да бъде постигната. Нека да седнем заедно и да намерим решение, защото безработицата расте с болезнена скорост и наистина засяга много хора.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-жо председател, през последната година три и половина милиона души в Европа загубиха работните си места. Сто милиона евро няма да променят положението. Казвате, че в малките и средните предприятия работят 100 милиона души, а това означава, че става дума за едно евро на човек. Все пак това е само начало и то трябва да бъде приветствано, защото, както посочи г-н Шпидла, финансирането е най-големият проблем, който трябва да решим.

Ще илюстрирам казаното. В края на седмицата разбрах как едно дружество, което имало значително забавяне в плащанията, с три месеца, отишло в банката – в банката, с която работи от 15 години – за временно финансиране. То му било отказано. Казали на директора на дружеството, че ако ипотекира собственото си жилище, ще му отпуснат заема. Той направил това, а седмица по-късно получил писмо, че си изтеглят овърдрафта, защото са във високорискова ситуация. Резултатът е, че дружеството прекратило работа и още 10 души били съкратени.

Както моят колега, Marian Harkin, отбеляза, възможно най-скоро това финансиране трябва да премине към нетърговски банки от типа на кредитните съюзи, които в моята страна са във всеки град и вършат огромна работа, защото търговските банки получават средства от Европейската инвестиционна банка, не ги дават на малките и средните предприятия, а ги държат, за да си оправят собственото финансово положение.

Считам, че поради тези две причини трябва много да внимаваме не толкова за това откъде идват парите, а за това къде отиват. Ако отиват при хората, при които трябва да отидат, това ще са най-добре похарчените пари от дълго време тук, на европейско равнище.

Накрая ще отговоря на необмислената забележка на Earl, който спомена за протегнатата за просия ръка. Не става дума за просия. Става дума за подпомагане на тези, които помагат на други да създават трудова заетост и да я запазят. Ние сме много горди и доволни, че се присъединихме към еврото, и ще останем в еврозоната.

Илияна Малинова Йотова (S&D). – (FR) Г-жо председател, клаузата в Договора от Лисабон относно социалната политика изисква от Европейския съюз да следи за трудовата заетост, социалната защита и да се бори против социалното изключване.

Икономическата и финансова криза, завладяла Европа, доведе до много сериозна човешка и социална криза, чиито последици не могат да се преценят в момента.

Досега по-голямата част от усилията бяха насочени към стабилизирането на банките и предотвратяването на фалити. В допълнение към мерките за предотвратяване на безработицата трябва да създадем механизъм, който да даде нов тласък на икономическия растеж на Европейския съюз.

Механизмът, използван от Комисията, цели създаването на инфраструктура, която от своя страна да даде възможност на гражданите да работят. На практика е възможно да се премине от временна към дългосрочна стратегия. Този механизъм трябва да бъде въведен бързо, през януари 2010 г. Нашето разискване днес и нашите решения ще бъдат чути от много хора, които са в положение на неравнопоставеност, и от много млади хора, които искат да навлязат на пазара на труда и на които трябва да подадем ръка.

Отново ще отбележа направеното вече предложение за създаване на отделен бюджетен ред от 50 млн. евро за този механизъм. Това ще даде възможност на около 6 000 европейски предприемачи да създадат свои собствени предприятия, да ги развият и така да създадат нови работни места.

Освен това жизнено важно е да се подобри достъпът до средствата и преди всичко гражданите да бъдат по-добре информирани за всички проекти, по които могат да кандидатстват.

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Г-жо председател, стотици хиляди европейци усетиха последиците от икономическата криза по начин, който ги засегна възможно най-силно, тъй като те загубиха работните си места. Процентът на безработицата нараства във всички държави от Европейския съюз. Финансовите институции получават съществена помощ. За съжаление, тя не достига навреме до хората, изложени на риск да загубят работата си, а точно те са тези, които най-дълго ще чувстват последиците от сегашната криза.

Ето защо аз също съм доволна от създаването на европейския механизъм за микрофинансиране на трудова заетост и социално приобщаване. Особено внимание заслужава съчетаването на този механизъм с общата цел за подкрепа на предприемачеството. Предоставените средства ще насърчат създаването на нови предприятия. Това е добре за икономиката, защото именно малките и средните предприятия са нейна основа, именно те осигуряват работни места.

Механизмът е в съгласие с концепцията за подпомагане на предприемачеството, представена в Хартата за малките предприятия. Важно е, че предприятията получават помощ и на по-късен етап, а не само при създаването им, защото финансовите средства по този механизъм ще са полезни на хората, които ги използват, и на икономиката само ако предприятията, на които са предоставени, са в състояние да оцелеят на пазара.

Също така се надявам, че предприемачеството, особено що се отнася до малките и средните предприятия, ще бъде предмет на разискванията ни не само по време на кризата. Ние трябва да приемем цялостен подход към предприемачеството, защото тези предприятия осигуряват работни места за нашите граждани не само по време на криза.

Silvia Costa (S&D). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, много е важно през 2010 г., европейската година за борба с бедността и социалното изключване, да отбележим създаването на нов финансов инструмент на Общността, посветен на микрофинансирането и насочен към лицата, които планират създаването на микропредприятия, но нямат достъп до банковата система.

Знаем, че, микрокредитирането е изключително важен инструмент за създаване на възможности за самостоятелно предприемачество и има широка социална значимост в развиващите се страни, особено за жените. Това е новата стратегия на ООН и на Световната банка, то е изпробвано и е дало положителни резултати в много страни, в много държави-членки на ЕС, включително и в Италия, най-вече за имигранти, жени и млади хора.

С приемането на този доклад в условия на сериозна икономическа и финансова криза Парламентът дава не само важна възможност за социално приобщаване. Докладът е и едно несъмнено предизвикателство към банковата система, тъй като в него се разработва нов подход и нови правомощия в сътрудничество с органи с нестопанска цел, както и с местни и национални институции.

Приветствам приемането на множество изменения, към които няма да се връщам, но ще кажа, че днес искаме не само средства за микрокредитиране, искаме също това микрокредитиране...

(Председателят отнема думата на оратора)

Christa Kläß (PPE). – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, през последния месец Комисията представи новата европейска Стратегия 2020 като продължение на целите на лисабонската стратегия и призова, наред с други неща, за една по-социална Европа.

Ако ние се стремим да осигурим трайна трудова заетост за гражданите на Европа, то особено в тази трудна икономическа ситуация трябва да се уверим, че хората имат възможност да осъществят идеите си, за да могат да имат собствени приходи. Механизмът на ЕС за микрофинансиране на трудова заетост е замислен, за да даде възможност за ново начало и да улесни предприемачеството.

Пътят към самостоятелната заетост често е на етапи. По-лесно е човек да се справи с малки инвестиции, отколкото да трупя планини от дългове. Един по-управляем риск в началото на самостоятелната заетост е нещо, което търсят най-вече жените. Те често искат начален капитал за бизнеса, а когато той тръгне добре, го разширяват. Жените искат да развиват предприятията си. Поради това на гражданите трябва да се предлагат възможно най-малки кредити. Имам предвид суми значително по-малки от 25 000 евро, в какъвто размер обикновено са микрокредитите.

Особено по време на икономическа криза на хората по-широко трябва да се предоставя необходимата ликвидност. Ако по този начин високите лихвени проценти и административните такси за микрокредити ще бъдат намалени, то това ще даде нов тласък на икономиката.

Приветствам предложението на Комисията. Комисиите в Европейския парламент не са съгласни с финансирането. Разбира се, можем да се запитаме дали европейската политика в тази област е достатъчно компетентна. Главната отговорност за това носят държавите-членки. Струва ми се обаче, че средствата от програмата на Общността за заетост и социална солидарност („Прогрес“), така, както е предложено тук, ще помогнат на хората да преминат към самостоятелна заетост.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, тази вечер ние обсъждаме въпроси, които засягат самата социална същност на днешното общество – след като по-рано обсъдихме мобилизирането на Фонда за приспособяване към глобализацията, да се надяваме, че в близките дни ще обсъдим и програмата „Прогрес“ – този европейски фонд за микрофинансиране е идеалният и основният инструмент.

Считам за безсмислено да се повтаря, че именно той решава или се опитва да реши проблемите на най-нуждаещите се граждани, като ги прави по-уверени и им дава надежда по отношение на предприемачеството и по отношение на бъдещето, считам, че не мислим за вредата, причинена от тази буря от кризи. Чухме много приказки за стратегията за излизане, за това как да намерим изход от кризата. Ще намерим изход само ако решим проблема със заетостта, в което е нашата трагедия. Така че трябва да се стремим нещата да се движат възможно най-бързо, да дадем твърди гаранции по отношение на средствата за този механизъм, тъй като трябва да мобилизираме много повече средства, отколкото тези, които се обсъждаха тази вечер. Със сигурност не трябва да се прехвърлят пари от един инструмент към друг, тъй като и трите се нуждаят от тези пари.

Считам, че тези 100 млн. евро със сигурност не трябва да се вземат от програма „Прогрес“, тъй като тя има същите цели. Новият механизъм трябва да бъде напълно отделен, да има различен бюджет и да гарантира отпускането на много повече средства.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, на първо място, аз бих желала да благодаря на докладчика за свършената от нея работа и на колегите за упорития труд при изработването на новия инструмент за микрофинансиране.

Този европейски инструмент ще направи възможно отпускането на микрокредити на малките предприятия и на загубилите своята работа, които искат да започнат собствен малък бизнес. В настоящите условия на финансова криза най-уязвимите хора, по-конкретно безработните и младежите, са засегнати в най-голяма степен. Всъщност през тази година в Европейския съюз са регистрирани над 3,5 милиона загубили работните си места. Прилагането на новия инструмент ще улесни достъпа на тези хора до капитал, необходим за започване или развиване на стопанска дейност, и ще реализира предприемаческите им мечти. Не трябва да забравяме, че над една трета от микропредприятията са създадени от безработни.

В моя регион често ме спират граждани, които искат да получат помощ и да започнат самостоятелна стопанска дейност. Аз съм убедена, че тази нова инициатива ще допринесе за запазването на работни места, като ще създаде и нови. Предложението ще улесни инвестициите на малки суми и ще осигури възможност на микропредприятията да се разрастват.

Г-жо председател, бих искала да приветствам реалната цялостна изгода от микрокредитите, които ще вървят редом с новите мерки за подпомагане на икономиката, като обучение и наставничество, позволяващи на най-младите и безработните от населението да получат гаранции и помощ за инвестиционните си планове. Надявам се, че новият инструмент за насърчаване на заетостта ще бъде приет колкото е възможно по-бързо, като Парламентът и Съветът ще се споразумеят по него, което е жизнено необходимо за нашите граждани, особено в условията на настоящата криза, която се оказа дълготрайна.

Госпожи и господа, нека не забравяме, че именно малките и средните предприятия създават работни места.

Raffaele Baldassarre (PPE). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, механизмът за микрофинансиране за трудова заетост е част от поредица инициативи, приети на европейско равнище, като той предоставя възможност на безработните за ново начало и открива пътя към предприемачеството за някои от групите, намиращи се в най-неблагоприятно положение, включително младежите, разбира се.

Новият механизъм следва да разшири обхвата на целевото финансово подпомагане за новите предприемачи в настоящите условия на ограничено предлагане на кредити. Отделните предприемачи и основатели на микропредприятия също ще бъдат подпомагани чрез наставяване, обучение, персонална професионална подготовка и изграждане на капацитет, в допълнение към помощта за изплащане на лихви, предоставяна от Европейския социален фонд.

Ясно е, че предвид ограниченото банково кредитиране в момента и свързаните с достъпа до кредит трудности, ако най-уязвимите групи от обществото ни – безработните и лицата в неблагоприятно положение, искат да развият предприемаческа дейност, те трябва да се подпомогнат активно, защото това е един от инструментите, с чиято помощ можем да се преборим с естествения епиглот на финансовата криза – а именно една безкрайна криза в областта на заетостта. Въпреки че се наблюдават признаци на икономическо възстановяване, те все още са отрицателни по отношение на трудовата заетост.

Необходимо е обаче прехвърлянето на средства по механизма за микрофинансиране „Прогрес“ да остане непроменено, което означава, че ние не можем да дадем сигнал за отклоняване на средства от програмата „Прогрес“. Средствата трябва да се вземат от други източници и най-вече да се свържат с други европейски инициативи, така че да издигнем добрата си репутация и да положим сериозни усилия в полза на безработните в Европа.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – (FR) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, искам да привлека вниманието ви към изключителното значение на микрокредитите по време на настоящата криза за работни места. Микрокредитите позволяват на безработните да поставят ново начало благодарение на споделянето на риска и инструментите за финансиране, което прави предприемачеството достъпно.

Предвид финансовата криза и значителния спад на броя на отпуснатите кредити аз подкрепям предложението на Европейската комисия да създаде инструмента за микрофинансиране, предназначен за най-уязвимите групи, и по-специално жените, младежите и безработните.

Бих искала да подкрепя моите колеги от групата на Европейската народна партия, които заедно с другите групи – социалисти, либерали и консерватори – предложиха компромисни изменения, за да създадат инструмента за микрофинансиране колкото е възможно по-бързо и той да може да стартира през 2010 г. Аз призовавам и Съвета на министрите да поеме отговорност за намирането на бързо решение за противодействие на безработицата в условията на настоящата криза, както и за осигуряването на дългосрочно решение за финансирането на микрокредитите.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Г-жо председател, програмата „Прогрес“ е важна инициатива, насочена към подпомагане на държавите-членки ефективно да осъществяват целите си в областта на заетостта и социалните дейности. Миналата седмица се срещнах с членовете на комисията, изготвила програмата, относно изпълнението на програмата „Прогрес“. Моите изводи са следните. Първо, рекламната кампания, която трябва да запознае потенциалните бенефициери на програмата с обхвата на работата ѝ, не се проведе по достатъчно прозрачен начин. Второ, по-голямата част от информацията за търговете и конкурсите е достъпна само на три езика – английски, немски и френски. Това представлява функционална бариера за хората, които не говорят тези езици. Считаю, че е належащо да се направи преглед на принципите на рекламната кампания. Ние трябва

колкото е възможно по-бързо да увеличим осведомеността за програмата „Прогрес“ и да разпространяваме информация за нея в целия Европейски съюз.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Механизмът за микрофинансиране за трудова заетост и социално приобщаване подпомага и следва да подпомага прилагането на опростени процедури, така че засегнатите от кризата хора да могат да се възползват от него по най-ефективния начин. Аз обаче считам, че механизмът за микрофинансиране следва да е насочен в по-голяма степен към хората, които са загубили работата си и са в неблагоприятно положение от гледна точка на достъпа до традиционния кредитен пазар и които искат да създадат или да доразвият свои собствени микропредприятия, включително самостоятелна заетост.

Считам, че трябва да се обърне специално внимание на младежите, при които, за съжаление, според последните европейски статистически данни се наблюдават дори по-дълги периоди на безработица или временна заетост. Освен това годишният отчет относно изразходването на заделения бюджет ще позволи в близко бъдеще да се направи сериозен анализ и при необходимост бюджетът да се увеличи. Ако прехвърляме суми от една програма в друга, рискуваме да ги провалим.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Г-жо председател, днес обсъждахме Европейския фонд за приспособяване към глобализацията, а сега говорим за микрокредитите. И двата инструмента са абсолютно необходими за борбата с последиците от финансовата и икономическа криза в Европейския съюз и за стимулирането на европейския пазар на труда.

Ние се нуждаем и от двата инструмента, тъй като не всеки има призванието на предприемач. Нито пък е необходимо целта на политиката ни в областта на заетостта да е формирането на нови самостоятелни предприемачи от средата на бившите работници и несамостоятелно заети лица единствено поради стопански причини. За тези хора по-подходящият термин е „потенциални самостоятелно заети лица“. Държавите-членки трябва да предприемат и адекватни превантивни мерки в тази насока. На всички онези обаче, които искат да приемат предизвикателството на самостоятелната заетост, трябва да се предоставят средства, които да им позволят да започнат нова или да разширят своята съществуваща стопанска дейност. Наред с това обаче трябва да се гарантира, че обичайните социални осигуровки няма да се прекъсват, което е задължение на Европейския парламент и държавите-членки. Ние имаме нужда от свежи пари за свежи идеи.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Аз считам, че днес членовете на Парламента са напълно единодушни във виждането, че механизмът за микрофинансиране е много необходим в настоящия момент. Условието на живот и работа се промениха съществено и бичът на безработицата, засегнал почти всички държави, ни кара да направим предложения за изменения в някои механизми за подпомагане. Досега по-голямата част от финансовото подпомагане беше предназначена за големите предприятия и организации и в много случаи беше подчертано, че до този момент обикновените граждани на Европейския съюз нямаха почти никаква надежда за финансово подпомагане. Считам, че бъдещото решение на Комисията за достигане до споразумение заедно с Европейския парламент е изключително важно. Стоте милиона са само началото. Това е първият опит, но аз съм убеден, че той вероятно ще бъде успешен.

Владимир Шпидла, член на Комисията. – (CS) Госпожи и господа, разискването ясно показва подкрепата на Парламента относно инструмента за микрофинансиране и аз считам, че няма съществени разногласия, що се касае до същността на проблема. Считам също така, че има значително сходство с позицията на Съвета по този въпрос.

Отворен обаче остава въпросът за финансирането. Разбира се, той също е част от процеса на съвместно вземане на решение, което означава, че ще е крайно необходимо и желателно да потърсим компромис и аз съм удовлетворен, че разискването показва огромна готовност за незабавно подновяване на преговорите със Съвета. Същевременно разискването посочи възможност за компромис в някои области.

По време на разискването често се споменаваха и критикуваха Комисията по въпроса за програмата „Прогрес“ и използването ѝ в рамките на новия инструмент. Трябва да кажа, че за Комисията това не беше прост въпрос, тъй като тя трябваше да се вмести в рамките на съществуващия бюджет или в рамките на междуинституционалното споразумение. Тя можеше да използва само парите, които имаше на разположение. Когато обмисляхме решението за използването на средствата по програмата „Прогрес“, ние изключително внимателно анализирахме последствията и стигнахме до заключението, че макар и далеч от идеалното, то е вероятно едно от възможните решения.

По време на разискването нееднократно беше изтъквано, че има някакъв трик или преливане на пари от една програма в друга. Това не е така, защото всички анализи сочат ясно, че оценката на използваните средства в рамките на принципа за микрокредитиране показва петкратен мултиплициращ ефект. При друга програма

средствата достигат индекс 1, докато индексът на програмата за микрокредитиране теоретично може да достигне 5. От тази гледна точка не става въпрос само за прехвърляне на средства, а за нов начин на използване на тези средства. Бих желал да припомня, че това не беше лесно решение и не мисля, че то беше единственото, като по време на разискването относно компромиса положително ще бъде намерена добра основа, поне така се надявам.

Идеята за микрокредити е основана на ясната формулировка, че днешната финансова система не предоставя достатъчно средства за малките и особено най-малките предприятия, с други думи, че системата не оползотворява човешкия капитал на така наречените уязвими групи. Считам, че това ще бъде огромна загуба на възможности и затова съм удовлетворен, че Комисията предложи този инструмент, а също че Парламентът го оцени толкова високо.

Както вече казах, идеята е да използваме човешкия капитал на хората, които като правило не могат да го оползотворят като предприемачи. Много важно е обаче да използваме и времето. По мое мнение едно неоправдано дълго разискване ще противоречи на смисъла на този инструмент, който е особено необходим по време на криза. Аз считам също така, че той ще е нужен и след кризата и ще стане неизменен компонент на пазара на труда и икономическата политика в Европа.

Kinga Göncz, докладчик. – (HU) Благодаря ви за отзивите и коментарите в моя подкрепа. Позволете ми да споделя виждането на онези колеги, които изразиха своето разочарование от нежеланието на Комисията да направи компромис. Аз трябва да кажа също на г-н Шпидла, че ако ние преразпределим средствата, предназначени изключително за програмата „Прогрес“, това би означавало, че можем да осигурим подпомагане със средствата за социално приобщаване само за най-уязвимите групи, ако вземем средства от програми със същата насоченост. Ние не сме в състояние да намерим други средства. Считам, че това е недопустимо.

Процедурата на съвместно вземане на решение означава също, че всеки член на ЕП, всяка партия трябва да предприеме действия. Парламентът направи редица предложения по този въпрос, докато от Съвета и Комисията не постъпиха никакви предложения, които да помогнат да се постигне споразумение. Трябва да кажа на Elisabeth Schroeder, че защитата на програмата „Прогрес“ тук показва нашата убеденост, която е споделена, и означава, че ние все още желаем да постигнем компромис по този въпрос, а именно че тази програма трябва да се реализира колкото е възможно по-скоро.

Предоставената помощ ще бъде ефективна единствено ако механизмът стартира в началото на 2010 г. Ако този въпрос бъде действително гласуван от Парламента през тази седмица, в такъв случай той ще направи това, което е необходимо, за да се гарантира, че програмата ще стартира в началото на 2010 г. Тъй като Парламентът вероятно ще гласува 25 млн. евро от собствените си средства за следващата година и ако той гласува цялата сума, това ще бъде достатъчно Комисията да подпише споразуменията, които могат да улеснят стартирането на програмата.

Считам, че това отразява конструктивния подход на Парламента. Във всеки случай смятам, че програмата е крайно важна от гледна точка на социалното приобщаване. Бих искала също така да помоля онези мои колеги, които подкрепят това, да се съгласят да не вземаме всички средства от програмата „Прогрес“ и да лобират пред своите правителства за отпускане на средства предвид факта, че правителствата на тези държави са членовете на Комисията.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре.

Писмени изявления (член 149)

Corina Crețu (S&D), в писмена форма. – (RO) Икономическата криза се превърна в болезнена социална криза, от която все още не сме намерили изход. За съжаление един от показателите, които могат да подпомогнат възстановяването, а именно равнището на кредитирането, достигна рекордно ниски стойности в еврозоната след 1991 г., отбелязвайки безпрецедентен спад в новите държави-членки, като например Румъния. Това е един от елементите, които будят съмнение относно перспективите за излизане от рецесията. При тези обстоятелства аз ценя високо навременното предложение на Европейската комисия относно стартирането на механизма за микрофинансиране.

За да гарантираме обаче, че мерките за социално приобщаване са ефективни, механизмът трябва да се отчита на отделен бюджетен ред. Пренасочването на средства от програмата „Прогрес“ ще засегне специфичните насоки за действия на Общността и ще изпрати тревожен сигнал относно социалната искреност на европейския

изпълнителен орган, който досега, за съжаление, беше изключително пасивен при демонстрирането на достатъчна социална ангажираност.

Кризата се отразява върху всички категории уязвими групи, но ние не можем да подценяваме сериозността на безработицата при младежите. Фактът, че един на всеки петима младежи в Европа няма работа, вероятно има многобройни последици на икономическо и социално равнище, както и от демографска и криминална гледна точка. Ето защо считам, че е редно да отделим по-голямо внимание на създаването на повече възможности за навлизането на младежите на пазара на труда.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *в писмена форма*. – (RO) От есента на миналата година повече от 5 милиона европейски граждани загубиха работата си, с което безработните в Европа се увеличиха до 22,5 милиона. В тези условия ние не можем да пренебрегваме значителното равнище на безработица сред младежите. Силно обезпокояващ е фактът, че един на всеки петима младежи в Европа е безработен, което има последици на икономическо и социално равнище, както и от демографска и криминална гледна точка. В някои държави процентът на безработните младежи е дори по-висок от общия процент безработица. Например в Латвия един от всеки трима младежи е безработен, докато приблизително 43% от испанските граждани под 25 години са засегнати от проблема. Аз мисля, че на младежите следва да се отдели повече внимание. Във връзка с това инициативата на Европейската комисия, свързана с програмите за микрофинансиране, които са включени в отделен бюджетен ред, ще помогне да се насърчат и мотивират младежите за влизане на пазара на труда, като по този начин ще се намали темпът на безработица, който за тази група се ускорява.

Iosif Matula (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Днешните усилия, демонстрирани на ниво Европейски съюз и на национално ниво, трябва да продължат, за да се стимулира предлагането на микрокредити. Европейският механизъм за микрофинансиране трябва да осигури ползотворно съдействие на безработните и уязвимите хора, които искат да създадат или разработят микропредприятия. Аз считам, че механизмът на ЕС за микрофинансиране следва да разполага с отделна кредитна линия, тъй като бенефициерите на тази схема се различават от тези по програмата „Прогрес“. Средствата по нея не бива да се намаляват при никакви обстоятелства, докато трае кризата, тъй като те са предназначени за най-уязвимите групи. Смятам също така, че европейският механизъм за микрофинансиране следва да разполага с достатъчно голям бюджет, за да се постигнат целите му по един действително ефективен начин от гледна точка на трудовата заетост и социалното приобщаване. В условията на световна икономическа криза държавите-членки и Европейският съюз като цяло трябва да продължат ефективно да прилагат програмата „Прогрес“.

19. Безопасност на играчките (разискване)

Председател. - Следващата точка е изявлението на Комисията относно безопасността на играчките.

Гюнтер Ферхойген, *заместник-председател на Комисията*. – (DE) Г-жо председател, уважаеми колеги, винаги обсъждаме играчките преди Коледа и с право, тъй като това е времето, в което хората се интересуват в най-голяма степен от тях. Благодаря, че правим това отново тази година. Безопасността на играчките е въпрос, който вълнува Парламента, Съвета и Комисията, и по отношение на него ние всички сме определили най-високи изисквания.

Причина за разискването тази вечер бяха редица медийни съобщения в една от държавите-членки – Германия, предизвикани от Федералния институт за оценка на риска и Асоциацията за технически контрол (*Technischer Überwachungsverein*). Нито една от посочените организации не се е обърнала директно към Комисията. Германското правителство до настоящия момент също не се е обърнало към Комисията по този въпрос. По тази причина не ни е известно нищо повече от това, което гореспоменатите две организации отбелязаха в техните прессъобщения по темата и което може да бъде прочетено в германските медии. Независимо от всичко става дума за въпрос, който заслужава сериозно внимание, дори ако единствената информация, на която можем да се позовем, се основава на съобщения в печата.

Анализът в докладите, с които разполагаме, показва, че трябва да се заемем с четири отделни проблема. Първият представлява въпрос с много лесен отговор. Според изявлението на германската Асоциация за технически контрол голяма част от играчките на германския пазар, които са били подложени на изпитвания, не съответстват на настоящите правни разпоредби на Европейския съюз. В този случай, госпожи и господа, правилата са пределно ясни. Ако дадена държава-членка установи подобно нещо, е задължена да информира незабавно за него всички останали държави-членки и Европейската комисия, както и да предприеме всички необходими мерки. Те могат веднага да изтеглят въпросните продукти от пазара, включително от целия европейски пазар, и да наложат забрана за внос, в случай че продуктите са произведени извън Европейския

съюз. Надявам се, че германските органи ще уведомят бързо останалите държави-членки и Комисията, съответно чрез системата за бързо предупреждение за опасни потребителски стоки (RAPEX). В случай че е необходимо приемането на забрана за внос, уверявам ви – тук и сега – че Комисията ще даде съгласието си незабавно и без отлагане. Все пак, както казах, до този момент подобна информация не ни е била предоставена от страна на германските органи.

Надзорът на пазара – трябва ясно да отбележа в този момент – е отговорност единствено на държавите-членки. Нито Европейската комисия и Парламентът, нито Съветът разполагат с каквито и да е инструменти за надзор на пазара – такива притежават само държавите-членки. Те са правно задължени, включително и съгласно действащата Директива относно безопасността на детските играчки, да упражняват такъв надзор. Когато чета новини от Германия, в които се изказват съмнения, че надзорът на пазара в страната не отговаря на изискванията на новата Директива относно безопасността на детските играчки, единственото, което мога да кажа е, че задължение на германското правителство е да гарантира, че германските органи за надзор на пазара са в състояние да отговорят на тези изисквания. Ето защо смятам, че отговорът на този въпрос е пределно ясен.

Вторият въпрос е също така прост. Става дума за една предишна тема, по която Парламентът проведе напрегнати разисквания, във връзка с приемането на Директивата относно безопасността на детските играчки. При решаващото, поименно гласуване в Парламента беше взето с мнозинство ясно и единодушно решение. То беше свързано с въпроса за задължителното сертифициране на играчките от трети органи. Предложението беше направено от Германия. Германската асоциация за технически контрол застана зад него, но то беше отхвърлено с право, тъй като сертифицирането от трети орган не би могло като цяло да осигури допълнителна безопасност на играчките, които не са технически усложнени и чийто образец би бил сертифициран в такъв случай.

Що се отнася до играчките, проблемът не е в образца, а – както от опит знаем – в това дали производителите и страните, включени във веригата на доставка, действително спазват високите изисквания, които сме установили по отношение на всички етапи на производството. Във всяко друго отношение, когато става дума за играчки, спазваме принципа, че производителят следва да поеме пълна отговорност за продукта в съответствие с действащото законодателство. Не бива да освобождаваме производителите от тази отговорност, независимо в коя част на света се намират те.

В случай че възникне проблем със сигурността в конкретна държава, необходимо е да проведем разговори с нея относно подобряването на условията на производство там. Точно това прави Европейската комисия в момента. Става дума за Китай. Поддържахме близки и активни контакти с Китай, за да се гарантира, че условията на производство в тази държава, която несъмнено е най-големият производител на играчки в света, съответстват на нашите изисквания. В това отношение беше постигнат напредък, но със сигурност има още много какво да се направи.

Третата група проблеми е свързана с химическите вещества и тежките метали, съдържащи се в играчките. Този въпрос е изключително труден и деликатен. Политическото указание, което дадох на колегите си, когато работехме по текста на Директивата относно безопасността на детските играчки, беше да се определят възможно най-строги правила – възможно най-строгите! Съветът и Парламентът също споделиха този възглед. В резултат граничните стойности, предвидени в новата Директива относно безопасността на детските играчки, която предстои да бъде въведена поетапно от 2011 г., отразяват съвременното състояние на научните познания към момента на приемането на директивата.

Все пак бяхме наясно, че това е един развиващ се процес – науката, естествено, непрекъснато се развива и непрекъснато се появяват нови резултати от проучвания, както и нови открития. Заедно изготвихме съзнателно директивата по такъв начин, че новите научни открития, за които съществува риск да не са били взети под внимание преди и за които са били определени твърде високи гранични стойности, да могат да бъдат включени много бързо в директивата чрез процедурата по комитология с участието на Парламента. Съгласно действащите правни разпоредби, приети от Европейския парламент, се изисква участието на съответния компетентен научен комитет, който да извърши оценка на рисковете, свързани с продуктите.

Тази година имаше два признака за това, че вероятно ще разполагаме с нови данни. Първият беше предоставен в писмо, изпратено до мен от германския федерален министър на храните, земеделието и защита на потребителите през пролетта на настоящата година. Писмото имаше отношение към кадмия. Погрижих се въпросът да бъде представен незабавно пред научния комитет, и то не само във връзка с кадмия, но и с други тежки метали. Очакваме резултати от проведените изследвания през първата половина на 2010 г. – най-късно до края на месец юни. В случай че изследванията наистина разкрият нови факти, незабавно ще внесем предложение да се направят по-строги разпоредбите на директивата, която все още не е влязла в сила. По този начин тя ще влезе в сила през 2011 г. с по-големи ограничения на граничните стойности.

Вторият случай е по-сложен и труден за обяснение. Отнася се за полициклични ароматни въглеводороди, известни като ПАВ, които ни заобикалят в ежедневието – дори не осъзнаваме с какво влизаме в контакт. В този случай също получихме сведения, че граничните стойности за полицикличните ароматни въглеводороди вероятно са твърде високи. Научният комитет проучва въпроса в момента. Резултатите също ще бъдат предоставени своевременно с цел да нанесем съответните поправки.

Сега позволете да отбележа, че се занимаваме с проблем, който като политици наистина не сме способни да решим. Става дума за изключително сложни технически въпроси. Откровено признавам пред вас, че не винаги разбирам сложните научни анализи, които ми се представят. Не вярвам, че има много членове на Парламента, дори и всички да присъстват тази вечер, които могат да претендират, че ги разбират. Не сме в състояние да ги разберем, защото нямаме съответното образование. В известна степен, по тази причина трябва да се доверим на експертите си и точно в това е проблемът.

Всички сме наясно, че историята на науката е изпълнена с примери за случаи, в които общоприетите схващания са се оказвали грешни. Има и много примери за т.нар. мнения на малцинството, които в крайна сметка се оказват верни. Как бихме могли да вземем решение като политици, когато учените спорят помежду си? Не бихме могли. Това е риск, който съпровожда работата ни като политици и който не можем да избегнем.

Правилото в това отношение в европейските институции е да следваме препоръките на компетентните научни комитети и в конкретния случай постъпихме точно така. Съвсем открито искам да заявя, че приемам въпроса толкова сериозно, че всеки признак, колкото и малък да е, че има нови открития, дори и да разбираме за тях от съобщения във вестниците, се взема предвид от Комисията. След това те се предоставят на научните специалисти.

Последният аспект е много обезпокоителен. Във връзка с него трябва да отбележа, че наистина очаквах от един институт, принадлежащ на правителството на държава-членка, да съблюдава минималните изисквания, определени от нормите за поведение в научните среди. Твърдението на Федералния институт за оценка на риска, което беше широко използвано от немските медии, че по отношение на полицикличните ароматни въглеводороди имаме гранични стойности за гуми, които са сто пъти по-строги, отколкото тази за детските играчки, е скандално. Става въпрос за съмнителна вестникарска сензация и учените там го знаят.

Истината е, че правилата, които се прилагат при производството на гуми, в частност за маслата, използвани в този процес, са от времето преди приемането на Регламента относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH) и Директивата относно безопасността на детските играчки. В този случай една от концентрациите на веществата се възприема като референтна стойност. Въпросното вещество е съставено от стотина други. По тази причина е необходимо да умножите референтната стойност по сто. Така намирате точната прагова стойност, която се прилага и за други продукти в Европейския съюз.

С други думи, тъй като праговата стойност, прилагана за употребата на определени масла при производството на гуми, се основава на най-малката концентрация на тези вещества, която може да се измери в продукта, същото важи и за играчките. Концентрацията се определя по отношение на най-малката измерима концентрация. Бих могъл единствено да призова Федералния институт да оттегли подвеждащото и неоправдано твърдение. Наистина е недопустимо да се занимаваме с подобни неща.

Казано накратко, по отношение на Директивата относно безопасността на детските играчки – създадохме документ, който съгласно нашите познания и убеждения отговаря на възможностите към момента на приемането ѝ. По всяко време ще можем да включваме в нея нови данни, така че изискванията ни за безопасност на играчките винаги да отразяват съвременното състояние на науката и изследванията.

Andreas Schwab, от името на групата PPE. – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, бих искал искрено да Ви благодаря за яснотата и убедителността на Вашето изявление по отношение на граничните стойности, които обсъждаме тук. От името на групата на Европейската народна партия (Християндемократи), която тогава осигури и докладчика за Директивата относно безопасността на детските играчки – г-жа Marianne Thyssen, бих искал да поясня, че ние също желаем да се постигне и поддържа пълна защита по отношение на всички опасни вещества. Наясно сме, че във връзка с това носим особена отговорност за здравето на нашите деца, а в този смисъл и за бъдещето си.

Особено преди Коледа – както Вие отбелязахте, г-н член на Комисията – е необходимо родителите, дядовците и бабите да бъдат сигурни кои играчки са безопасни за техните деца или внуци, кои играчки могат да купят за тях. Подобно на Вас, аз също призовавам органите за надзор на пазара в държавите-членки, по-конкретно в Германия, да изпълнят задълженията си и да изтеглят от пазара опасните играчки. Считам, че по онова време

вземе правилното решение да не се въвежда сертифициране от трети органи като общ критерий за оценка на играчките.

По отношение на граничните стойности, както споменахте, преди година беше отправен подобен призив. Тогава написах писмо до Вас, в което поисках да отнесете въпроса към научния комитет на Комисията, за което съм Ви особено благодарен. Отново тогава опитах да получа повече научни становища от Германия, каквито ми бяха предоставени. Бих искал да цитирам едно проучване на Химическата и ветеринарно-изследователска служба в Щутгарт (*Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt Stuttgart*), в което се казва, че е изключително трудно да се направи оценка от техническа гледна точка на сравненията на по-високите гранични стойности на миграция в новата директива с тези, определени преди петнадесет години в DIN EN 713.

Мисля, че с него мога да обясня, че това не е евтин начин да изместим проблема към науката и да кажем, че не желаем повече да проучваме темата, защото не искаме да я разберем. Налице е реална и сложна полемика между експерти, а един германски институт ясно и с особена категоричност представя своя възглед. Все пак, г-н член на Комисията, призовавам Ви да направите всичко възможно, за да обедините научните институти, които имат участие в това, за да им се даде възможност да постигнат в крайна сметка съгласие около едно обективно научно становище.

Sylvana Rapti, *от името на групата S&D.* – (EL) Г-жо председател, всяка година по това време родителите се стараят Дядо Коледа да получи писмата, адресирани до него. В тях децата молят за играчки. Една от тях може да е тази тук, а тя също може да е една от 104-те играчки, контролирани от германския Федерален институт, отговорен за идентифициране на опасностите, свързани с потребителските стоки.

Току-що чух, че членът на Комисията в общи линии обвинява института за това, че си върши работата. Чух как засипва с обвинения ученията. Чух да обвинява държавите-членки, които са отговорни за осъществяването на надзор. С огромен интерес изслушах всичко това, така както го слушах непрекъснато да ни казва, крайно добросъвестно и със солидни данни, че всяка предишна директива се подобрява периодично с появата на нови данни. Този факт сам по себе си потвърждава, че германският Федерален институт си е свършил работата както трябва. Нека имаме това предвид.

Що се отнася до директивата, очаква се прилагането да започне през 2011 г., а за химически вещества – през 2014 г., както знаете. Още нещо: на 17 декември, т.е. в другиден, всяка държава-членка ще представи на Комисията свой проект във връзка с разпоредбата за надзора на пазара.

Това пряко засяга коледния пазар. Всички тези въпроси се отнасят пряко до здравето на нашите деца, които играят с играчките, които им купуваме. И накрая, изключително важно е разискването относно играчките да не се води по това време всяка година. Разискването за играчките и безопасността наистина следва да се води през цялата година. Това е отговорността на Комисията.

Jürgen Creutzmann, *от името на групата ALDE* – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, групата на Алианса на либералите и демократите за Европа подкрепя вижданията, изразени в становището на германския Федерален институт за оценка на риска, доколкото принципът ALARA, или с други думи „толкова ниски, колкото е разумно постижимо“, следва да се приложи при оценката на канцерогенните вещества.

Второ, необходимо е Комисията да проучи дали граничните стойности, определени в Директивата относно безопасността на детските играчки, удовлетворяват този принцип.

Трето, ако това не се случи, призовавам Комисията да гарантира, че докато Директивата относно безопасността на детските играчки бъде транспонирана във всички държави-членки през 2011 г., граничните стойности в нея са определени по такъв начин, че да се изключи всякакъв риск за здравето на децата, свързан с омокотяващите агенти в играчките.

Четвърто, принципът, заложен в Директивата относно безопасността на детските играчки, съгласно който е недопустимо използването на химикали, които са потенциално канцерогенни, мутагенни или токсични за репродукцията, следва да се приложи по отношение на достъпните части на играчките. Това трябва да бъде постигнато посредством определените гранични стойности, в противен случай подобна директива е безполезна.

Пето, посоченото подтиква по-конкретно към осъществяването на по-добър и по-ефективен надзор на пазара, тъй като играчките, които превишават определените от ЕС гранични стойности, обикновено са вносни. По-ефективният надзор на пазара също така ще даде възможност играчките, произведени в ЕС, да бъдат изпитани, за да се установи дали съответстват на изискванията за граничните стойности.

Шесто, напълно недопустимо е да се прилагат по-ниски стандарти за вносните стоки в ЕС, отколкото в САЩ например. Заплахата, отправена от германския федерален министър на храните, земеделието и защитата на потребителите, г-жа Илзе Айгнер, че сама ще отстрани и забрани така наречените „токсични играчки“, според мен демонстрира напълно грешен подход към проблема и води до съвсем обратен резултат, когато става дума за създаване на доверие в европейския вътрешен пазар. Насърчаването на такива нагласи сред хората не само разрушава доверието в европейските институции, но носи негативи и за германското федерално правителство, защото то е приело Директивата относно безопасността на детските играчки.

Heide Rühle, от името на групата Verts/ALE – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, поискахме настоящото разискване с цел да внесем корекции и да изясним кое точно в тези твърдения е истина и кое е просто евтин популизъм. Това са предпоставките за провеждането му. Очаквахме Комисията да прибегне до пресата по-скоро, но ще се радваме много, ако въпросът може да бъде решен с помощта на разискването.

Приветствам съобщението, че възнамерявате да изследвате съдържанието на тежки метали и омокотяващи агенти. Уверена съм, че е налице спешна необходимост от това. Бих желала да отбележа, че броят на новите случаи на рак при деца под 15-годишна възраст е нараснал с повече от 50% за периода от 1980 г. – когато е започнало събирането на данни – до 2006 г.

Злокачествените тумори са втората най-често срещана причина за настъпването на смърт при децата. Следователно трябва да действаме. Необходимо е да проверим дали цифрите са верни и да реагираме по съответния начин. Ако последното проучване на германския Федерален институт за оценка на риска показва, че преразгледаната Директива относно безопасността на детските играчки не осигурява достатъчна защита срещу канцерогенни омокотяващи агенти, ще трябва да действаме.

Не бива децата да поемат канцерогенни вещества в многократно по-големи количества при един час контакт с кожата, отколкото се съдържат в дима на 40 цигари. Тези вещества могат да бъдат премахнати. Проучванията сочат, че е технически възможно. Седемдесет процента от продадените играчки са под праговите стойности. Следователно е възможно да се изисква от другите играчки, по всяко време, също да отговарят на тях. Вероятно ще се отрази на цената, но този въпрос не би могъл да се регулира единствено от пазара, когато съществува риск за безопасността на децата. Необходимо е да предприемем политически действия, за да приспособим и повишим праговите стойности по съответния начин.

Разбира се, за надзора на пазара отговорност носят държавите-членки, а не Европа, Парламентът или Комисията. Ние също така призовахме Германия многократно да приеме сериозно задълженията си в областта на надзора на пазара и да предприеме необходимите действия. Това не означава, че не бива да правим нищо, когато съществуват съмнения дали праговите ни стойности отразяват последните научни открития, ето защо се надявам и призовавам новата Комисия да представи предложения към Парламента възможно най-скоро, за да коригираме съответните прагови стойности при процедурата по комитология.

Marianne Thyssen (PPE). – (NL) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, безопасността на децата – най-малките и най-уязвими потребители – винаги е била приоритет за групата на Европейската народна партия (Християндемократи), както и наистина на всеки един в тази зала. Именно поради тази причина преди година приехме нова, строга Директива относно безопасността на детските играчки. Благодарение на отличното сътрудничество с члена на Комисията и неговите служби, с председателството на Съвета и моите колеги от всички политически групи, успяхме да изпълним бързо тази колосална задача буквално в рамките на едно четене. Всичките ни институции бяха убедени, че сме съставили законодателство, което е най-строго в света и то беше внимателно следвано по отношение на Китай и Съединените щати.

Парламентът действаше разумно, що се отнася до сертифицирането от трети орган, и пое строг курс за стандартите за химическите вещества, като например алергени и тежки метали. По отношение на канцерогенните и мутагенни вещества, и веществата, които са токсични за репродукцията (CMR), избрахме пълна забрана, с малки изключения при много строги условия. Законодателството предвижда преходен период, но това е ясно – свойствено е за системата – и при всички случаи преходният период е по-кратък от този, за който промишлеността обявява, че може да се справи. Госпожи и господа, или сме подхождали по напълно погрешен начин и сме се провалили по отношение на тази директива, или науката и технологиите са се развили до такава степен, че вече е необходимо изменение на директивата, което може да се осъществи много бързо чрез процедурата по комитология. Третият вариант е да приемем действията си за правилни и в такъв случай не бива да предизвикваме излишно страховете на хората и оправданата им загриженост за безопасността на техните деца. Изслушах г-н члена на Комисията и му повярвах, а виждам, че и Европейският парламент прави необходимото.

В случай че бъдат установени следващи нарушения в тази област, това според мен показва, че можем да бъдем спокойни, че надзорът на пазара работи и е на необходимото ниво. Тогава възникват два въпроса: отчита ли законодателството съвременното състояние на данните и адекватен ли е надзорът на пазара? Ако отговорът на двата въпроса е „да“, трябва по всякакъв начин да избегнем популизма и да изясним на хората, че няма нужда да се безпокоят.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Г-жо председател, г-н член на Комисията, благодаря Ви за въведението. Ако правилно съм разбрала, искате да се уверите, че е започнало проучване дали в детските играчки в Германия се съдържа голямо количество токсични вещества, както изследването посочва. Ако съм права, бих искала да отбележа, че идеята Ви е добра. От изключителна важност е да действаме бързо. Ако имаме причина да подозираме, че съществува риск за безопасността на децата ни, тогава трябва да действаме. Освен това бихме били признателни, ако Комисията ни даде бърз отговор тук, в Парламента, за да разберем дали тези твърдения имат основание. Искам да отбележа, че когато става дума за омокотяващи агенти в играчките, редица изследователи твърдят, че няма безопасни гранични стойности. Единствено безопасно ще бъде да премахнем напълно омокотяващите агенти от играчките на децата си. Наистина считам, че следва да възприемем такава позиция и да обсъдим дали не трябва да направим разпоредбите по-строги. Не съм убедена, че те са достатъчно добри, дори и тези в новата Директива относно безопасността на детските играчки.

Искам обаче да повдигна още един въпрос във връзка с това. Преди месец и половина получихме проучване на Комисията относно начина на прилагане на новото законодателство за надзор на пазара във всяка държава-член. Вярно е, че държавите-членки имат задачата да гарантират правилното функциониране на надзора на пазара, но това проучване показва, че независимо от по-голямата строгост на правилата, само две държави-членки са вложили повече средства в надзора. Трябва да сме в състояние да направим нещо по-добро. Именно с цел да предотвратим страховитите истории за опасни играчки на пазара, се нуждаем от значително по-добър надзор на пазара. Ето защо се надявам, че Комисията ще се погрижи държавите-членки да го постигнат.

Anna Hedh (S&D). – (SV) Г-жо председател, бих искала да благодаря на члена на Комисията, г-н Ферхойген, че дойде тук и говори по този важен въпрос. Имаме огромната отговорност да гарантираме, че здравето на децата ни няма да бъде застрашено и те няма да бъдат изложени на риск. Възползвам се от възможността да задам няколко въпроса, отнасящи се до ангажиментите, поети от Комисията във връзка с преговорите преди гласуването на Директивата относно безопасността на детските играчки на първо четене, както и преди пленарния вот.

Партийните групи, участвали в преговорите, постигнаха съгласие за премахването на някои гранични стойности за нивото на шум, тъй като формулировката, одобрена от комитета, съдържаше определени нива в децибели. Комисията посочи, че вероятно тези нива са твърде високи и се ангажира да разработи стандарт въз основа на максималните нива за продължително произвеждания шум и за импулсния шум. На какъв етап е работата на Комисията във връзка с това да се гарантира, че играчките не причиняват увреждане на слуха? Кога да очакваме стандарт, който да определя максималните нива на шум по отношение на играчките?

Бих искала също така да наблегна на въпроса за размера на шрифта, използван за предупредителните текстове. За пореден път бяхме уведомени, че въпросът ще бъде решен чрез стандартизиране. Какво е мнението на Комисията относно правилата, които следва да се прилагат в тази област? Кога да очакваме стандарт, който да включва минимални размери на шрифта за предупредителните текстове?

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Темата за безопасността на играчките предизвиква огромен интерес, особено в периода преди Коледа, когато обмисляме какви играчки да купим за малките. По време на предходния парламентарен мандат изготвихме едно много добро според мен решение за повишаване на безопасността на играчките, с които децата ни си играят. За съжаление, ще трябва да изчакаме ефекта от тези разпоредби, но наистина съм убедена, че те ще постигнат осезаеми резултати.

Бих искала да благодаря на службите на Комисията за организирането на форума, посветен на играчките. Той е много важна инициатива, подпомагаща предприятията в подготовката им за промените, произтичащи от директивата.

Госпожи и господа, въпреки това аз съм обезпокоена от една друга информация. В края на ноември Комисията по безопасността на потребителските стоки в САЩ взе решение да изтегли от пазара повече от един милион детски креватчета. Още един милион такива креватчета ще бъдат изтеглени от канадския пазар. Детското креватче се използва ежедневно. Децата се намират в контакт с креватчетата вероятно по-често, отколкото с играчките. Като се има предвид мащабът на операцията, ще съм благодарна на члена на Комисията, ако може да коментира този въпрос. Можем ли да бъдем сигурни, че детските креватчета на европейския пазар са безопасни?

Anja Weisgerber (PPE). – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, аз също бих искала да благодаря най-искрено за яснотата на думите Ви. По същество следва да се отбележи, че като цяло Директивата относно безопасността на детските играчки донесе значително подобрение на защитата на децата. Към нея всички ние подходихме с намерението да създадем най-строгото възможно законодателство. Много родители, баби и дядовци сега са загрижени – както казахте – заради проучванията на германския Федерален институт за оценка на риска. В този момент е необходимо да се запитаме дали твърденията и становището на Института са правилни. Във всеки случай трябва добре да проучим фактите по този въпрос. Става дума за сигурността на децата ни.

Бих искала най-искрено да Ви благодаря за декларираното от Вас желание да направите това. Считам обаче, че нещата трябва да се развиват по-бързо. Както казахте, не до другата година, а през първата половина на годината на научния комитет ще бъдат представени нови данни. Това трябва да стане по-бързо. Става дума за защитата на децата ни. Наистина не разбирам защо Федералния институт се забави толкова много, преди да излезе с тези твърдения. Искам да обърна внимание и на това.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-жо председател, през последните години бяха регистрирани редица случаи – 36 само през 2000 г. – в които е била необходима незабавна хирургична намеса при деца заради съдържанието на вредни вещества в играчките. Напомням на присъстващите в залата, че само миналата седмица в САЩ беше публикуван доклад, според който една трета от играчките на пазара съдържат вредни химически вещества.

Трябва да разберем, че европейската маркировка за съответствие (CEE) не е достатъчна, за да гарантира безопасността на играчките. Тя се поставя след предоставянето на документация от страна на съответното дружество, а не след превантивна проверка или проверка на продукта на място. При тези условия не можем да приемем, че играчките са безопасни.

За да бъдем сигурни, че децата ни – аз нямам такива, но се надявам един ден да имам – получават подаръци от Дядо Коледа, които, както споменах по-рано, са напълно безопасни и не предизвикват тревоги у родителите, трябва да окажем натиск върху държавите-членки да извършват по-обстойни проверки и, разбира се, да укрепят действащото законодателство.

Гюнтер Ферхойген, член на Комисията. – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, възхитен съм от широкия консенсус, демонстриран в настоящото разискване. Позволете ми да направя един предварителен коментар. Имаме работа с научен институт, германският Федерален институт за оценка на риска, за който имам информация от известно време поради неговата склонност да пуска в публичното пространство тревожни съобщения, без да уведомява Комисията или която и да е друга европейска институция за откритията си. Преценете сами. Единственото, което знам по този въпрос, е, че се обсъжда дали да бъде продължено финансирането на института от германския федерален бюджет. Това е едно вероятно обяснение за активизирането на връзките с обществеността на въпросния институт, който не счита за важно да ни даде възможност да се запознаем с откритията му по подходящ начин.

Въпреки всичко – изглежда в това отношение съм бил погрешно разбран – дори когато научим нещо от медиите, ние го възприемаме като сигнал за възможни нови научни открития и аз вече съм предал настоящото на научния комитет. Призивът към мен да предприема това действие, който беше изказан няколко пъти тук, не е необходим. В момента, в който получа сведение, че вероятно има нови научни открития относно безопасността на играчките и граничните стойности, които сме определили, това сведение се изпраща на научния комитет.

Отново трябва да изтъкна, че не може да очаквате от мен, както и аз не мога да очаквам от вас, да вземате решения по отношение на разногласията между учените, засягащи техните методи. Не можете да го направите. Нито аз, нито вие. Не мога да предприема нищо друго освен да кажа, че въпросът за методологията при изчисляването на възможните гранични стойности беше обстойно разискван тук в Парламента, в Съвета и в Комисията. Нещо повече, становището на германския институт не е споделено от никой друг научен институт в Европа – нито един! Ако смятате, че съм длъжен да следвам становището на един-единствен институт и да пренебрегна това на всички останали, моля да ме уведомите и в такъв случай ще имате право да ме порицавате. Не мога да поема тази отговорност. Нито който и да е от вас. Ще го кажа още веднъж: в случай че се появят нови открития, ще задвижим процеса.

Г-жо Weisgerber, Вие казахте, че процесът трябва да се движи по-бързо – за съжаление, по-бързо от това не е възможно. Става дума за изключително сложни научни въпроси. Необходими са изпитвания. Вероятно не знаете, но трябва да се направят обширни изпитвания върху животни например, за да се потвърди подобно твърдение. Не можете да притискате учените да правят открития за определен период от време. Съжалявам,

но това е невъзможно. Следователно трябва просто да Ви помоля да се задоволите с това, което Ви казвам, а именно че научният комитет ни уведоми, че ще предостави обосновани резултати до средата на следващата година и така и ще направи. Въз основа на тези резултати Комисията незабавно ще изготви нови предложения, ако стане ясно, че наистина има нови данни. Надявам се, че това изяснява нещата.

Г-н Creutzmann, принципът на използване на най-малкия възможен риск е неоспорим. Не се нуждаем от помощта на Федералния институт за оценка на риска, за да разбера това. Ето защо изискванията, които изяснихте във връзка с това, също се спазват.

Г-жо Rühle, казвате, че е трябвало да се обърне към пресата по-рано. Ще Ви изненадам, но точно това направих. Както и че не мисля, че казаното от мен тази вечер в Парламента ще се появи в европейските медии, особено в германските. Така че моето достоверно и, мисля, безпристрастно изложение на фактите не беше взето предвид от германските медии. Независимо от това направих необходимото изявление и изложих фактите по въпроса. С удоволствие ще Ви предоставя текста.

Г-жо Davidson, имаме най-строгото законодателство в света. С това можем да се гордеем. Комисията не би си позволила да бъде надмината от когото и да е в целия свят, когато става дума за осигуряване на най-високото възможно равнище на безопасност за играчките.

Г-жо Schaldemose, мога единствено да се съглася с Вас и да отбележа, че отговорността на държавите-членки по отношение на надзора на пазара не бива да се поставя под въпрос. Напълно споделям мнението Ви, че въпросът за прилагането тук е решаващ. В това отношение също сме се подготвили надлежно.

Последният въпрос, от г-жа Hedh, е изключително важен. По отношение на стандартите в различните области Вие споменахте два примера, като единият се отнася до източниците на шум. Изпратихме съответните инструкции на европейските организации за стандартизация. По отношение на стандартите обаче ситуацията не е по-различна от тази при другите научни дейности. Не може да очаквате от тях да са готови за една седмица или за един – или дори няколко – месеца. Необходимо е време. Независимо от това по всички стандарти, за които сме говорили, се работи и те ще бъдат разработени своевременно. Също така те ще ни позволят да разработим точна сравнимост на продуктите и да засилим надзора на пазара.

Има още една последна точка, по която бих искал да поговоря. Бебешките столчета, за които споменахте тук и по отношение на които са възникнали проблеми за безопасността в САЩ, не са играчки. Следователно не попадат в обхвата на Директивата относно безопасността на детските играчки, а по-скоро в тази на Директивата относно общата безопасност на продуктите. Не бива да бъдем зад американците в това отношение. Системата, която имаме в Европа за обща безопасност на продуктите, продължава да доказва своята стойност през последните няколко години. В случай че се появят опасни продукти на европейския пазар, можем да сме сигурни в голяма степен, че всички държави-членки и Комисията ще бъдат действително уведомени за тяхното наличие, след което ще бъдат предприети съответните стъпки.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Jim Higgins (PPE), в писмена форма. – (EN) Приветствам факта, че новата Директива 2009/48/ЕО относно безопасността на детските играчки ще влезе в сила през 2011 г., независимо че, за съжаление, тя няма да действа през коледния период на следващата 2010 г., когато повечето играчки, произведени или внесени в ЕС, ще бъдат продадени. Надявам се, че държавите-членки ще успеят да транспонират всички елементи на тази важна директива преди крайния срок за изпълнение, което ще внесе значително успокоение сред родителите в качеството им на потребители.

Artur Zasada (PPE), в писмена форма. – (PL) Използвайки възможността, която ми дава настоящото разискване, бих желал да насоча вниманието към необходимостта от подобрене на действащия регистър за потребителски злоупотреки, който предполага, наред с другото, събиране на сведения за смъртни случаи и наранявания в резултат от употребата на различни продукти, предназначени за деца. Регистърът следва да бъде важен елемент от механизма на системата за защита на потребителите, включително на най-малките и най-бездомните. За съжаление, по данни на експерт от Техническият комитет за продукти за малки деца и безопасност на играчките към полския Комитет за стандартизация, бързата обмяна на информация между държавите-членки и Европейската комисия по отношение на продуктите, излагащи на опасност здравето, и стъпките, които се предприемат в отделните държави за предотвратяване или ограничаване на тяхната поява на пазара, все още не функционира задоволително. Бих искал този въпрос да бъде цялостно проучен.

20. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

21. Закриване на заседанието

(Заседанието се прекъсва в 22,50 ч.)